475

ஸம்புடம் 12
ஸஞ்சிகை 3

ஸ்ரீ:

நந்தன வருஷ
பங்குனி மீ

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹப்ரியா

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தில் 42-வது பட்டத்தில்
மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ
திவ்யபாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண்சடகோப
ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகனின்

நினைவு மலர்

ஸம்பாதகர்

.. S. ஸ்ரீநிவாஸ தேசிகாசாரியர், M. A., B. L. சிரோமணி.
(அட்வொகேட்)

தனிப்ரதி விலை 0—4—0

..,

MARCH 1953
VOL 12 NO 3.

ஸ்ரீ:

42-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

திருநாமம் ... ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகன்

பூர்வாச்ரம திருநாமம் ... இஞ்சிமேடு மாடபூசி வித்வான் ஸ்ரீ.உ.வே. ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமி

அவதாரம் ... பஹுதான்யஸூ தைமீ உத்திராடம் (21—1—1879)

ஆஸ்தான வித்வான் ... ஸ்ரீ காருகுறிச்சி அழகியசிங்கர் காலம்

ஆச்ரமஸ்வீகாரம் ... சுக்லஸூ சித்திரைமீ 9உ சுக்லத்ரயோ ஞாயிற்றுக்கிழமை (21—4—1929)

ஆஸ்தானத்தில் பட்டாபிஷேகம் ... விஷுஸூ ஐப்பசிமீ 8உ சுக்லப வெள்ளிக்கிழமை (24—10—1941)

பரமபதத்திற்கு எழுந்தருளியது—நந்தன வருஷம் மாசி மாதம் 18மீ (1— ஞாயிற்றுக்கிழமை.

ப்ருந்தாவனம்— திருவள்ளூர்.

செய்தருளிய கைங்கர்யங்கள் ... 1. வேதபாடசாலை 2. ப்ரபந்தபாட 3. ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜ் 4. பத்ரிகைகள் [1. ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹப்ரியா (தமிழ்) 2. ஷை (ஹி 5. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் வெள்ளிமண்டபத்தை புதுப்பித்தது. 6. ஸ்ரீரங்கம் திரு எவ்வு ளூர் திருப்பதி முதலிய பல திவ்யதேசங்களில் மடங்களை புதுப்பித்தது. 7. காஞ்சீபுரம் தி எவ்வுள்ளூர் திருப்பதி எம்பெருமான்களுக்கு திருவாபரணங்கள் ஸமர்ப்பித்தது. 8. மாலோ வித்வத் ஸபையை ப்ரதிவருஷம் நடத்திவந்தது. 9. 'மாலோல முத்ராலயம்' என்ற பெயர் கொண்ட ஓர் அச்சுயந்த்ரசாலையை அமைத்தது.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரருளிய க்ரந்தங்கள் — 1. ந்யாஸநிஷ்டாமீமாம்ஸா 2. உ நிஷ்டாபரணம் 3. உக்திநிஷ்டாபரிஜ்ஞோத்யோதம் 4. கீதார்த்தஸங்க்ரஹ வ்யாக்யா க்ருத்திகாதீப காலநிர்ணய: 6. உபாகர்மகாலநிர்ணயாதய: 7. ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யா ஸ்ரீ ஸாரபோதிநீ. 8. விசிஷ்டாத்வைதவேதாந்தகோச:

வேதாந்ததீபிகையில் வந்த உபந்யாஸங்கள்—1. ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோபயதீந் மஹாதேசிகன் வைபவம் 2. கீதார்த்தஸங்க்ரஹரக்ஷா வ்யாக்யானம் 3. மதப்ரஷ்ட ப்ராயச்சி த்தமும் தர்மசாஸ்த்ரங்களும். 4. ஆசார்ய மஹிமை. 5. அஹோபில க்ஷேத்ரமும் இரண் கந்தர்வர்களும் 6. ஸத்ஸங்கவைபவம் 7. மதுவித்யாவிசாரம். 8. வைராக்யத்தால் உ டாகும் ஸுகம். 9. அர்ச்சாவதார வைபவம். 10. சிலமில்லாச்சிறியனும், அவ

இவரால் சோதிதமான க்ரந்தம்— தத்வடீகை.

பூமிகை எழுதப்பட்ட க்ரந்தங்கள்...1. தத்வடீகை 2. 41வது பட்ட சிங்கரின் சதாபி

அச்சிடவேண்டிய க்ரந்தங்கள்— 1. ருக்வேதாஹ்நிகம் 2. ச்ரா 3.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

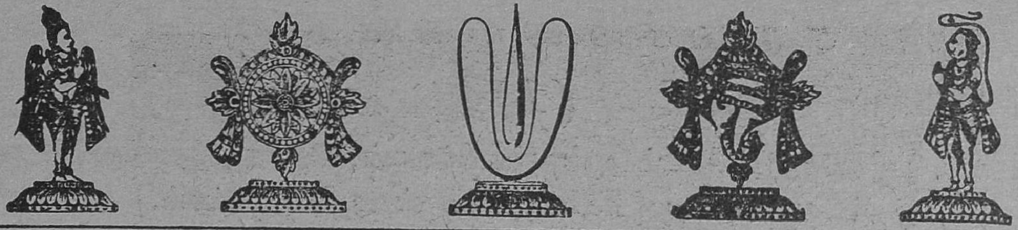

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியா

ஸம்புடம் 12 } நந்தன ஸூ பங்குனி மீ { ஸஞ்சிகை 3

'𑌅𑌹𑍋𑌬𑌿𑌲𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌶𑍈𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇
𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌵𑌾𑌮𑌭𑌾𑌗𑌂
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥'

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியா

என்னும் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துப் பத்ரிகையைப்பற்றி

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் ஆசாஸந அநுசாஸநங்கள்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌰𑍁𑌣𑍋𑌦𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌜𑍀𑌯𑌾𑌦𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌹 ॥

[ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹனுடைய கருணையால் உண்டாகி இருக்கும் இந்த 'ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியா' என்னும் பத்ரிகை, அந்த ந்ருஸிம்ஹனுடைய கடாக்ஷத்தாலும் ஸங்கல்பத்தாலும் சந்த்ரன் நக்ஷத்ரங்கள் உள்ளவரையில் அவை போலவே சிறப்புடன் வாழக் கடவது.

நம் ந்ருஸிம்ஹ பக்தகோடிகளின் க்ருஹங்கள்தோறும் இந்த 'ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹப்ரியா' என்னும் பத்ரிகை, ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியையாகிற மஹாலக்ஷ்மியுடன் நித்யமாக வஸிக்கக்கடவது.]

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அஹோபில மடம் 42-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின்

சரமச்லோகங்கள்

(1)

[ஸ்ரீ. உப. ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் ஆஸ்தானவித்வான், தேசிகதர்சனவிஜயத்வஜ, புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம்.]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ:

(2)

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான், திருவரங்கம் திருமலைதாதாசார்ய ஸ்வாமி, M. O. L., திருப்பதி.]

[illegible] (க)

[illegible] (உ)

நந்தன வருஷம் மாசி மாதம் கிருஷ்ண பக்ஷம் ப்ரதமை உத்தரநக்ஷத்ரம்கூடிய ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று பக்தி, ஜ்ஞாநம், வைராக்யம், அநுஷ்டாநம் எல்லாவற்றாலும் விளங்கிய ஸ்ரீ வண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் ஸ்ரீ ஸ்வர்ணம் கிருஷ்ணமார்ய மஹாதேசிகனின் கிருபாகடாக்ஷத்தால் பரமபதித்தார்.

[illegible] (ங)

உலகத்தில் சில வஸ்துக்களின் பெயர் நேர் விபரீதமான அர்த்தத்தைத் தரும். உதாஹரணமாக 'தர்சம்' என்கிற பதத்தைப் பார்ப்போம். இது அமாவாஸ்யையின் பெயர். இதற்கு சந்திரனைப் பார்க்கும் திதி என்று ஸ்வரஸமான அர்த்தம். ஆனால் எந்தத்திதியில் சந்திரனைப் பார்ப்பதில்லையோ அந்தத்திதி என்று நேர் விபரீதமான பொருளைக் குறிக்கின்றது. ஓ ஸம்வத்ஸரமே! நந்தந என்கிற உனது பெயரும் அதுபோன்றதே. ஸந்தோஷப்படச் செய்வது என்பது இதற்குள்ள பொருள். நீ எங்களை ஸந்தோஷப்படுத்தவில்லையே. ஜ்ஞாநவைராக்யாதி குணநிசயத்தாலே எல்லோராலும் வெகுமதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீரங்க சடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகனை அபஹரித்துப்போய் பரமதுக்கத்தையன்றோ உண்டாக்கியிருக்கின்றாய்.

संभवो मुनिवरस्य कुम्भ उद्या
हारायते तपः प्राविदः । मास!
कुम्भ! कथं त्वयाद्य तव क्षयाय
मुनिवरो ह्रीयत ॥ (४)

கும்பத்தில் முனிவருக்கு உத்பத்தி என்று விஷயமறிந்த பெரியோர்களிடமிருந்து கேட்டிருக்கின்றோம். ஓ இந்த மாஸமாகிற கும்பமே! உன்னிடத்தில் இது என் வேறு விதமாயிருக்கின்றது? உன்னிடத்தில் இந்த முனிவருக்கு லயமன்றோ ஏற்பட்டிருக்கின்றது, உத்பத்தியில்லையே.

परिचरणपरास्ते सूरयस्सन्त्यसंख्याः
परमपद उदीर्णं तन्निगमैर्य
विद्म । परमपुरुष! रङ्गश्रीशठारिं
यतीन्द्रं कस्मिन्निदानीं तं तु नेतुं
क्षमा ते ॥ (५)

ஓ பரமபுருஷனே! பரமபதத்தில் உன்னுடைய பரிசாரணத்திற்காக எண்ணிறந்த திவ்ய ஸூரிகள் இருக்கின்றார்கள் என்கிற இந்த உண்மை வேதங்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. அப்படியிருக்க, இப்போது இந்த ஸ்ரீரங்கசடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகனை அங்குக்கொண்டு போவதில் உனக்கு என் இவ்வளவு துடிப்பு? சொல்லு பார்ப்போம்.

वपुः सौभाग्यसारं वचनसरणिः
सस्मितमृदुमृदुर्या शीता दृष्टिः स्थिति-
र्विश्वक्षेमनिरता । विघ्नन् सत्या
रङ्गाधिपशठरिपोर्मतल्लिकां कयापि
षीहाहृतं जगति सज्जनः को न दी-
नः ॥ (६)

சாந்தமும் கம்பீரமுமான திருமேனி; புன்சிரிப்புடன் ம்ருதுவான திருவாக்கு; தயையினாலே குளிர்ந்த கடாக்ஷம்; எல்லோருடைய க்ஷேமத்தையும் நாடி நின்ற நிலை; ஸ்ரீரங்கசடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகனிடத்தில் கண்ட இவையெல்லாம் திடீரென்று மறைந்துவிட்டதைக்கேட்டு உலகத்தில் வருத்தப்படாத ஸாது ஒருவருண்டோ?

लीलां ते भगवन्! नृसिंह! निपुणा
न ज्ञातुमेते वयं सर्वं त्व-
त्कृतमव्यये हितमतोऽनघ! त्वज्ज्ञ
शठशत्रुवर्य । ज्ञातं रङ्गशठारियोगिविग-
माद्यार्तिमेहि तद्विधं तद्व्रतमूर्य
वीरराघवशठारातिं प्रतिष्ठापनात् ॥

ஓ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! பகவன்! உனது லீலையை அறிய எங்களுக்குச் சக்தி இல்லை. நீ செய்வதெல்லாம் ஹிதமெனப்படுகிறது. ஆதலால் இப்போது ஸ்ரீரங்கசடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகனை இழந்ததால் உண்டான சோகத்தை விலக்கி அவரே போன்ற ஸ்ரீ வீரராகவ சடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகனை அந்த ஸ்தாநத்தில் ப்ரதிஷ்டாபநம் பண்ணியருளியதினால் மகிழ்கின்றோம்.

ஸ்ரீ:

கொடிய விரஹம்

[ஸ்ரீ. உப. வேதாந்தவாவதூக, வில்லிவலம் நாராயணாசார்ய ஸ்வாமி,
ந்யாயாத்யாபகர், ஸம்ஸ்க்ருத கலாசாலை, மதுராந்தகம்.]

தாமரையில் தேனுண்டு கொண்டிருந்தது ஒரு வண்டு. மாலைஸூரியனும் மலைவாயில் மறைந்தான். மதுவுண்டு மதிமயங்கிக்கிடந்தமையால் இதொன்றையுமறிந்திலது அது. இயற்கையின் நியதிப்படி இதழ்கள் மூடிக்கொண்டன. வண்டும் மலர்ச்சிறையில் வைப்புண்டது. விடியும்வரை அவ்வண்டு இவ்வண்ணம் எண்ணமிடலாயிற்று:—

'ராத்ரிர் கமிஷ்யதி பவிஷ்யதி ஸுப்ரபாதம்' இன்பத்திற்கிடைச்சுவரான இரவு இறந்தால் தன்னடைவே ஆநந்தம் ஆவிர்ப்பவிக்கும். தமஸ்ஸூ போமாகில் தேஜஸ்ஸூவர ஆளிட்டழைக்க வேண்டுமா? ராத்ரிப்போது போமாகில் அருணோதயம் அணித்தேவருமன்றோ? 'பாஸ்வாநுதேஷ்யதி ஹஸிஷ்யதி பங்கஜஸ்ரீ:' நெடுந்தூரம் சென்றிருந்த நாயகன் வந்து முன்னின்றால் நகைசெய்வாள் நாயகி. முப்பது நாழிகையாக மறைந்திருந்து சதிரவன் எதிரில் தோன்றினால் பங்கஜலக்ஷ்மியும் புன்னகை கொள்ளுவாள். அது ஸமயம் சிறையிலிருந்து விடுதலை கிடைக்கும். இம்மாதிரி அதன் சிந்தனை சென்றுகொண்டிருந்தது. 'இத்தம் விசிந்தயதி கோஶகதே த்விரேபே' கவி இங்கு மேல் நடந்ததை சொல்ல நினைத்துக் கூசி பரிதபிக்கிறான். 'ஹா ஹந்த ஹந்த' ஆ! அந்தோ! அந்தோ!! என்ன நடந்தது? 'நளிநீம் கஜ உஜ்ஜஹார' அத்தாமரைப்பூவிருந்த கொடியை ஓர் யானை பிடுங்கித் துகைத்தது. உள்ளிருந்த வண்டின் உண்மையான நிலை என்ன?

ஸ்ரீமத் பெரிய அழகியசிங்கர் மேலும் பல்லாண்டு எழுந்தருளியாய் இருக்கப்போகிறது. சதாபிஷேகோத்ஸவம் சிறப்பாய்க் கொண்டாடப்படும். *'ஸம்ஸ்காரக்ரமஸம்பந்நாமத்ருதாமவிலம்பிதாம்। உச்சாரயதி கல்யாணீம் வாசம் ஹ்ருதயஹாரிணீம்॥' என்றபடியுள்ள ஸ்ரீ அழகியசிங்கருடைய சொற்சந்தங்களைச் சிரகாலம் ச்ரவணம் செய்யப்போகிறோம் என்றெல்லாம் அனைவரும் ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தோம். அவ்வாசைகள் நடந்த மாசிமீ 19உ யன்று ஸ்ரீமத் பெரிய அழகியசிங்கரின் திருமேனியுடன் மறைந்து மண்ணாயின. எவ்விதம் நினைப்பினும் நெருப்பெனத் தஹிக்கும் இவ்விரஹ வேதனையை எது சொல்லி ஆற்றுவோம்? யாரிடம் சொல்லித் தீர்ப்போம்? எங்கு சென்று போக்குவோம்?

உலகில் ஒரு மனிதன் மற்றவர்களால் விரும்பப்படுவதற்கு அநேக காரணங்கள் உண்டென்

---

* ஸம்ஸ்காரக்ரமஸம்பந்நாம் - கொச்சை மொழியும் க்ராம்யபாஷையுமாய் அல்லாமல் இலக்கணத்திற்கு இணங்க திருவடி, பெருமாளிடம் பேசினார். அடைவு கெடவும் பரிமாறவில்லை. அத்ருதாம் - 'ஶீக்ரீ, கீதீ, ஶிர:கம்பீ, ததா லிகிதபாடக:' என்று சிக்ஷகர்கள் பேசும்பொழுது துரிதநடை கூடாதென்றனர். திருவடி வாக்யம் அக்குற்றமுமற்று விளங்கியது. அவிலம்பிதாம் - நாழிகைக்கொரு வார்த்தையாக நிறுத்தி நிறுத்திப் பேசியும் பயனில்லை. போதம் ஏற்படாதன்றோ? ஆக ஶாஸ்த்ரஜ்ஞர் சொல்லும் ஸந்நிதியும் இருந்தது. கல்யாணீம் - தோஷமற்று இருப்பதேயல்லாமல் சப்தார்த்தஸௌஷ்டவோபேதமாய் சுபகரமாயுமிருந்தது. இதின் கார்யத்தைச் சொல்லுகிறார் மேல் ஹ்ருதயஹாரிணீமிதி- தோஷமற்று குணமும் கொண்டிருந்ததால் மனத்தை ஊடுருவித்தொடும் வகையில் அமையப்பெற்றது.

ருல் அவற்றில் ஒன்றுகூட பிரிகதிர்ப்படாமே அவையெல்லாம் ஸ்ரீ பெரிய அழகியசிங்கரிடம் குடிகொண்டிருந்தன. முதலில் 'ஜாநேந விஷிநொ ஶ்ரீதா ஂவநி' என்னுமம்சத்தை ஆலோசிப்போம். பாமரரை தோல்புரையில் பட்டு வசீகரிக்கும் இந்தக் கொடைவண்மை குற்றமற்று இங்கு விளங்கிற்று. 'ஶூவுக்ஷாஷி வெஷீதஹூாணி ஶாஹாஷூதாவஶாநாக்ஷரெ வீஶெ கஸ்யவிஶாஸ்யகஸ்ய வடிநெ' என்றபடியல்ல ஸ்ரீமதழகியசிங்கரின்படி. 'ஶூவுக்ஷாஷி-கண்முடி 'வந்தவர்பாவர் என எனக்கு விளங்கவில்லை' என்பர் சிலர். அவர்களையே குணகோடியில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் இந்த முறட்டு தனிகனையபேக்ஷித்து. இவன் கண்ணைத் திறந்துவைத்தே வந்த யாசகனை வைது அனுப்புவன். வெஷீதஹூாணி - இவனுடைய வக்ரதைக்கு ஸூசகமாக புருவம் வெறித்துக் கொள்ளும். ஶாஹாஷூதாவஶாநாக்ஷரெ - வந்தவருக்கு வரையாதே தனம் வழங்காமையாகிலும் அவமானகரவாக்யங்களை அவனுக்குத் தோன்றினவளவு வாரி வழங்குவான். கவ ஶாநாக்ஷரெ - வாக்யத்தில் ஒவ்வொரு அக்ஷரமும் யாசகனின் மனம் கொதிக்குமளவு ரூக்ஷமாயிருக்கும். இம்மாதிரியே தனிகர்களின் இயல்பு அமையும். இதற்கு நேர் எதிர் திசையில் சென்றது ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் வண்மை. வாய் திறந்து யாசிக்கவும் செய்யாதிருப்பினும் அவர்கள் வீடேறி ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அநுக்ரஹம் செல்லும். பாத்ரமாயுள்ளவர்களை 'உதாரஸ்வஷவவெதெ' என்றாப்போல் பாராட்டிப் போஷித்தருளும் நீர்மைக்கு நிகரேயில்லை.

ஜ்ஞாநஸம்பத்தில் வந்தவாறே ஸத்காவ்யாலாபம் முதல் வேதாந்தவிஜ்ஞாநம் வரையிலுள்ள ஒவ்வொரு விதமாகிய மேதாவிதங்களிலும் மற்றையோரை விஞ்சி நிற்கும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் யோக்யதாவிசேஷம் பண்டிதபாமரலோகத்தில் அவரவர்கட்கு எட்டினமட்டில் தெரிந்ததேயாகையால் அதை நாமிங்கு விளக்குவது அவ்வளவு அவச்யமன்று.

திருநாட்டிற்கு எழுந்தருளும் ஸமயத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்கு சித்தவ்ருத்தியிருந்தபடி அவச்யம் சொல்லவேண்டும். நாட்டு நடப்பைப்பற்றிய வார்த்தைகளையோ, தன் திருமேனி நோவைப்பற்றிய ப்ரஸங்கங்களையோ ஏற்று மறுமாற்றம் ஸாதிக்கும்நிலை நின்றுவிட்டது. அப்பொழுதும் 'பிணங்கியமரர்பிதற்றும் பிரானுடைய குணங்களையே பிதற்றிக் கொண்டாக வாயிற்றிருந்தது. ஸ்வஸ்தராய் எழுந்தருளியிருந்தகாலத்தே சுற்றுள்ள ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளிடம் 'கத்யங்கள் நமக்கு அந்திமகாலத்தில் ஸ்ம்ருதிகோசாரமாம்படி எம்பெருமானார் நமக்கு அநுக்ரஹிப்பர். அப்படியில்லையேல் நீங்கள் ஸ்மரிப்பியுங்கள்' என்று ஸாதித்திருந்ததுண்டு. இரண்டாம்பக்ஷத்திற்கு அவகாசலேசமுமில்லாதபடி கத்யங்கள் நடுவில் கொஞ்சம் விட்டுவிட்டு நினைவிற்குவந்து உச்சரிக்கப்பட்டவண்ண மிருந்தன. பக்கலிலிருந்தோர் கேட்டுப் பலவித உணர்ச்சிகளால் உந்தப்பட்டு கண்ணீர் உகுத்தபடியிருந்தனர். 'கவிஜெஜநதாநிநு, கஸதாநிநு, கயிஷ்கஷூக' 'கூவதவ!' என்ற அழைப்புகள், 'கிஶீட ஹாரகெயடிர' என்று துடங்கும் வாக்யம் இவைகளை அடிக்கடி வாய் வெருவியவண்ண மிருந்தது. ஆழ்வார் நோவுபட்டமையை நினைவூட்டுவனவாயிருந்தன. 'கநாயொவிதவிரெ ஷாஶெஷியொகஸாரண' என்று எம்பெருமானை ஒரு ஸமயம் விளித்தாயிற்று. ஸ்ரீமதழகியசிங்கருக்கும் மற்றுள்ள ப்ராக்ருதர்க்கும் வாசியறியாமல் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை திருமேனிநோயால் வருத்துகிற ஈச்வரன் உண்மையிலேயே அநாலோசிதவிசேஷனை அசேஷலோகசரண்யனே என அடியேனுள்பட எல்லோரும் நினைக்கும்படியாயிற்று. திருநாட்டுக்கெழுந்தருளும் நாட்காலைப்பொழுது புலருந்தறுவாயில் ப்ரணவத்தைத் க்ரமாத்ரமாக உச்சரித்து 'ஶாஶெகாஷிகாதஷிகுவஶிவய்ாக ரணாய வஶிகூஹீஷ' என்று உச்சரித்து அதில் 'வஶிகூஹீஷ' என்றதைப் பலகாலும்பகன்று.கஶூதஸாமராஜநிஷ்டே' என்று சொல்லி மேல் செல்லமாட்டாமல் நிற்கும்படியாயிருந்தது. பக்தர்களின் சித்தத்தை

உருக்கிக் கண்ணீராய் வார்த்தது.

இப்படியாக ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம், பீஷ்மஸ்தவகபிலஸ்தவங்கள், ஸ்வாசார்யத்யாநச்லோகம், ‘சூழ்விசும்பணிமுகில்’ என்ற திருவாய்மொழி, உபநிஷத் இவைகளின் உச்சைரநுஸந்தானத்தோடு இரவின் அமைதியான காலவிசேஷத்தில் ஹார்த்தாநுச்ருஹீதாய் ரச்ம்யநுஸாரியாய் மூர்த்தன்யநாடியால் திருநாட்டிற்கெழுந்தருளினர். விண்ணுலகில் திருமாமணிமண்டபத்தின் மணிக்கதவுகள் மீண்டும் ஒருமுறை திறந்து கோவிந்தன் தமராகிய இவரை உள்ளே அழைத்துக்கொண்டன. வானுலகத்திலுண்டான கோலாகலத்வனியோவென பேரியும், தூரியமும், ஸ்ரீவீரராகவப் பெருமாள் ஸந்நிதிப் பெரியமணியும், அதிர்வெடிகளும் பேரிரைச்சலிட்டன. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருமுகமண்டலத்தில் அப்பொழுது ஒரு விலக்ஷணமான அமைதி குடிகொண்டிருந்தது.

நிற்க ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபோது முசித்துக்கிடந்த முதலிகளுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் ஜ்ஞாநபுத்ரராய், த்ரமிடோபநிஷத்பாஷ்ய கர்த்தாவாய் எழுந்தருளியிருந்த திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் தஞ்சமானாற்போல், ஸர்வவித பாண்டித்யத்துடன் ஆசாராத்மகுணபூர்த்தியுள்ளவராய் வைராக்யநிதியாய் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீவண்ஶடகோப ஸ்ரீ வீரராகவஶடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகன் முதலிகளுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பது மிகவும் ஆறுதலளிக்கிறது. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் ஸகலலோக க்ஷேமங்களையும் அநுக்ரஹிப்பானாக.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் 42-வது பட்டத்து ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின்

பரமபதப்ராப்தி

[ஸ்ரீ. உப. ஒரகடம் K. ஸுதர்சநாசார்ய ஸ்வாமி, ரிடையர்ட் தமிழாசிரியர், அவளூர்.]

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தில் 42-வது திவ்யாஸ்தாநத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத்வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரோபயவேதாந்தாசார்ய ஸ்ரீ பகவத்ராமாநுஜஸித்தாந்த நிர்தாரண ஸார்வபௌம ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதிவ்யபாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகன், நிகழும் நந்தன ௵ மாசி ௴ 18௳ (1-3-53) ஞாயிற்றுக்கிழமை ராத்ரி (ப்ரதமை திதி உத்திரபல்குனி நக்ஷத்ரத்தில்) தன்னடிச்சோதிக்கு எழுந்தருளினர். ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந வைராக்யசேவதியாயெழுந்தருளியிருந்த நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரது வியோகத்தால் ஸ்ரீவைஷ்ணவலோகம் சோகஸாகர நிமக்நமாயுள்ளது. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தமது பூர்வாச்ரமத்தில், முத்திதரும்நகரேழில் முக்கியமாம் காஞ்சிமண்டலத்திற்கணித்தாய் ஸ்ரீ ஷஷ்டபராங்குச யதீந்த்ரமஹாதேசிகனால் ப்ரதிஷ்டாபிதமான “இஞ்சிமேடு” எனும் அக்ரஹாரத்தில், அம்ரவோரங் மாறும் வேதமோர் நான்குமோதி தமர்களில் தலைவராய சாதியந்தணர்குலத்தில் ‘ஜநிஷ்வாஹம் ஸம்பன்னே ஜோஷதி ஜமதிவ்யாத யஶஸா’ என்றபடி ‘எழாட்காலும் பழிப்பிலோம்’ என்கிற பரமைகாந்திகள் பாசுரத்திற்கு ப்ரதமோதாஹரணமாய், 34-ம் பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ‘ஸ்ரீசடகோபராமாநுஜ யதீந்த்ரமஹாதேசிகன்’ என்னும் ஸ்ரீ அத்திப்பட்டு அழகியசிங்கர் திருவம்சத்தில், பாரத்வாஜ கோத்ரத்தில் ‘ஸ்ரீ. உப. ஆதிவராஹாசார்யர்’ என்னும் மஹானுக்குத் திருக்குமாரராய், பஹுதாந்ய ௵ தை ௴ உத்திராட நக்ஷத்ரத்தில் அவதரித்தருளினர். ஸ்ரீ ஸ்வாமி யதாகாலத்தில் ஜாதகர்மாதி உபநயநாந்த ஸம்ஸ்காரங்களைத் தமது பிதாவினிடம் பெற்று, வணக்கமொடுக்கம் வழக்கமொழுக்கம் முதலான குணக்குலங்களுடன் திருத்துழாய்க்கு மணம்போலவும், ரத்நத்துக்கு ஒளிபோல்வும் ஸஹஜஸித்தங்களாய்ப் பெற்று விளங்கிவந்தார். ஸ்ரீ ஸ்வாமி தமது ப்ரஹ்மசர்யாச்ரமத்தில் தம் பிதாவினி

டமே ஸ்வசாகாத்யயநத்தைப் பூர்த்திசெய்தருளி அநந்தரம் ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தில் 35-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த 'ஸ்ரீரங்கநாதசடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகன்' எனப்படும் ஸ்ரீ களத்தூர் அழகியசிங்கரால் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்கள் அநுக்ரஹிக்கப் பெற்று, பூர்வமீமாம்ஸாதி சாஸ்த்ராப்யாஸம் செய்தருளும்பொருட்டு திருக்குடந்தையில் சதுச்சாஸ்த்ர வேத கல்பதரு என்று ஜகத்ப்ரஸித்தராய், ஸதாசாரஸம்பந்நராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ. உப. சேஷாசார்யஸ்வாமியினிடம் எழுந்தருளி, தர்க்கமீமாஸாதி சாஸ்த்ராப்யாஸம் செய்தருளி அதிசயித சாஸ்த்ரஜ்ஞாநத்தையுடையவராய் விளங்கிவந்தார்.

பிறகு க்ருஹஸ்ததர்மாசரணம் பண்ணவேணுமென்ற திருவுள்ளமுண்டாகி, ஸத்குலப்ரஸூதையான ஒரு கந்யகையை சாஸ்த்ரோக்தமாக விவாஹம் பண்ணிக்கொண்டு பஞ்சகாலபராயணராய் எழுந்தருளிவந்தார். இப்படியிருக்குங்காளில் தமது ஜ்ஞாநபரிபாகத்தின் முதிர்ச்சியாலும் ஸ்ரீ பகவத்கடாக்ஷத்தாலும் 'ஸுதீவவ்ருயதயாலுர்நர' என்று வடிவழகாந்தவரும், அநிதரஸாதாரண க்ஷமா குணநிதியும், ஸாதுதமரும், ஸ்வயம்வ்யக்தக்ஷேத்ரமெனப்படும் ஸ்ரீமுஷ்ணத்தில் எழுந்தருளியிருந்தவருமான ஸ்ரீ.உப.ஸ்வர்ணம்க்ருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமியை ஆசார்யனாக வரித்து, அந்த மஹானிடமிருந்து ஸ்ரீபாஷ்யாதி வேதாந்தக்ரந்தங்களையும் செவிக்கினிய செஞ்சொல்லான த்ராவிட வேதங்களையும் அதிகரித்தருளினார். அந்த ஆசார்யனுடைய அநுக்ரஹ விசேஷத்தால் அந்தமஹானுடைய சரணகமலங்களில் மிகுந்த ஆஸக்திகொண்டு திருநாராயணன் திருவடிகளில் ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் செய்து க்ருதக்ருத்யராய் நிர்பரராய் எழுந்தருளியிருந்தார். தமது குடும்பஸ்திதியில் ஸ்ரீஸ்வாமி ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிற்போலவே அதிரிக்தர். (மேம்பட்டவர்; மிகுந்த ஏழை.) எனினும்ஸ்ரீஸ்வாமி எப்போதும் தமது இன்சொற்களாலும் இன்முகத்தாலும் யாவரையும் மகிழ்வித்துக்கொண்டு 'ரூபேவ தாக்ஷிண்ய ஸம்பந்ந: ப்ரஸாதித:' என்றபடி அழகிய சாந்த ரூபத்துடன் யாவரிடத்தும் தாக்ஷிண்யமும் க்ருபையுமுடையவராய், தம்மையடுத்து ப்ரார்த்தித்தவர்களுக்கு காலக்ஷேபமுகத்தால் ஜ்ஞாநைச்வர்யத்தை உண்டாக்கிவந்தார். ஸ்ரீ ஸ்வாமி செய்தருளின உபந்யாஸங்களும் ப்ரவசநங்களும் கணக்கிலடங்கா. பால்யாத்ப்ரப்ருதி பூர்வஜந்மஸுக்ருத விசேஷத்தால் கோபம் என்பது லேசமும் ஸ்ரீ ஸ்வாமியினிடத்தில் இல்லையெனப் பெரியோர் கூறுவர்.

இப்படி திருக்கல்யாணகுணநிதியாய் வித்வந்மணியாய் எழுந்தருளியிருந்த நம் ஸ்ரீ ஸ்வாமியை, ஸ்ரீ மடத்தில் 41-ம் பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த காருக்குறிச்சி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹசடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகன் திருநெல்வேலி ப்ராந்தத்தில் ஸஞ்சாரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸமயத்தில் ஒரு சாதுர்மாஸ்யஸங்கல்பத்தில் தம்மிடமெழுந்தருளும்படி ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு ஒரு ஸ்ரீமுகம் நியமித்தருள, ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கும் இந்த வ்யாஜத்தில் பெருமாளையும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரையும் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கவேணுமென்ற திருவுள்ள முண்டாகி அங்கெழுந்தருளி ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்ஸந்நிதியில் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நின்றார். அப்போது ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஏற்கெனவே ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவைராக்யங்களைக் கேள்வியுற்றிருந்தபடியால், அவற்றை ப்ரத்யக்ஷத்திற்கண்டருளிப் பேருவகந்து, 'தேவரீர் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய திவ்யாஸ்தாநத்தில் ஆஸ்தாநவித்வானாக இருக்கவேணும்' என்று நியமித்தருள, ஸ்ரீ ஸ்வாமியும், 'ஓம்' என்று அந்த மஹாதேசிகனுடைய நியமநத்தை சிரஸாவஹித்து அனேக ஸம்வத்ஸரங்கள் அநேக ஸச்சிஷ்யர்களுக்குச் சிந்தனாரூபமான காலக்ஷேபங்கள்ஸாதித்துக்கொண்டு மிகுந்த யசஸ்ஸுடன் மடத்தில் ஆஸ்தான வித்வானாக எழுந்தருளியிருந்தார்.

பிறகு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுக்கு ஸஞ்சாரத்தில் திருவுள்ளமுண்டாகி,அனேகதிவ்யதேசங்களை மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டுவரும்போது திருமேனியில் தளர்ச்சியேற்படவே, தமதுவியோகம் திருவரங்கத்தில் ஸம்பவிக்கவேணுமென்ற திருவுள்ளமுடையவராய் ஸ்ரீரங்கத்திற்கெழுந்தருளி, ஸ்ரீமடத்துநிர்வாஹங்களையெல்லாம் அங்குள்ள ஸ்ரீ தசாவதாரப்பெருமாள்ஸந்நிதியிலேயே நடத்திக்கொண்டு வந்தார். சின்னாட்சென்றதும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்குத் திருமேனியில் மிகுதியும் தளர்ச்சி

யேற்படவே, தமக்குப்பின்னிட்டு இவ்வாஸ்தாநநிர்வாஹ விஷயத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமியே தகுந்த அதிகாரியென்று தீர்மானித்து, சுக்ல ௵ சித்திரை ௴ 22௳ (4-5-1929) சனிக்கிழமை சாஸ்த்ரோக்த க்ரமமாக ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு ஸந்யாஸத்தைச் செய்வித்து 42-வது பட்டத்தில் தமக்குப்பிறகு ஆஸ்தாந நிர்வாஹங்களைச் செய்துவரும்படி நியமித்தருளினார். இந்த அழகியசிங்கர் எழுந்தருளின வேளை அம்மஹாதேசிகனுக்குத் திருமேனி அநுகூலமாகிவிடவே, அன்றுமுதல் 12-வர்ஷ காலம் இரண்டு திருநாமங்களும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன்ஸந்நிதியில் அவனுடைய திருவாராதநம் முதலிய கைங்கர்யங்களை ஸுகமாய் நடத்திவந்தார்கள். பிறகு விஷு ௵ ஐப்பசி ௴ 9௳ ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹசடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் திருநாட்டை அலங்கரிக்கவே, ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்க சடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகனுக்கு ஸ்ரீமடத்தில் ஐப்பசி ௴ 18௳ திங்கட்கிழமையன்று 42-வது திவ்யாஸ்தாநத்தில் பட்டாபிஷேகமஹோத்ஸவம் நடைபெற்றது. அப்பட்டாபிஷேகஸமயத்தில் அளவிறந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்திரளில் சேதநோஜ்ஜீவனார்த்தம் சில பொன்மொழிகள் ஸ்ரீஅழகியசிங்கர் ஸாதிக்கும்படியிருந்தது. அவையாவன:— 1. நம் ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களான சிறுவர்களின் க்ஷேமத்தையுத்தேசித்து வேதபாடசாலையும் சாஸ்த்ரபாடசாலையும் ஸ்தாபித்தல். 2. வர்ஷத்திற்கொருமுறையேனும் வித்வத்ஸபை கூட்டி, அவர்களுடைய ஜ்ஞாநாபிவ்ருத்தியில் உத்ஸாஹத்தையுண்டுபண்ணுதல். $ 3 உத்தர தேசத்தில் அஹோபிலமடங்களை ஏற்படுத்துதல். §4. ருக்வேதிகளான ஸந்நிதிசிஷ்யர்களுக்கு அந்தசாகையின்படி ஆஹ்நிகங்களை எழுதி அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்தல். 5. ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யாநத்தை எழுதிமுடித்து முத்ரணம் செய்தல். 6. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஆஸ்திகவ்ருத்தியையுத்தேசித்து 'ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹப்ரியா' என்ற மாதப்பத்ரிகையை ஸ்ரீ ஸந்நிதியிலிருந்தே நடத்துதல். 7. பற்பலவிடங்களுக்கு வித்வான்களையனுப்பி ஆஸ்திக்யம் பரவுமாறு ப்ரவசநம்பண்ணச்செய்தல். இவ்வாறு சில பொன்மெழிகள் ஸாதிக்கும்படியிருந்தது. ஸ்ரீ அழகியசிங்கரது ஸங்கல்பத்தை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் புஷ்கலமாக நடத்திவருகிறான்; இனியும் இவையாவும் நிச்சேஷமாய் நடந்துவரும்படி ஸ்ரீ வீரராகவசடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் அநுக்ரஹிக்கும்படி இருக்கும்.

இவை யாவும் ஒருபுறம் நிற்க ஸ்ரீஅழகியசிங்கரின் ஔதார்யகுணத்தைச் சொல்லாமலிருக்கமுடியவில்லை. பரமைகாந்திகள் செய்ய வேண்டிய பகவத்கைங்கர்யங்களுள் ப்ரதானமானது 'ஸ்ரீபாஷ்யத்தைப் படித்து ப்ரவசநம் செய்தல்' என்று அருளினார் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தமது அந்திம தசையில். அந்தக்கைங்கர்யம் வரவர இக்காலத்தில் லோபமடைந்து வருவது கண்ட ஸ்ரீமதழகியசிங்கர் அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீபாஷ்யாதிகாரிகளை நாநாதேசங்களின்று அவர்களுக்கு த்ரவ்யச்ரமமில்லாமல் வரவழைத்து ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும் தை ௴ 10-நாட்கள் 'மாலோலவித்வத்ஸபை' யில் வேதாந்தார்த்த விசாரம் பண்ணும்படி நியமித்து, அவர்களுக்கு ம்ருஷ்டாந்ந போஜநத்தையும் செய்வித்து, ஸம்பாவனையும் மார்க்கச்செலவையும் அருளிவந்த இந்த மஹோபகாரம் ஈடுமெடுப்புமில்லாததன்றோ? ஸதஸ்ஸில் அந்வயித்த வித்வான்களுக்கு ஸம்பாவனை அருளுவது ஸஹஜம். கார்யாந்தர நிர்பந்தங்களால் ஸதஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளக்கூடாதநிலையிலிருக்கும் வித்வான்களுக்கும் தபால்மூலமாக ஸம்பாவனை அனுப்பப்படுகிறதென்றால் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் அந்த ஔதார்யகுணத்தை என்னெனப் பேசிப்புகழ்வது! இதுவரையில் யாரும் எந்தஸதஸ்ஸிலும் இந்த ஸ்ரீஅழகியசிங்கரைத் தவிர இம்மாதிரியான க்ருபையைக் காட்டியதேயில்லை என்று சொல்லலாம். இது உயர்வுநவிற்சி (அதிசயோக்தி) யன்று. வள்ளன்மையின் பெருமையைக்குறித்து ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் கம்பர் அருளிய பாசுரமொன்று அடியேன் நினைவிற்கு வருகிறது.

$ பம்பாயில் ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் கட்ட 'செம்பூர்' என்றவிடத்தில் 12–ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மனை வாங்கியாகி, கட்டிடம் கட்ட ஏற்பாடாகியும் யிருக்கிறது.

§ ருக்வேத ஆஹ்நிகம் எழுதியாகி கைப்ரதியாயிருக்கிறது. இனி அச்சிடவேண்டும்.

'பரவலருங் கோடைக்கு நின்றன் பனிக்குடைக்
கும் பொறைக்குநேடும் பண்பு தோற்ற
கரவலருங் கற்பகமும் உடுபதியுங் கடலிடமுங்
களித்துவாழப்
புரவலர்தம் புரவலனே! பொய்ப்பகையே! மெய்க்
கணியே! புகழின் வாழ்வே!
இரவலரும் நல்லறமும் யானுமினி யென்பட
நீத் தேகினையே'

[கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம்,
சடாயுகாண்படலம், பாசுரம் 21]

[தண்டகாவனத்தில் ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர் ஜடாயுஸ்ஸைச் சந்தித்துத் தங்கள் வரலாற்றைக் கூறுகிறார்கள். வந்திருப்பவர் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகனார்கள் எனவறிந்த ஜடாயு ராமபிரானை நோக்கி 'என் நண்பன் தசரதன் க்ஷேமமாயிருக்கிறானா?' என்று ப்ரச்னம்பண்ணுகிறார். அதற்கு ராமலக்ஷ்மணாள் 'எனது தந்தையார் ஸத்யத்தைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு ஸ்வர்கத்தையடைந்தார்' என்று சொன்னதும் ஜடாயு மூர்ச்சையடைந்து, பின் தெளிந்து ப்ரலாபிக்கிறார். அப் புலம்பற்பாசுரங்களில் முதலது இது.]

[இதன்பொருள்] அர்சர்க்கரசனே! பொய்ம்மைக்குப் பகைவனே! ஸத்யத்திற்கு ஆபரணமாயிருப்பவனே! கீர்த்திமூர்த்தியே! சொல்லுதற்கரியஉன் வள்ளற்றன்மைக்கும், குளிர்ச்சியுற்ற உன் ஒற்றை வெண்கொற்றக்குடைக்கும், உனது பொறுமைக்கும் தோல்வியுற்ற கற்பக வ்ருக்ஷமும் சந்த்ரனும் கடல்சூழ்ந்த பூமியும் ஸந்தோஷமாய் வாழும்படி, அனேக யாசகர்களும் நல்ல தர்மங்களும் நானும் என்ன துக்கத்தையனுபவிக்க எங்களை விட்டு நீ போனாய்? என்பதாம். அதாவது:—'தசரதா! நீ உயிரோடு வாழ்ந்திருந்தகாலம் வரை, கொடையிற்சிறந்த கற்பகமும் சைத்யம் வாய்ந்த மதியும் பொறுமையிற்சிறந்த பூமியும் தங்கள் குணங்கள் ஓங்காமலும் தாங்கள் இருந்தவிடம் தெரியாமலும் உன்குணங்களுக் கடங்கிப் பதுங்கிஇருந்தன. நீ ஸ்வர்கம் சென்றபிறகே இவைளுக்கு ப்ரகாசமேற்பட்டு இவை களித்து வாழ்ந்தன. ஆதலின் நண்ப! அத்தகைய உத்தமனான நீ உயிர் நீத்ததனால் இனி யாசகர்களின் கதி என்ன? என் கதிதான் என்ன? ராஜ்யத்தில் இனி அறந்தான் ஏது? என்று துக்கித்தாராம். இந்தப் பாசுரார்த்தங்கள்யாவும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்க்கு அந்வர்த்தமாகப் பொருந்தும். இப்படிப்பட்ட உதாரகுணமும் பொறுமையும் வாய்ந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பரமபதித்தது பண்டித பாமர ஸாமாந்யத்துக்கும் ஈடுசெய்யமுடியாத ஒரு நஷ்டமாகும். ஆனால்; தசரதருடைய வியோகாநந்தரம் பட்டத்துக்குவந்த ஸ்ரீராகவனுடைய ராஜ்யம் எத்தகைய உன்னத நிலையில் விளங்கிவந்ததோ, அதேபோல் 43-ம் பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ வீரராகவசடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய ஸாம்ராஜ்யமும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய திருவருளால் அத்யுந்நதமாயும் புஷ்கலமாயும் விளங்குமென்பதற்கையமில்லை.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் பேருபகாரம்

[ஸ்ரீ.உப. தோட்டாலம், வேணுகோபாலாசார்ய ஸ்வாமி, வேதாந்தசிரோமணி, மதுராந்தகம்.]

'புராணந்யாயமீமாம்ஸா தர்மசாஸ்த்ராங்கமிச்ரிதா: | வேதா: ஸ்தாநாநி வித்யாநாம் தர்மஸ்ய ச சதுர்தச ||' என்று இவை பதினான்கும் தர்மவித்யாஸ்தானங்கள் என்று பெயர் பெற்றிருக்கின்றன. நான்கு வேதங்கள்; ஆறு அங்கங்கள்; புராணந்யாய மீமாம்ஸா, தர்மசாஸ்த்ரம் என்று அவற்றின் உபகாரகங்கள் நான்கு; ஆக இவை பதினான்காம். இவற்றில் வேதம் ப்ரதானம்; அது ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணமாய் தான் விதிக்கும் அர்த்தத்தை வேறு ப்ரமாணத்தின் அபேக்ஷையில்லாமல் சாஸனம் செய்ய ஸமர்த்தமான

படியால் ஶாஸ்த்ரம் என்று பெயர் பெற்றிருக்கின்றது. இவற்றின் பொருளை அறிய உபகாரகமானவை மற்ற பத்து வித்யாஸ்தானங்களும். இவற்றில் 'ஶிக்ஷா வ்யாகரணம் ச²ந்தோ³ நிருக்தம் ஜ்யோதிஷம் ததா² । கல்பஶ்சேதி ஷட³ங்கா³நி வேத³ஸ்யாஹுர்மநீஷிண: ॥' என்று இவையாறும் அங்கங்களென்று அவற்றின் உபயோகவிசேஷத்தை அநுஸரித்துப் பிரிக்கப்பட்டன. மற்ற புராண, ந்யாய, மீமாம்ஸை, தர்மஶாஸ்த்ரம் என்ற நான்கையும் வேதத்திற்கு உபகாரகங்கள் என்றும் பிரித்து பொதுவில் இப்பத்தும் வேதார்த்தத்தை நன்கு அறிய உபயோகமானவை என்று வைத்து இப்பத்துடன் ப்ரதானமான நான்கு வேதங்களையும் சேர்த்து இப்பதினான்கும் வித்யாஸ்தானங்களென்றும் தர்மஸ்தானங்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த வேதம் கர்மகாண்டம் என்றும் ப்ரஹ்மகாண்டமென்றும் இருவிதமாகப் பிரிந்து முறையே கர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தையும் நன்குவிசதப்படுத்துகின்றன. ஆக இவ்வளவால் எளிதில் அறியக்கூடாத வேதார்த்தத்தை தெளிவுபடுத்துவதற்காக மற்ற பத்து வித்யாஸ்தானங்கள் ஏற்பட்டவையேயல்லாது அவை ஸ்வதந்த்ரங்களல்லவென்று தீர்ந்த பொருள்.

உண்மை இவ்வாறிருக்க எக்காலத்திலோ எக்காரணங்கொண்டோ சிலர் இவற்றை வேதத்துடன் ஸம்பந்தப்படுத்தாமல் தனித்தனி ஶாஸ்த்ரங்களாக கருதத்துடங்கினர்கள். அவ்வாறே அவைகளைக் கற்று ஸ்வதந்த்ரமாகவே உபயோகிக்கவும் துடங்கினர்கள். அவ்விதமே தங்கள் தங்கள் ஶாஸ்த்ரம் ஒன்றே பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்திற்கும் வழிகாட்டுவதாக எண்ணி அவற்றிலேயே தத்வஹித புருஷார்த்தங்களையும் வகுக்கத்துடங்கினர்கள். இக்காரணத்தால் தான் அந்த தத்வ, ஹித, புருஷார்த்தங்கள் பரஸ்பரவிருத்தங்களாயும் வேதவிருத்தங்களாயும் முடிந்தன. இவ்விதமே வேதாந்தார்த்தத்திலும் நிர்குணவாதம் முதலிய பல கலக்கங்களை உண்டாக்கினர்கள்.

இம்மாதிரி கலக்கங்களை அறவே முறியடித்து ஸமீசீனமான அர்த்தத்தை தெளிவித்து இந்த பதினான்கு வித்யாஸ்தானங்களும் ஸகல கர்மஸமாராத்யனான ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தைத்தெரிவிக்கவே பரஸ்பரஸௌஹார்த்தத்துடன் ஏற்பட்டவையாகும் என்கிற உண்மைப்பொருளை நம் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர்களான ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள், ஸ்ரீ ஆளவந்தார், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்முதலிய அக்காலத்திய மஹான்கள் தங்கள் க்ரந்தங்களில் நன்கு நிரூபித்தும் பரமதங்களை முறியடித்தும் தங்கள் ஸம்ப்ரதாயத்தை அநுஷ்டாந பர்யந்தமாக ஸ்தாபித்துவந்திருக்கிறார்கள். இவர்களில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் செய்தருளிய உபகாரம் மஹத்தானது. இவ்வுபகாரம் இல்லையேல் இந்த பதினான்கு வித்யாஸ்தானங்கள் அவித்யாஸ்தானங்களாக முடிந்திருக்கும். இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் செய்தருளிய உபகாராதிசயத்தை திருவுள்ளத்தில் கொண்டுதான் நம் ஸ்ரீதேசிகன் யதிராஜஸப்ததியில் 'ஜயதி ஸகலவித்³யா வாஹிநீ ஜந்மஶைல:' என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை கொண்டாடியருளினர். பிறர்களின் கலக்கத்தால் அவித்யாஸ்தானங்களாகத் தீர்ந்த வித்யாஸ்தானங்கள் அனைத்தும் நம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸம்பந்தத்தால் நிறம்பெற்று விளங்கி வேதங்களுடன் ஏகரஸமாக இருந்து உபகாரகங்களாயின என்று இதன் கருத்து. ஸ்ரீபட்டரும் தம் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில்—

> 'ஶிக்ஷாயாம் வர்ணஶிக்ஷா வத³ஸி யதி³ மதோ
> வ்யாக்ரியா நிர்வசோவாஹ்யா: ச²ந்த³ஶ்ச²ந்த³ஸ்து-
> தா வ்யாத³யதி ஸமயம் ஜ்யௌதிஷம்
> ரங்க³நாத² । கல்பஸ்த்வநுஷ்டா²நஸூக்தம் ஹ்யர்த²-
> விதமிதயோர் ந்யாயமீமாம்ஸயோ: ஸ்யா-
> த³யம் வ்யக்தி: புராணஸ்ம்ருதிஷு தத³நு-
> த்வாஸாம் விஶ்வந்தி வேதா³: ॥'
>
> (உத்தரசதகம் 18-வது ச்லோகம்)

என்கிற ச்லோகத்தால் இந்த வித்யாஸ்தானங்கள் பதினான்கும் ஒன்றோடொன்று பொருந்தி உபகாரகங்களாயிருக்கின்றன என்ற விஷயத்தை வெளியிட்டருளினர்.

இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸமீசீனமான அர்த்தங்களை பலமுகமாக நிரூபித்து உபகரித்தருளியதால்தான் அவர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்த பிற்பட்டவர்கள் நல்ல ஸம்ப்ரதாயத்தைக் கைப்பிடித்து உஜ்ஜீவித்து க்ருதார்த்தரானார்கள். இவ்வாறே ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய பரிச்ரமத்தின் பலமாக இவர் ஸம்ப்ரதாயமே மிக உத்தமமானதென்று தீர்ந்தபின் இவருக்கு முற்பட்டவர்களான ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸ்ரீமந் நாதமுநி முதலியவர்களும் நல்ல ஸம்ப்ரதாயத்தைப் பரப்பியவர்களென்ற பெருமையைப் பெற்று விளங்கினார்கள். இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீதேசிகன் ‘ப்ரத்யூஷ: ஸம்யமிநாம் ப்ரணதி ப்ரணயிநா தத்வதோ ஜ்ஞாதிநோயோ: ஸம்பந்தேந ஸமீக்ஷ்ய நவீநவாந் யத்ராஸ்மத்யா நந்நநாத்’ என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தால் பிற்பட்டவர்கள் பெருமை பெற்றதுபோல் முற்பட்டவர்களும் அவருடைய திருமுடிஸம்பந்தத்தால் பெருமை பெற்றவர்களானார்கள் என்று உத்கோஷித்திருக்கிறார்.

இவ்வாறாக நம் ஸ்ரீஸம்ப்ரதாயம் உத்தரோத்தரம் வளர்ந்துவந்தபோதிலும் கால வைஷம்யத்தால் வேதாந்த ஶாஸ்த்ரத்தின் ப்ரசாரம் குறைந்து தர்கவ்யாகரணம் முதலிய இதர ஶாஸ்த்ரங்களை வாசிப்பதையும் ப்ரவசனம் செய்வதையும் மாத்திரமே முக்யமாகக் கொள்ளப்பட்டு வேதாந்தம் மங்கிவருங்காலத்தில் நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கராகிய (42-வது பட்டம்) ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதிவ்யபாதுகா ஸேவக ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகன் அவதரித்து ஸமீசீன ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை ப்ராசீனமுறைப்படி நன்கு கற்றறிந்து அவற்றை உலகத்தில் எப்படியாவது பரப்பவேண்டுமென்று வெகுகாலம் மனோரதித்திருக்குங்காலத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனும் தம்முடைய ஸம்ப்ரதாயத்தை இம்மஹானைக்கொண்டு வளரும்படி செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி இவருக்கு ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தின் ஆஸ்தான நிர்வாஹத்தை அநுக்ரஹித்தான். இவரும் மறுதினம் முதற்கொண்டே தாம் மனோரதித்த கார்யத்தை நன்கு செய்யத்துடங்கி ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை எளிய நடையில் விவரிக்கும் ‘ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹப்ரியா’ என்ற ஒரு மாதப்பத்ரிகையை நடத்த ஏற்பாடு செய்யலானார். உடனுக ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் வேதப்ரபந்த பாடசாலையை ஸ்தாபித்து தக்க வித்யார்த்திகளுக்குப் பூர்ணமாக வேதத்தையும் ப்ரபந்தத்தையும் அத்யயநம் செய்ய ஸௌகர்யம் செய்துவைத்தும் அந்த வேதத்தின் அர்த்தத்தை நன்கு அறிவதற்கு உபகாரமான துறையில் ஶாஸ்த்ரகலாசாலையொன்றை விஸ்தாரமானரீதியில் ஏற்படுத்தி வித்யார்த்திகளுக்கு தர்க்கவ்யாகரணம் முதலிய ஶாஸ்த்ரங்களை போதிக்கும்படி செய்தும் அந்த ஶாஸ்த்ராத்யயனம் முடிந்தவாறே அந்த ஶாஸ்த்ரார்த்தமெல்லாம் வேதாந்தோபயோகியாம்படி செய்து அவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களையும் பகவத்விஷயக்ரந்தங்களையும் நன்கு போதித்தும் தம்முடைய ஆஸ்தான நிர்வாஹநாட்களை ஸபலமாக்கியருளினார். இப்படி செய்ததின்மூலம் எண்ணிறந்த வித்வான்கள் இப்பொழுது ஸதஸ்ஸுக்களில் நன்கு வாக்யார்த்தம் சொல்லக்கூடியவர்களாயும் ப்ரதிவாதிநிரஸனம் செய்யக்கூடியவர்களாயும் விளங்கிவருகிறார்கள். இதன்றிக்கே ஆஸ்தானநிர்வாஹத்திற்கு எழுந்தருளினவுடனே முதல்முதலாக ‘ஸ்ரீமாலோல வித்வத்ஸதஸ்’ என்றஒரு ஸதஸ்ஸை ஏற்படுத்திபலவித்வான்களையும் வித்யார்த்திகளையும் வரவழைத்து தம் முன்பு வேதாந்த ஶாஸ்த்ரத்தில் விஷய விசாரம் செய்யும்படி நியமித்து அதைக் கேட்டு ஆநந்தித்து அவர்கள் மனோரதத்திற்கு அதிகமாகவே அவர்களுக்கு பஹுமானமும் செய்தும் இப்படி ப்ரதிவருஷமும்நடத்திக்கொண்டு ஸ்ரீ ஸம்ப்ரதாயத்தை வெகுவாக வளர்த்தருளினார். இம்மஹான் செய்தருளிய பல க்ரந்தங்கள் அவ்வப்போது நம் ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஏற்பட்ட கலக்கங்களைப் போக்கி தெளிவு பிறப்பிக்க உபகாரகங்களாயிருக்கின்றன. இப்படி வேதாந்தார்த்த ஸம்ரக்ஷணம் தம் காலத்தில் போல் பிற்காலத்திலும் விசேஷமாக நடக்க வேண்டுமெனத் திருவுள்ளம்பற்றி அதற்குத் தகுந்த மனஸ் கல்வித்திறமை ஊக்கம் முதலிய

பல நற்குணங்கள் பொருந்திய ஒரு மஹானை ஆஸ்தானநிர்வாஹத்திற்கு நியமித்து சிலகாலம் அவரைக்கொண்டே தாம் எண்ணிய கார்யங்களை நடத்திக்கொண்டு ஸந்தோஷத்துடன் எழுந்தருளியிருந்தார். ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனும் திருவுள்ளமுகந்து இவருக்கு பரிபூர்ணமான விச்ராந்தியை அநுக்ரஹித்தருளினன்.

இதற்கு முன்பும் வெகு நாட்களாக இல்லாத இவ்வித மஹோபகாரங்களை நன்கு கவனிக்குங்கால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அக்காலத்தில் செய்தருளிய உபகாரங்களுக்கு ஸமானமாக இவை விளங்குவதன் மூலம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விஷயத்தில் ஸ்ரீதேசிகன் அநுஸந்தித்த விதத்தில் இவர் திருவடி ஸம்பந்தத்தால் பின்புள்ள பலர் பெருமை பெற்றதுபோல் இவருக்கு முன்புள்ள ஆசார்யர்களும் இவருடைய திருமுடிஸம்பந்தத்தால் பெருமைவாய்ந்தவர்களானர்கள் என்று சொல்வது மிகையாகாமல் உண்மையை உரைத்ததேயாகும் என்பது நம் துணிவு.

ஸ்ரீராமாநுஜவிஜ்ஞாநே ஸ்வாதந்த்ர்யேண ரக்ஷிதம் ஹ்ருதி ।
ஸ்ரீமத்ரங்கஸடாராதி யோகீந்த்ரம் ஸமாஶ்ரயே ॥

ஸ்ரீ:

அருளாள ப்ரேமா

[ஸ்ரீ. உப. பவுண்டரீகபுரம், நரஸிம்ஹாசார்யஸ்வாமி, காஞ்சீபுரம்.]

ஸ்ரீமத்வேதமார்க்கேத்யாதி பிருதாலங்க்ருதராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதிவ்யபாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகளின் திருவோலக்கத்தை ஸமீபத்தில் அலங்கரித்தது அவர்களின் கோஷ்டியை நிறம்பெறச்செய்தது என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. ஆனால் இஹலோகத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவத் திரளுக்கே நடுநாயகமாய் விளங்கிய இம்மஹாதேசிகனின் வியோகமானது மற்றென்றால் பரிஹரிக்கமுடியாதபடியான இழவாக நிற்கிறது என்பது திண்ணம்.

ஆசார்யச்ரேஷ்டர்களுக்குரிய ஜ்ஞாநம் அநுஷ்டாநம், ஆத்மகுணபூர்த்தி இவைகளெல்லாம் இந்த அழகியசிங்கரிடம் பொருந்தியிருந்ததென்றறுதியிடுவது மிகையாகாது. 'கற்க கசடற கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக' என்பது இந்த மஹாதேசிகனிடம் மிகவும் பொருந்தும். ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களால் ஓர் அஸாதாரணமான பாத்வம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடம் இருந்தாலும், தன் திறத்தில் வரும் ஸாமாந்யமானவர்களையும் புன்முறுவலோடு வரவேற்பதும் அவர்களை நல்வார்த்தைகளால் உபசரிப்பதும் மிகவும் அழகு. ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் ஔதார்யமானது ஸமீபத்தில் மாலோல ஸதஸ் நடவாதபோதுகூட பண்டிதர்களுக்கெல்லாம் ஸம்பாவனையைத் தாமே அனுப்பியதிலிருந்து நன்கு புலப்படும். ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் நம் ஸித்தாந்த விஷயமாக பண்ணியிருக்கும் மஹோபகாரங்களும் பல உள. இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் மஹநீயர்கள் அரும் பெரும் வ்யாஸங்கள் மூலம் வெளியிடுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

இம்மஹான் பண்ணியிருக்கும் மஹோபகாரங்களுக்கு ப்ரத்யுபகாரமின்றி கையொழிந்தாலும் அடியேனின் ஸ்வரூபம் தந்யமாகும் பொருட்டு அடியேனுக்கு ஸுக்ருதவிசேஷத்தால் சில ஸமயம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் குணாதிசயங்களை அருகேயிருந்து அநுபவிக்கும்படி ஏற்பட்ட ரீதிகளை விஜ்ஞாபிக்கிறேனிங்கு.

ஒரு ஸமயம் கோயிலுக்கு (ஸ்ரீரங்கத்திற்கு) அடியேன் போயிருந்தபோது காவேரியில் ஸ்நாநம்செய்து அரங்கநகரப்பன் திருப்பள்ளியுணரும்போது பரமபாவநமான அவனுடைய ப்ரதமகடாக்ஷத்திற்கு பாத்ரமாகவேண்டு

மென்கிற த்வரையாலே ஏகபுண்ட்ரத்தோடு நித்யகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு ஸன்னதிக்கு வேகமாகச்சென்று திருவரங்கச்செல்வனுரின் மதுரமாயும் சீதளமாயும் தயாதேவியால் வர்ஷிக்கப்பட்டதாயுமுள்ள திவ்யகடாக்ஷங்களால் சிறுச்சிறிதாக அநுக்ரஹிக்கப்பட்டு அப்படியே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனின் ப்ரதம நயநபாதத்திற்கும் ஆசைப்பட்டு தசாவதார ஸன்னதிக்கு விரைந்து என் சிங்கப்பிரானின் அருளையும் பெற்றேன். அங்கு அப்பொழுது தனியாக எழுந்தருளியிருந்த இந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கரைத் தெண்டன்ஸமர்ப்பித்தேன். ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் அடியேனைக் குளிரக்கடாக்ஷித்து ‘பேரருளாளன் திருவாராதனங்கள் குறைவற நடக்கிறதா? என்று விசாரித்தபடி. திவ்யதேசங்களிலிருந்து எழுந்தருளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை முதன்முதலாவதாக ‘ஊரில் மழை உண்டா? எத்தனை மாதம் எரி பாயும்? என்றிப்புடைகளில் விசாரிக்காமல் அந்த திவ்யதேசத்தில் கோயில்கொண்டிருக்கும் எம்பெருமானின் நித்யோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்கள் க்ரமமாக நடைபெறுகின்றனவா என்று விசாரிப்பது பெரியோர்களின் மரபு. அதுவும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தாம் காதலித்து மணம் புரிந்துகொண்ட தம் ஆசை நாயகனுன அருளாளனின் யோகக்ஷேமத்தை அதுவும் அவனுடைய ஸேவையை இழந்து ‘மணவாளர் நம்மை வைத்த பரிசிது’ என்றிருக்கும் நிலையில் விசாரிப்பதில் என்ன வியப்பு. ‘அத்திகிரி அருளாளன் திருவாராதனங்கள் க்ரமமாக நடைபெறுகின்றன’ என்று விஜ்ஞாபித்தேன். பிறகு அடியேன் ஏகபுண்ட்ரத்துடனிருப்பதை கடாக்ஷித்து அழகாக அப்போது அடியேனை சிக்ஷித்தபடி. ஸந்யாஸிகளை ஸேவிக்கவரும்போது த்வாதச ஊர்த்வபுண்ட்ரமில்லாமல் போவது உசிதமல்லவென்று நியமித்து அங்கேயே த்வாதச புண்ட்ரங்களை இட்டுக்கொண்டு மறுபடியும் தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கும்படி நியமித்தாச்சுது. ‘கூவாரெ ஷூாவயதுவி’ ‘ஷாஷிதெ ஶாவிதாஙு’

என்பதும் எப்படி இங்கு அமைந்துள்ளது என்பது இதனுல் நன்கு ஏற்படுகிறது.

அர்ச்சாவதார ஸங்கமடியாக தேஹாவஸானத்தில் மோக்ஷத்தை கோருகிறோம் என்று நம் தூப்புல்பிள்ளையின் துணிபு. ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு அர்ச்சாவதாரத்திலுள்ள ஊற்றம் அதிலும் கரைபுரண்ட கருணைக்கடலான பேரருளாளனிடத்தில் உள்ள அளவிறந்த காதல் மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் வெளியாகியது. அழகியசிங்கர் திவ்யதேசயாத்ரையை திருவுள்ளம் பற்றி மாலோலனுடன் ஆங்காங்கு எழுந்தருளி சேதநர்களை உஜ்ஜீவிப்பித்துக்கொண்டுவருமளவில் கச்சிநகருக்கு எழுந்தருளும்போது முதலாவதாக கூரத்தாழ்வான் ஸன்னதியில் இறங்கியருளியாயிற்று. அவ்வமயம் ஸ்ரீ அய்யா ஸ்ரீ க்ருஷ்ணதாதாசாரியர் ஸ்வாமியுடன் அடியேனும் உபகாரங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கப் போனேன். ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அப்போது ‘ஜெநு ஹுாவார்ஜ தம் ஜெஶம் ஹாஆஜொ யஜெவீக’ என்கிற ச்லோகத்தை ஸாதித்து பரதாழ்வான் ‘ராஜநு’ என்று கைகேயினுல் ஸம்போதனம் பண்ணும்படியான பாக்யஹீனனை தனக்கு சக்ரவர்த்தித் திருமகன் எழுந்தருளியிருக்கும் தேசப்ராப்திகூட கிடைக்குமா என்று ஸந்தேஹித்த மாதிரி தமக்கு அருளாளனின் ஸேவை மறுபடியும் கிடைக்குமா என்று ஸந்தேகித்திருந்தேன். பாக்யவசத்தால்கிட்டப்பெற்றேன்’ என்று ஸாதித்தபடி. சக்ரவர்த்தித்திருமகனின் திருவடிகளை தன் சிரசில் தரிக்காவிடில் தமக்கு சாந்தி ஏற்படாதென்று பரதாழ்வான் கதறினுப்போல் பேரருளாளனின் திருவடிகளை தம் சிரஸில் தரியாவிடில் தமக்கு சாந்தி ஏற்படாதென்று ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் மனேபாவம். ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் பூர்வாச்ரமத்தில் பேருளாளனின் திருவோலக்கத்தை அலங்கரிக்காத நாளே கிடையாதென்னலாம். அப்போது அவ்வெம்பெருமானை தாம் அநுபவிப்பதும் அருகிலுள்ளோரை அநுபவிக்கச் செய்வதும் மிகவும் ஆச்சர்யம்.

மற்றொரு ஸமயம் அடியேனுக்கு ஓர் மஹத்தான பாக்யம் கிடைத்தது. ப்ரஹ்ம தேசம் என்னும் க்ராமத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் யாத்ரையில் ஒரு நாள் எழுந்தருளியிருந்த போது அங்கே ஒரு ஸ்வாமிக்கு உபாயாநுஷ்டாநம் நடைபெற்றது. அப்போது அடியேன் கூட இருந்து ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்கு கைங்கர்யம் பண்ணும்படியான பாக்யம் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் மந்த்ரார்த்தங்களை அநுஸந்தானம் பண்ணும்போது ஏற்பட்ட ஸ்வரத்திலுள்ள ஓர் மாதுர்யத்தையும், தழதழப்பையும், இன்னிசையையும், கண்களில் நீர்த்துளிகளையும், திருமேனி பூராகவும் மயிர்க்கூச்சல் எறிவதையும் ஸேவித்தபோது ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் பக்திபாரவச்யமானது நன்கு தெரிந்தது. உள்கரைந்துருகிவரும் ச்லோகங்கள் அடியேனைப்போலுள்ள கடினமான ஹ்ருதயமுள்ளவர்களையும் உருக்கிவிட்டது அப்போது. பிராட்டியுடன் கூடிய ந்ருஸிம்ஹன் திருவடிகளில் ப்ரார்த்திக்கும்போது ஸாக்ஷாத்தாக மாலோலன் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடம் பேசுகிறானோ என்று தோன்றிற்றேயொழிய அர்ச்சைஎன்பதே நினைவிற்கு வரவில்லை. அருகிலிருந்த அடியேனே மெய்மறந்திருந்தேன் அப்போதென்றால் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் எந்த ரீதியிலுள்ளார் என்பதை ஸ்வாமிகளே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். பழம் முதலிய ஏதாவது ஸாமாந்யமான உபகாரத்தை தட்டோடு எடுத்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹனுக்கு ஸமர்ப்பிக்குங்கால் குறைந்தது 10 நிமிடமாகும் அந்தத் தட்டை கீழே வைக்க. தட்டோடு எடுத்து உள்ளன்போடு அவன் திருவடிகளில் இடும்போது தம்மையே மறந்து நிற்பர் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர். இந்த ரீதியான அன்புக்கன்றோ அவன் தன்னை அறவிலை செய்து கொடுக்கிறான்.

ஸ்ரீ திருக்கோட்டியூர் ஸ்வாமியிடம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்கு ரொம்பவும் விச்வாஸமுண்டு. ஸ்ரீ திருக்கோட்டியூர் ஸ்வாமி பரமபதித்துவிட்டார் என்று ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் வந்தவாசி என்னும் நகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்போது திருச்செவிசாத்தியாயிற்று. அப்போது ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் வியோகத்திற்காக மிகவும் விசனித்து 'ஒரு மகள் தன்னையுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழால் திருமகள்போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால் தான் கொண்டுபோனான்' என்கிற பாசுரத்தை அநுஸந்தானம்செய்து மருந்துக்கு ஒரு ஸ்வாமியை வைத்திருந்தேன் அதையும் ஸஹியாமல் எம்பெருமான் திருவுள்ளம் பற்றினான் என்று வாய் புலற்றியபடி ஸ்ரீ அழகியசிங்கர். அதே ரீதியாக ப்ராசீன ரீதியை அநுஸரித்துவந்த மஹாசார்யர்களில் சிறந்தவராக விளங்கிய மஹான் இந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கர். இவர் வியோகத்தைக் கேட்டு நாமும் 'ஒருமகள் தன்னையுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழால் திருமகள்போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால் தான் கொண்டுபோனான்' என்கிற பாசுரத்தையே அநுஸந்தித்து நிற்கவேண்டியிருக்கிறது.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பண்ணியிருக்கும் அநேக விதமான மஹோபகாரங்களில் தலைசிறந்து விளங்கும் உபகாரம் ஒன்று. 'சாயலோடு மணிமாமைதளர்ந்தேன்நான் இனியுனது வாயலகில் இன்னடிசில் வைப்பாரை நாடாயே' என்கிறபடி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனை தன் திருவாராதனத்திற்கு ஓர் ஸ்வாமியை தேட வைத்துவிடாமல் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தமக்கு ஸர்வவிதங்களாலும் ஸத்ருசமாயும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹனின் திருவாராதனமொன்றிலேயே பரமகுதூஹலத்தையுடையவராயும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவைராக்யநிதிகளில் பரிபூர்ணராயுமுள்ள மற்றொரு அழகியசிங்கரிடம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹனை ஒப்புவித்தமஹோபகாரத்திற்கு என்றும் இந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவடிகளில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தானம் பண்ணவேண்டியது நமக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தம்.

ஸ்ரீ:

ஒரு சிறுமாமனிசரின் மறைவு

[ஸ்ரீ. உப. D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், அட்வோகேட், சென்னை.]

ஸந்த்யோ ஸந்தாபஃ பங்கஜநிபிடைத-
ராஜீகேஶோபயோநாஃ க்ஷுத்ரக்ஷுத்ராநு-
ஷ்யநௌகாஸ்ஸைஃ விஹ்ருதா பாஷ்ப-
விந்தந்து । தந்யாஃ கேசித் வரத பவ-
த்ஸம்ஸ்தம் ஸந்துஷ்யந்தஃ ஸ்வாந்தைராஜ-
வ்யயநிஹதாஸ்ஸ்வாதயந்தே பதம் தே ॥

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகன் வரதராஜ பஞ்சாசத்தில் இந்த ச்லோகத்தில் சித்திரித்திருக்கும் அதிகாரிகள் வெகு ம்ருக்யமாக இருக்கும் இக்காலத்தில் தோன்றி ஸுமார் 75 ஸம்வத்ஸரங்கள் இந்நிலவுலகில் எழுந்தருளியிருந்து, அவற்றுள் குறைந்தபக்ஷம் 50 ஸம்வத்ஸரங்கள் 'ஸ்வாதயந்தே பதம் தே' என்ற கணக்கில்மந்தாதிகாரிகளும்கூட எம்பெருமான் திருவடிகளுக்கு ஆசைகூர்ந்து நிற்கும்வண்ணம் பேருதவி புரிந்த ஒரு பெரியார் இம்மண்ணகத்தை விட்டு வானகமே மிக விரும்பி எழுந்தருளிவிட்டார். அம்மஹாநுபாவரது திருவடிகளுக்கு ஆட்பட்டும் அன்புகூர்ந்தும் நிற்கும் பல்லாயிரவர் சோகஸாகரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கின்றனர் இன்று. ஜ்ஞாந, வைராக்ய, அநுஷ்டாநங்களில் முதிர்ந்த பல மஹான்கள் நாம் செய்த தவப்பயனால் இன்றளவும் இந்நாட்டில் விளங்கிவருகிறார்கள். அவர்களுக்குள்ளும் சிலர்களுக்கே நம்மாழ்வார் நாதமுனி உள்ளிட்டார்க்கும் போலே பகவத்ஸாக்ஷாத்காராதிகளாகிற பலோத்கம பர்வங்கள் திகழக் காண்கிறோம். 'கேசித்' ஶப்தத்தையிட்டு இவ்வதிகாரிகளை ஸ்வாமி தேசிகன் நிர்த்தேசித்திருப்பதிலிருந்தே இந்த விஷயம் ஒருவாறு உணரப்படுகிறது. அந்த 'தந்யாஃ கேசித்' என்ற சிறுமாமனிசருள் ஒருவராகி விளங்கியவர் நம் பரமஹம்ஸேத்யாதி 42-வது பட்டம் ஸ்ரீமதழகியசிங்கர் என்பதை உணராதவரிருக்கமாட்டார்கள்.

பூர்வாச்ரமம்முதலே விலக்ஷணமான பகவதநுபவமும், ப்ரத்யுத அர்ச்சா திருமேனிகளில் ஊற்றமும் இவ்வாசாரியச்ரேஷ்டர்பால் காணப்பட்டன. காலக்ஷேபாதிகளிலும் உபந்யாஸங்களிலும் திருவுள்ளத்திலோடும் பகவத்ப்ரேமை கரைபுரண்டோடக் காணப்படும். பகவத்பரமான ச்லோகங்களையும் பாசுரங்களையும் அருளிச்செய்யும்போதே குரல் கத்கதமாகி, கண்கள் நீர் துளிக்க அநுபவமேலீடு வெளியாகும். அதிலும் வெகு மதுரமான திருக்கண்டத்தொலி. வெள்ளிமணி ஸேவித்தாற்போல் கேட்பவர்கள் செவிகளும் உள்ளங்களும் பரவசமாகும்படியான இனிமையான நாதம். ஸங்கீதத்தைத் தாம் பயிலாவிடினும் அருளிச்செய்யும்போது பாசுரங்களும் ச்லோகங்களும் ராகத்தோடேயே வெளிவரும். ஹ்ருதயத்தில் ஆழ்ந்து பதிந்துகிடக்கும் ராகத்தில் (ஆசையில்) மிகுந்த மஹாபுருஷன் திறந்து இந்த ராகங்கள் தாமாகவே சேருவது அதிசயமன்றே. உள்ளத்தில் ததும்பும் உணர்ச்சியும் அதனால் ஏற்படும் மெய்ப்பாடும் எதிர் நிற்பவர்களுக்குப் பரம ஆஹ்லாதத்தையும் மிகுந்த விச்வாஸத்தையும் விளைவிப்பன.

படிப்பு முதலியவைகளால் ஏற்படும் ஜ்ஞாநம் அநுபவபர்யந்தமாக ஏற்படவேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்லக்கேட்கிறோம். அப்படி அநுபவபர்யந்தமான ஜ்ஞாநம் ஏற்பட்டதையும் அவ்வநுபவம் உள்ளடங்காமல் தமது சொல்லினும் தொழிற்கணும் வெளிப்பட்டதையும், சில நாட்களுக்குமுன் பரமபதித்து நம்மையெல்லாம் சோகத்திலாழ்த்திவிட்ட ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடம் நிரம்பக் கண்டோம். நம் தௌர்ப்பாக்யத்தால் இன்னும் சில வருஷங்கள் அவற்றை நேரில்கண்டு இன்புறும் நிலையை இழந்து நிற்கிறோம்.

எம்பெருமானுடைய அர்ச்சா திருமேனிகளில் அதிமாத்ர ப்ராவண்யத்தோடு எழுந்தருளியிருந்தபடியால் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் ஸந்

நிதி மங்களாஶாஸனங்கள்வெகு விலக்ஷணமாக இருக்கும். வேதம் வல்லாரைக்கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணியவேண்டுமென்று நமக்கெல்லாம் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனெனில்—மைப்படி மேனியும் செந்தாமரைக்கண்ணும் வைதிகரே மெய்ப்படியாலுன் திருவடிசூடும் தகைமையினார்’ என்று நம்மாழ்வார் அறுதியிட்டுள்ளபடி அம்மஹாபுருஷர்களே திவ்யமங்கள விக்ரஹ விஷயத்தில் தாமும் ஈடுபட்டுப் பிறரையும் ஈடுபடுத்த வல்லமைவாய்ந்தவர்கள். ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டு அழகியசிங்கர் பகவத் ஸந்நிதியில் நின்றுகொண்டு திருக்கைகளைப் பாதி விரித்தும் பாதி கூப்பியும் வைத்துக்கொண்டு திருக்கண்களில் நீர்மல்க கத்கதமான குரலில் விஜயீபவ, விஜயீபவ, என்றும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு என்றும் வாழ்த்தும்போதோ, அல்லது அர்த்தாநுஸந்தானத்தால் எற்பட்ட மெய்ப்பாட்டோடு ஜிதந்தாஸ்தோத்ரம், ஸ்தோத்திரரத்னம், கத்யம், தேசிக ஸ்தோத்திரங்கள், அருளிச்செயலிலிருந்து பாசுரங்கள், இவைகளை அநுஸந்திக்கும்போதோ ஸேவித்தால், ‘ஸூஹாஸ்யஸீத-நேத்ராஸ்வ ஸ்வஸ்ஸீக்ருதஸாத்வாநு ஸஹாவஸஸணாவிஷ: ஸ்ருஷ்டஸ்வஸ்வஹிஹெஹி-ஹி:’ என்கிறபடி எம்பெருமானைக்காட்டிலும் ஒருபடி அதிகமாக இவரே த்ருஷ்டவ்யர்—பார்க்கத்தகுந்தவர் — ஸேவிக்கவேண்டியவர் என்று எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தோன்றாமல் போகாது.

க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தில் எழுந்தருளி சிற்சிலருக்கே ஆசாரியராகயிருந்தகாலத்திலேயே ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுடைய இந்தப்பெருமை பலரறியக்கிடந்தது. பெருமாள் கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்தகாலமெல்லாம் காலக்ஷேபங்கள் கேட்டும் காலக்ஷேபங்கள் சொல்லியும் எத்தனை காலம் போக்கப்பட்டதோ அதற்குமேற்பட்ட காலம் அருளாளன் அர்ச்சா திருமேனியின் அநுபவத்திலும் அவ்வெம்பெருமான் கண்டருளும் அழகிய மஹோத்ஸவங்களில் அங்கயிப்பதிலுமே கழிந்திருக்கும் என்று தைர்யமாய்ச் சொல்லலாம். ஒரு ஸாதாரண பஞ்சபர்வப் புறப்பாட்டோடு பெரிய கருடோத்ஸவப் புறப்பாட்டோடு வாசியற எல்லாம் ஸ்ரீஸ்வாமி திருவுள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்டிருந்தன என்பது பின்னால் அவற்றை அநுபவிக்கமுடியாதபடி தூரதேசத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோது ஸாதிக்கும்படியிருந்த பல அருமையான வார்த்தைகளால் அனைவருமறியக்கிடந்தது. ஸ்ரீரங்கத்தில் சின்ன அழகியசிங்கராய் எழுந்தருளியிருக்கும்போது காஞ்சீமண்டலத்திலிருந்து யாரேனும் சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நின்றால், ‘அருளாளன் திருவாராதனங்களும், மஹோத்ஸவங்களும் நன்றாக நடந்துவருகின்றனவா ‘ஸிதமுதித மநோபி: தாவகை: நித்யஸேவ்யாம்’ என்ற தேசிகன் மங்களாசாஸனப்படி பெரியார்களெல்லாம் எழுந்தருளி அநுபவிக்கிறார்களா, ஒரு ஏகாதசிப் புறப்பாட்டில் மஞ்சள் வெயிலோடு பேரருளாளன் புறப்பாடு கண்டருளும்போது இப்படியெல்லாம் அழகாக இருக்குமே என்று மெய்மறந்து ஸாதிக்கும்போது கேட்டால் மரங்களும் இரங்கும்; கற்களும் கனியும். இது வன்றோ பகவத்ப்ரேமை! அர்ச்சாவ்யாமோஹம்! ஸுமார் 12-வருஷகாலம் இழந்திருந்த அருளாளன் ஸேவையை மீண்டும் பெற்றபோது ஆவிஷ்கரிக்கப்பட்ட மனோபாவங்களை நேரில் அநுபவித்தபேர்களுக்கே அந்த திருவுள்ளத்தில் எப்போதும் ஓடிக்கொண்டிருந்த அருளாள ப்ரேமா ஒருபடி உணரப்பட்டிருக்கும். ‘பிரிந்தவர் கூடினால்’ என்ற தலைப்பில் ஒரு சிறு வ்யாஸம் வரைந்து அப்போதைய நிகழ்ச்சிகளை இந்தப் பத்திரிகையில் விஜ்ஞாபித்துக்கொண்டேன். மறுபடி அப் பெருமாள் ஸேவை ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு நேராமலேயே போய்விட்டது. புகைப்படங்கள் மூலமாய் அந்தத் திருமேனியைப் பல திருக்கோலங்களிலே கொண்டு காட்டியபோது ஸ்ரீ ஸ்வாமி பட்டபாடுகளும், ஸாதித்த உக்திகளும் அப்போது அருகிருந்து காணும் பாக்யம் பெற்ற அடியோங்கள் உள்ளத்தைவிட்டெக்காலமும் அகலா.

ஸ்ரீமதழகியசிங்காாக அஹோபிலமட ஆஸ் தானத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராகி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன் திருவாராதனத்தில் ஈடுபட்ட போது அர்ச்சையிலபிநிவேசம் இரட்டித்த தென்றே சொல்லவேண்டும். அந்தரங்கர் களுக்கு அவ்வப்போது அருளிச்செய்யும் வார்த்தைகளால் நன்றாக விளங்கியது அது. 'ந்ருஸிம்ஹ வர்த்யதே ஸதா த்வதந்திகே' என்றும் 'ந்ருஸிம்ஹ பச்யேமபரச்சதம் ஸமா:' என்றும் எப்போதும் ப்ரார்த்தித்தவண்ணம் இருப்பதாக ஸாதிக்கும்படியிருக்கும் பல ஸமயங்களில். 'கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழா அரெனின்' என்ற திருக்குறளின்ஸ்வாரஸ்யம் ஸ்ரீஸ்வாமியிடத்து வெகு அழகாக விளங்கியது. ஜ்ஞானம் கனிந்த நலம் வடிவெடுத்து நின்றது ஸ்ரீமத் இஞ்சி மேட்டு அழகியசிங்கர் திருவுருவில்.

கலங்காப்பெருநகராகியபரமபதத்தில் அந்த மில்பேரின்பத்து அடியரோடு இன்று ஒன் ருகிவிட்ட இம்மஹாபுருஷன் ஸ்ரீமதஹோ பிலமடத்தின் 42-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபி ஷிக்தராய் விளங்கிப் பல அரும்பெரும் காரி யங்களைச் செய்தருளியிருக்கிறார். அவற்று ளெல்லாம் தலைசிறந்து விளங்குவது தமக்குப் பின், இந்தப்பட்டத்துக்கு எல்லா அம்சங் களிலும் மிகப்பொருத்தமும் தகுதியுமுடைய ஒரு அழகியசிங்கரைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தம் காலத்திலேயே அவருக்கு அப்பட்டத்தில் 43-வது அழகியசிங்காாக முடிசூட்டிவைத்த பெருமையே. இந்த இரண்டு ஸம்வத்ஸரங் களாக இரண்டு அழகியசிங்கர்களாக இவர்க ளிருவரும் எழுந்தருளியிருந்த ஒரு சீர்மை எங்கும் காணக்கிடைக்காது. இது லீலா விபூதியாகச்செய்தே அப்படிப்பட்ட நலங்க ளெல்லாம் நீடிக்கமாட்டாவாதலால் இந்த அத் புதச் சேர்த்தி பிரிக்கப்பட்டுவிட்டது. பெரிய அழகியசிங்கர் பரமபதித்தாலும் அவராலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அவரது பூர்ண க்ருபாகடா க்ஷத்திற்குப் பாத்திரராக விளங்கும் நம் ஸ்ரீ வீரராகவசடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகன் அப்பிரிவினால் ஏற்பட்ட சோகங்களையெல்லாம் நாம் மறக்கும்படி செய்து தமது ஜ்ஞான, அநுஷ்டான, வைராக்ய, பகவதநுபவ, ஸம்ப்ர தாய ரஹஸ்ய, வித்வத்ஜனபக்ஷபாதாதி பல வித கல்யாணகுணங்களால் ஆஸ்தானத்தை பல்லாண்டுகள் முன்னிலும் சீரிய வைபவத் துடன் அலங்கரித்து, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ னின் திவ்யகைங்கர்யங்களைப் பெருமையுடன் நடத்திவந்து, சிஷ்யகோடிகளையும், பொது வாக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தையும் பாது காத்துவருவார் என்பதில் யாதொரு ஐயமு மில்லை. மிகப்பெருமையுடன் மாசி அவிட்ட நன்னாளில் நடந்தேறிய பட்டாபிஷேகமஹோத் ஸவத்தில் முக்கியமான அம்சம் ஸ்ரீ வீரராகவ னுடையவும் ஸ்ரீ கனகவல்லித்தாயாருடைய வும் இன்னருளுக்கு இலக்கானமையென்று சொன்னால், இதிலும் மேலான சுபஸூசகம் வேண்டுமோ, — ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீ வீரராகவசடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் மஹிமைக்கும் பெருமைக்கும், ஸர்வதோமுக மான க்ஷேமத்தை அளிக்கவல்ல ஆட்சிகரும்.

ஸங்க்யாநாம் நசேத் யஸ்ய ஶ்ரவஸா ஶா-
ஸ்த்ரஸம்ரோத்தேஶ: கம் ந ஸ்வர-
த்தே ந யந்தநோத்தீர்ணம் வாஷாஹ-
நா । நித்யம் க்ஷுரணாரவிந்த யுக்ள-
ப்ராணாத்தாஸ்வாஸிநாம் ஸூக்த ஸாரஸீ-
ரஹாக்ஷ ஸதம் ஸந்த்ருதாம் ஜீவிதம் ॥

ஸ்ரீ:

நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

[ஸ்ரீ. உப. பெருக்கரணை மாடபூசி, ஸாரஸாரஜ்ஞ, சக்ரவர்த்தியாசார்ய ஸ்வாமி, சிரோமணி.]

[illegible]

நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் வைபவத்தை சிஷ்யஜனங்கள் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து சொல்வதும் சக்யமன்று. 'உதிக்ஷயாஹிவத-ஜெந மொவிநுஹணக்ஷயாக' என்பதுபோல் நம் புத்திமாந்த்யத்தை நினைத்து மௌனமாக இருப்பதுதான் நமக்கு யுக்தம். 'யதிமே ஸஹஸ்ரவதநாதிவைபவம் நிஜமர்ப்பயேத் ஸ கில ரங்கசந்த்ரமா: । அத சேஷவத் மம ச தத்வ தேவ வா ஸ்துதிசக்த்யபாவவிபவேபி பாகிதா' என்று ரங்கநாதன் விஷயத்தில் பட்டர் அநுஸந்தித்ததுபோல் நாமும் ஸாக்ஷாத் ரங்கநாதனான நம் அழகியசிங்கர் விஷயத்திலும் அநுஸந்தித்து க்ருதார்த்தராவது நலம். 'தர்மோ விக்ரஹவாநிவ' என்கிறபடி தர்மமேவடிவெடுத்தவதரித்திருக்கும் நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் தர்மஸ்தாபனம் அந்திமகாலபர்யந்தம் விச்சின்னமில்லாமல் நடந்தது என்பதை எல்லோரும் அறிவர்கள். உபயவேதாந்தக்ரந்தகாலக்ஷேபம், மாலோலவித்வத்ஸபை, ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹப்ரியை, கலாசாலை முதலான தர்மங்களை அநுஷ்டித்துப் போந்தார் என்பதை தனியாகச்சொல்லவேண்டாம்.

திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளும் ஸமயத்திலும் ஒரு ஸூக்ஷ்மமான ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை விவரித்தார். ரவிவாரம் ராத்திரியில் திருநாட்டுக்கலங்கரித்ததுதான் அது. ப்ரஹ்மவித்துக்கள் ஸூர்யகிரணம் வழியாக ப்ரஹ்மலோகத்திற்குப் போகிறார்கள் என்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்வதால் ராத்திரியில் ஸூர்யகிரணமில்லாததால் அவர்களுக்கு நிஶாமரணம் ப்ராசஸ்த்யாவஹமன்று என்று சங்கித்து ராத்திரியில் ஸூர்யகிரணம் உண்டென்று ஸ்தாபித்து ப்ரஹ்மவித்துக்களுக்கு நிஶாமரணம் தோஷாவஹமாகாது என்கிற ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை நிஶாதிகரணத்தில் வ்யாஸர் வெளியிட்டுள்ளார். அந்த ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை நம் அழகியசிங்கர் நன்றாகக் காண்பித்தார். ரவிவாஸரத்தின் ராத்திரியிலன்றோ பரமபதமெழுந்தருளினது. ரவிஸம்பந்தம் இரவிலும் உண்டு என்பதைக் காட்டினதுபோலாயிற்று. இப்படி ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஸூக்ஷ்மமான ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களையுபதேசித்தும்ஸ்வயமநுஷ்டித்தும்போந்த ஆசார்யச்ரேஷ்டரான ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் ஸர்வலோகவிதிதமான மாஹாத்ம்யத்தைச் சொல்வது பிஷ்டபேஷணம்தான்.

'யம் யோகிந: ப்ராணவியோககாலே யத்நேந சித்தே விநிவேசயந்தி' என்று யோகிகளுக்கு அந்திமகாலத்தில் ப்ரயத்நஸாபேக்ஷமாக வரும் பகவத்விஷயகஸ்மரணம் யோகிச்ரேஷ்டரான நம் அழகியசிங்கருக்கு அதிஸுலபமாக உண்டாயிற்று. அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாந 'அநாலோசிதவிசேஷாசேஷலோகசரண்ய' 'அநந்யஶரண: ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே' 'பரிசர்யாகரணாய பரிக்ருஹ்ணீஷ்வ, பரிக்ருஹ்ணீஷ்வ, பரிக்ருஹ்ணீஷ்வ' என்பது முதலான கத்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை அநுஸந்தித்த

வாறே எழுந்தருளியிருந்ததை அருகிலிருந்த அடியோங்கள் அநுபவித்தோம். [இங்கு 'புந: புந: யாசமாந:' என்பதைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ப்ரதிக்ருஹ்ணீஷ்வ' என்பதை அஸக்ருத் அருளிச்செய்தது.] அப்போதிருந்த ப்ரஹ்மாநந்தாநுபவம் தத்காலம் திருமேனியை ஸேவித்தவர்களுக்குப் புலப்படும். பீஷ்மஸ்தவம் ஸ்தோத்ரரத்நம் முதலான ஸத்ய: சித்தாஞ்ஜகதமமான ச்லோகங்களை ஸேவிக்கச்சொல்லியும் அதைக்கேட்டும் புளகாங்கிதகாத்ரராய் கத்கதஸ்வரராய் ஆநந்தபாஷ்பபரிபூர்ணநயநராய் எழுந்தருளி ஸேவை ஸாதித்தவிதமும் மிக விநோதகரம். அஸக்ருத் ப்ரணவோச்சாரணம் செய்ததை நோக்குங்கால் 'ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்மவ்யாஹரந்மாமநுஸ்மரந்' என்கிற கீதாவசநம் ஸ்ம்ருத்யாரூடமாகிறது.

இப்படி எழுந்தருளினகாலம்வரையில் தர்மஸ்தாபனங்களைச் செய்து குறைவு இல்லாதிருந்தபோதிலும் ஒரே ஒரு குறைவு உண்டு என்பதைப்பற்றி சோகிக்கிறோம். தாமெழுந்தருளியிருந்தே ஸ்ரீசின்ன அழகியசிங்கருக்கு பட்டாபிஷேகம்செய்து கண்குளிரக்கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்று மந:பூர்வமாக இருந்த ஆசை நடைபெறாமல் போனதுதான். இதை அநேகாவர்த்தி ஸாதித்ததும் உண்டு. இதற்குள் லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் அநேக நித்யஸூரிகளால் உபசரிக்கப்பட்டும் அத்ருப்தனாய் நம் அழகியசிங்கருடைய பரிசர்யாம்ருதரஸாயனத்தைக் கொண்டே ஜீவிக்கவேண்டுமென்று எண்ணி பரமபதத்திற்கு ஸ்வீகரித்துவிட்டான். இந்த நந்தன வருஷம் உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு ஆநந்தத்தைக் கொடாமல் எம்பெருமானுக்கு மாத்திரம் ஸந்தோஷத்தை விளைவித்துவிட்டது.

இப்படி ஜ்ஞாநாநுஷ்டானவைராக்யசாலியாயும் ம்ருதுஸ்வபாவராயும் வதாந்யராயுமுள்ள அழகியசிங்கர் ஆஸ்தானத்தில் அப்படிப்பட்ட வைபவமுள்ள நம் ஸ்ரீசின்ன அழகியசிங்கர் எழுந்தருளி அந்த ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்திருப்பதால் அந்த சோசநீயதசை நிவ்ருத்தமாயிற்று என்று மகிழ்கிறோம்.

दान्तिक्षान्त्यादिभूम्ना विख्यातो
यश्चाविर्भूतः श्रीमान् | रङ्गशौरिपद-
तिरावहूसाकं ज्ञानिवर्षिणतः ||
शोकस्य हेतुः निविड्वेगोऽ
हृद्व भव निवृत्तयिताव जातः |
सन्तावन्तात्ययतीह स्वयंः
तस्यादिव्योद्भवतः करोति ||

श्रीः

ஸ்ரீ தேசிகனும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும்

[ஸ்ரீ. உப. நாவல்பாக்கம், யஜ்ஞவராஹ தாதாசார்யஸ்வாமி, சிரோமணி, ஸ்ரீபெரும்பூதூர்.]

ஸ்ரிய:பதியாயும் பரமகாருணிகனாயுமுள்ள ஸர்வேச்வரன் அஸ்மதாதிகளைப்போல உள்ள சேதனர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு நாலு வேதங்களும் ஒரு தட்டிலும் தானொருதட்டிலுமாக நிற்கிறதாயும் ப்ரபத்தி ப்ரதிபாதக ஶாஸ்த்ரமாயுள்ள ஸ்ரீமத்ராமாயணமென்ற ப்ரபந்தரத்நத்தை, வால்மீகி பகவானைக் கொண்டு ப்ரவ்ருத்திப்பித்தான். பிறகு கலியுகத்தில் ப்ரபந்நஸந்தானகூடஸ்தரான ஶடகோபனைக்கொண்டு ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரத்தை ப்ரவ்ருத்திப்பித்து அதனாலே, லோக யோகக்ஷேமங்களை பகவான் நடத்தி வந்தான்.

இப்படி ஶடகோபன்மூலமாக யோகக்ஷேமங்கள் நடக்கப்போகிறது என்பதை ஸாவிதர்சியான பகவான் வால்மீகி ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் 'कुशीलवाभ्यां वाल्मीकिः
हेमन्ते दिनेनेत्रे वनेऽधिवसन्नेव लोकस्य
योगक्षेमं विधास्यति ||' [அண்ணா பொன்

னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாதுகைகளில் ஏறி அருளவேண்டும். இந்தப் பாதுகைகள் அல்லவோ எல்லாவுலகங்களுக்கும் யோக க்ஷேமத்தை செய்யப்போகின்றன] என்கிற ச்லோகத்தினால் ஸூசிப்பித்தான்.

இங்கு வியாஸ்யதஃ' என்பதிலுள்ள பவிஷ்யத்தை நோக்கினால் ராமபாதுகைகள் மட்டுமல்லாமல், பாதுகாஸ்தாநீயரான நம் சடகோபனாலும் ஸர்வலோகயோகக்ஷேமம் உண்டாகப்போகிறது என்பது தேறுகிறது. இவ்விடத்திலுள்ள யோகக்ஷேமபதங்களுக்கு ஸாமாந்யமாக 'அலப்தலாபோ யோகஃ' 'லப்தரக்ஷணம் க்ஷேமஃ' என்று அர்த்தமாய் இருந்தாலும், முமுக்ஷுவான நமக்கு கீதாபாஷ்யத்தின்படி பகவத்ப்ராப்திதான் யோகம்; பகவத்ஸ்தாநத்திலிருந்து அபுநராவ்ருத்திதான் க்ஷேமம் என்கிற அர்த்தந்தான் ஸ்வரஸம்.

இவ்விதமான யோகக்ஷேமங்கள் நம் சடகோபாதீநமென்பதும் மஹர்ஷியின் திருவுள்ளம்.

நம் ஸந்நிதியில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீமதழகியசிங்கர்களுக்கு ஸ்ரீவண்சடகோபனென்கிற பிருதமும், திருநாமத்தோடு சடகோப பதச்சேர்க்கையும் இன்றளவும் ப்ரத்யக்ஷம்.

ஆகையால் வால்மீகி விவக்ஷிதமான ஜகத் யோகக்ஷேமங்கள் இந்த திவ்யஸ்தாநாபிஷிக்தர்களான ஸ்ரீமதழகியசிங்கர்கள் அதீநம் என்பது ஸ்பஷ்டம்.

அப்படிப்பட்ட இந்த திவ்யஸ்தாநத்திலே 42-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகனுக்கும், ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகனுக்கும் சில ஒற்றுமைகள் அடியேன் மனத்தில் தோன்றின. அவற்றைக்கொண்டு பார்க்கும்போது ஸ்ரீமதழகியசிங்கர் ஸ்ரீ தேசிகனுடைய அபராவதாரம் என்ற உத்ப்ரேக்ஷை தோன்றுகிறது.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் பால்யத்திலேயே மாதுலரான அப்புள்ளாருடன் அம்மாளுடைய காலக்ஷேப கோஷ்டிக்கு எழுந்தருளியிருந்தபோது, அம்மாள் ஸ்வாமியை குளிரக் கடாக்ஷித்து 'ப்ராஸ்யஸே' (ஆமிவன்) என்று உகந்தருளி 'ப்ரதிஷ்டாபித வேதாந்தஃ ப்ரதிக்ஷிப்த பஹிர்மதஃ பூயாஸ்த்ரைவித்யமாந்யஸ்த்வம் பூரிகல்யாணபாஜநம்' [வேதாந்தத்தை நிலைநிறுத்தி வேறு மதங்களை ஜயித்து பெரியோர்களால் கொண்டாடப்பட்டு மிகுந்த மங்களத்தை அடைவாயாக] என்று அநுக்ரஹித்தார். இவ்விஷயத்தை ஸ்வாமி தேசிகனும் 'ஸ்ரீமத்ப்யாம் ப்ராஸ்யஸாவித்யநுபதி வயஸி வ்யாஹ்ருதாசீஸஹஸ்ராம் ஸம்ப்ரதாய லக்ஷ்யேஷு' என்று அதிகரண ஸாராவளியில் பெருமையாகப் பேசினார்.

நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தனியனை நோக்கும் போதும் 'ஸ்ரீரங்கேச யதீந்த்ரேண கருணாபாத்ரீக்ருதஸ்ய ஸ்ரீநிதி யோகிநஃ' என்ற முதலடியிலுள்ள 'கருணா பாத்ர' என்ற பதரசனை இவரும் தம் ஆசார்யஸார்வபௌமரான ஸ்ரீ ரங்கநாதசடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகனால் (களத்தூர் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்) நன்கு அநுக்ரஹிக்கப்பட்டார் என்பது விளங்கும்.

ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரிடத்தில் நேரிடையாக ஆச்ரயிக்க முடியாமையாலே அக்குறை நீங்க ஸங்கல்பஸூர்யோதய நாடகத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை குருவாகவும் தன்னை சிஷ்யராகவும் சித்தரித்ததாக ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர்கள் பணிப்பர்.

அங்கு குருவாக விளங்கும் எம்பெருமானார் அருளிச்செய்வதாக ஒரு ச்லோகமுண்டு. அதாவது-'ஸத்காரகீர்த்தி யசஸாம் அநபேக்ஷணேந ப்ருச்சாவிசேஷ பரயா கருணயா ப்ரவிசந்து ஸம்யக் அத்யாபனம் ஸுசரிதஸ்ய ஹி ஸாரிகோதிர்' [உபசரிப்பு, புகழ், பணம் இவற்றில் ஆசையில்லாமல் தக்கபடி கேட்பவர்களுக்கு மிகுந்தக்ருபையோடு விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொடுத்தும் உடல்உள்ளவரை வேதாந்தப்ரவசனம்பண்ணக் கடவாய்]என்று. ஸ்வாமிதேசிகன் தான் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் இந்த ஆசார்ய நிய

மநத்தைப் பூர்ணமாக அநுஷ்டித்துக் காட்டினார் என்பது ஸ்வாமியின் திவ்யஸூக்திகளாலே விளங்கும். 'யதிப்ரவர பாரதீ ரஸபரேண நீதம் வய:' [யதிராஜன் ஸூக்தி ரஸத்தின் பாரத்தினால் வயதானது போக்கடிக்கப்பட்டது] என்றும், 'நிர்விஷ்டம் யதிஸார்வபௌமவசஸாம் ஆவ்ருத்திபிர் யௌவநம்' [யதிராஜனுடைய ஸ்ரீஸூக்தியின் ஆவ்ருத்தியால் வாலிபப் பருவம் கழிந்தது] என்றும், 'த்ரிம்ஶத்வாரம் ஶ்ராவித ஶாரீரக பாஷ்ய:' [முப்பது தடவை ஸ்ரீபாஷ்ய காலக்ஷேபம் சொன்னவர்] என்றும் ஸ்வாமி ஸ்ரீபாஷ்யப்ரவசநத்தையே பொழுதுபோக்காகக் கொண்டார் என்பது ப்ரஸித்தம். நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் 'ஜாநீதே நிதராமஸௌ குருகுலக்லிஷ்டோ முராரி: கவி:' என்கிறபடியே பல படிகளாலும் ஆசார்யசுச்ரூஷாதிகளாலே ஶாஸ்த்ரார்த்தக்ரஹணம்பண்ணி பூர்வாச்ரமத்திலும் துரீயாச்ரமத்திலும் 12-தடவைக்குக் குறையாமல் ஸ்ரீபாஷ்யப்ரவசநம் பண்ணியிருக்கிறார்.

ஸ்வாமி தேசிகன் 'வ்யுத்தாபித வேதாஸ:' என்கிறபடியே ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ந்யாயபரிசுத்தி தத்வமுக்தாகலாபாதிகரணஸாராவளி ஶததூஷண்யாதிக்ரந்தமுகத்தாலேயும் நேரிடையாக வாதிகளுடன் வாக்யார்த்தமுகத்தாலும் ஸ்வஸித்தாந்த ஸ்தாபநமும் பரபக்ஷ நிராகரணமும் பண்ணினார்.

நம் அழகியசிங்கரும் க்ரந்தமூலமாகவும் ஸ்ரீரங்கத்தில் காரைக்குரிச்சி ஸ்ரீ பெரிய அழகியசிங்கரோடு எழுந்தருளியிருந்தபோது மத்வ மடாதிபதிகளோடு ஆநந்த தாரதம்ய விஷயத்தில் வாக்யார்த்தம்பண்ணியும் திருவநந்தபுரம் முதலான மஹாஸபைகளில் அத்வைதிகளுடனும் வாக்யார்த்தம் சொல்லி வாதிகளை வென்றார். ஸந்தோஷார்த்தமாக ஸ்ரீபெரும்பூதூர் காஞ்சி முதலான திவ்ய தேசங்களில் உள்ள வித்வான்களோடு வாத ப்ரதிவாதம்பண்ணி நம் எம்பெருமானார் தர்சநத்தை ஸ்தாபநம்பண்ணி அம்மானுடைய ஸூக்திக்கு உத்தேச்யரானார்.

ஸ்வாமி தேசிகன் கடைசியாக ஸாதித்த க்ரந்தம் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம். நம் அழகியசிங்கரும் கடைசியாக ஸாதித்ததும் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானமான ஸ்ரீ ஸார போதிநீ.

ஸ்வாமி தேசிகன் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ஶாஸ்த்ரீயநியமநாதிகாரத்தில் ப்ரபந்நனுக்கு 5 கைங்கர்யங்களை அதிகாரிபேதேந விதித்தார். அதாவது.—(1) ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வாசித்து ப்ரவர்த்திப்பித்தல். (2) அதுக்கு யோக்யதையில்லையாகில் அருளிச்செயலைக் கேட்டு ப்ரவர்த்திப்பித்தல். (3) அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில் உகந்தருளின திவ்ய தேசங்களுக்கு அமுதுபடி, சாத்துப்படி திருவிளக்கு திருமாலைகளுண்டாக்குதல். (4) அதற்கும்யோக்யதையில்லையாகில் த்வயத்தினுடைய அர்த்தாநுஸந்தானம் பண்ணுதல். (5) அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில் என்னுடையவன் என்று அபிமானிப்பானொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய அபிமாநத்திலேயொதுங்கி வர்த்தித்தல் செய்யலாம் என்பன.

அங்கு ஸ்வாமி அதிகாரிகளுக்குத் தக்கபடி கர்த்தவ்யவிபாகம் பண்ணினார். ஆனால் நம் அழகியசிங்கர் தாமொருவரே எல்லா கைங்கர்யங்களையும் செய்துபோந்தார். ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸ்ரீபாஷ்யம் திருவாய்மொழி முதலிய அருளிச்செயல்களை அநேக ஸச்சிஷ்யர்களுக்குக் காலக்ஷேபம் ஸாதித்து ப்ரவர்த்திப்பித்ததும், அன்றி ஸ்ரீபாஷ்யப்ரவசநம் லோகத்தில் மேன்மேலும் அபிவ்ருத்தமாக வேணும் என்ற திருவுள்ளத்தால் மாலோல வித்வத்ஸபையை ஏற்படுத்தித் தாமே உடனிருந்து வித்யார்த்திகளுக்கும் உற்சாகம் ஏற்படும்படி நடத்தியதும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் ஸ்ரீபாஷ்யாபிருசிக்கு ஒருத்ருஷ்டாந்தமாகும். மூன்றாவதாகச் சொல்லப்பட்ட திவ்யதேச கைங்கர்யங்கள் அநேகம். ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் கைங்கர்யமாக திருவெவ்வுளூர் ஸ்ரீ வீரராகவன் ஸந்நிதியிலும் ஸ்ரீ காஞ்சீ தேவாதிராஜன் ஸந்நிதியிலும் ஸ்ரீ அஹோபிலம் முதலான பல இடங்களில் பல திருவாபரணங்களும் பீதாம

பாங்களும், வாஹன ஆஸநாதிகளும் செய்யப் பட்டன.

நான்காவதான த்வயார்த்தாநுஸந்தாநம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடத்திலேபோல மற்ற இடங்களிலும் நேர்ந்திருக்குமா என்பது ஸந்தேஹமே. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் நிர்யாணகாலத்திற்கு முன்னெல்லாம் மற்ற லௌகிக ஜ்ஞாபகம் இல்லாதபோதும் த்வயார்த்தவிவரணமான ஶரணாகதிகத்யத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு இருந்தார் என்பது ப்ரத்யக்ஷாநுபவம்.

கடைசி கைங்கர்யமாக விதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமாச்ரயணமும் நம் அழகிய சிங்கர் பக்கலிலே பரிபூர்ணமாயிருந்தது. பூர்வாச்ரமத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி திருவடிவாரத்திலும் துரீயாச்ரமத்தில் காரைக்குரிச்சி ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவடிவாரத்திலேயும் சிரகாலவாஸம் பண்ணியிருந்தார். ஆகையால் ஶாஸ்த்ரீயநியமநாதிகாரத்தில் உடையவரின் நியமன வாக்கியங்களாகச் சொன்ன ஸர்வ கைங்கர்யங்களையும் பரிபூர்ணமாகத் தலைக்கட்டியவர் நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரே.

ஆகையால் ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் நியமனத்தை எப்படித் தலைக்கட்டினாரோ அப்படி நம் அழகியசிங்கரும் எம்பெருமானார் நியமனத்தை சிரஸாவஹித்துத் தலைக்கட்டியபடியால் நம் அழகியசிங்கர் தேசிகாவதாரமென்பதற்கு ஸந்தேஹமில்லை.

ஸ்வாமி தேசிகன் உஞ்சவ்ருத்திசெய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பதை அறிந்த வித்யாரண்யர் ராஜஸபையிலே ஸன்மானம் பண்ணிவைப்பதாக எழுத, ஸ்வாமியும் பதிலாக வைராக்யபஞ்சகத்தை எழுதி '[illegible]' என்கிற பதிலெழுதி விரக்தாக்ரேஸராய் எழுந்தருளியிருந்ததுபோல நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் திருவனந்தபுரம் கலாசாலை முதலான ஸ்தலங்களிலிருந்துவந்த அத்யாபகபதவி ஆஹ்வாநத்தைவெறுத்து உஞ்சவ்ருத்தியையே ஆச்ரயித்து பூர்வாச்ரமத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடம் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகனின் முக்யமான சில குணத்தின் ஸாம்யத்தை ஒத்திட்டுப் பார்த்தால், நம் அழகிய சிங்கர் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகனின் அபராவதாரமென்பது ஸத்யமாக விளங்கும்.

ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீ காஞ்சியில் தூப்புல் அக்ரஹாரத்தில் அவதரித்து, திருவேங்கடமுடையான் ஸந்நிதியில் சிரகாலவாஸம்செய்து பிறகு ஸ்ரீரங்கத்தில் அநேககாலம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

நம் அழகியசிங்கரும் தொண்டமண்டலமென்றும் காஞ்சீ மண்டலத்திலே இஞ்ஜிமேடு (காஞ்சிக்கு ஸமீபம்) என்னும் அக்ரஹாரத்திலே அவதரித்து, திருவேங்கடத்திலே கொஞ்சகாலம் வஸித்து ஶாஸ்த்ரார்த்த க்ரஹணம்பண்ணி, பிறகு ரங்கபூரஸிகன் திருவடிவாரத்தில் துரீயாச்ரமஸ்வீகாரம்பண்ணிக்கொண்டு அங்கு கொஞ்சகாலம் எழுந்தருளியிருந்தபடியால் '[illegible]' என்கிற ச்லோகத்துக்கு ஸ்வாமி தேசிகன்போல் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் உத்தேச்யரானார். இவ்வர்த்தத்தையே ஸ்ரீ பெரிய அழகியசிங்கர் ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளி இருந்தபோது மத்வ ஸ்வாமியுடன் வாக்யார்த்தம்செய்து ஜயத்தையடைந்து திரும்புங்காலத்தில் ஸ்ரீ. உப. வித்வத் ஸார்வபௌமராய் விளங்கிய ஸ்ரீ கோஷ்டீபுரம் ஸ்வாமி அருளிச்செய்ததாக தாஸனுக்குக் கேள்வி.

இப்படிப்பட்ட நம் அழகியசிங்கர் பரமபதித்தது நம்போன்ற ப்ராக்ருதபக்தர்களுக்கு விசனமாகவே இருக்கும். ஆனால் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸ்தாபித்துள்ள ஸ்ரீ மாலோல வித்வத் ஸபையும், மதுராந்தகத்திலே விளங்குகிற ஸம்ஸ்க்ருத கலாசாலையும் ஸ்வாமி அநுக்ரஹித்த க்ரந்தங்களும், திவ்யதேசங்களிலே செய்தருளின கைங்கர்யங்களும் நமக்கு யச:

காயரான ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை என்றென்றும் நினைவூட்டும் என்பது திண்ணம்.

இப்படி தேசிகனுக்குப் பிறகு ஸ்வாமி தேசிகனின் பரமபக்தராயும் ஸச்சிஷ்யராயுமுள்ள ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரமஹாதேசிகனும் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகனின் திருவுள்ளத்தை அப்படியே நடத்தி எம்பெருமானார் தர்சநத்தைத் தழைத்தோங்கச் செய்ததுபோல அபரதேசிகாவதாரரான நம் ஸ்ரீரங்கசடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகனுக்குப் பிறகு ஸர்வவிஷயத்திலும் ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரமஹாதேசிகனை ஒத்தநம் ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீவீரராகவ சடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகனும் நம் சடகோபனது ஸம்ப்ரதாயத்தை வ்ருத்திசெய்தருளவேண்டுமென்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனை ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீபெரிய அழகியசிங்கர் சரமதசை

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான், முக்கூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி, உபாத்யக்ஷர், ஸம்ஸ்க்ருத கலாசாலை, மதுராந்தகம்.]

இப்பவும் நம் அழகியசிங்கர் அவதரித்தது முதல் கடைசிகாலபர்யந்தம் செய்த நல்ல கார்யங்களைப்பற்றியும் ஆத்மகுணங்களைப்பற்றியும் திருமேனிசோபை முதலானதுகளைப்பற்றியும் ‘யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே’ என்கிறபடி வேதத்தினாலேயும் உள்ளபடி எடுத்துக்கூறுவதற்கு முடியாமல்போனாலும், ‘போற்றி யுகப்பதும் புந்தியில் கொள்வதும் பொங்குபுகழ் சாற்றி வளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே’ என்கிற ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர் ஸ்ரீஸூக்திப்படி நம் அழகியசிங்கர் திருவடிகளில் பக்தியுள்ள அனைவர்களும் அவரவர்கள் சக்திக்குத்தகுந்தமாதிரி பலதடவை எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். இப்பொழுதும் சில பக்தர்கள் இந்த சரமதசையின் வரலாற்றைப்பற்றியும் கீழ் கூறியபடி தங்களுக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தம் என்று கருதி எடுத்துரைப்பார்கள். அது திண்ணம். ஆகையால் அக்ஷராப்யாஸம் முதற்கொண்டு ஆத்மகார்யபர்யந்தமும் திருமேனி ஸம்பந்தமான கைங்கர்யமும் மற்றும் சில கைங்கர்யமும் அந்த மஹானிடத்தில் அடியேனுக்கு ப்ராப்தமானபடியால், இப்பொழுது அந்த மஹான்விஷயமாக எடுத்துரைக்கப்போகிற பாகவதர்களுடன் சேர்ந்து எடுத்துரைப்பது கீழ்கூறியபடிக்கு அடியேனுக்கு மிகவும் ஸ்வரூபப்ராப்தமானபடியால் யதாசக்தி எடுத்துரைக்கலானேன்.

இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு கொஞ்சம் திருமேனியில் அசக்தி ஏற்பட்டவுடன் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாராதனம் ஒருவித அபசாரமுமில்லாமல் நடக்கவேண்டுமென்று உத்தேசித்தும் அந்த ந்ருஸிம்ஹனுடைய கைங்கர்யகோடியில் சேர்ந்த ஸ்ரீபாஷ்யகாலக்ஷேபம் முதலானதிற்கும் ஒருவித பாதகமும் வராமலிருப்பதற்கும் இந்த கார்யங்களை நன்றாக அநுஷ்டிக்கத்தகுந்தவராயும் லௌகிகவைதிகர் உள்பட யாவரும் அப்யுபகமம் பண்ணக்கூடிய ஒருமஹானை ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணினதினாலேயே நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்கு ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹரூபியான பகவானிடத்திலும் அவனுடைய கைங்கர்யங்களிலும் எவ்வளவு பக்தி என்பதும் சிஷ்யர்களிடத்திலும் ஒரு க்ருபாவிசேஷமும் ஸர்வலோகப்ரஸித்தமானதே. தத்காலம் திருமேனிக்கு அசக்தி ஏற்பட்டு பரமபதம் எழுந்தருளுகிற பர்யந்தம் அடியேன் ப்ராயிகமாக கூடவேயிருந்தபடியால் கீழ் கூறிய கார்யங்களில் அந்த மஹானுக்கு யிருந்த பக்தியை அடியேனுடைய சிறிய புத்திக்கு எட்டியவரை நிரூபித்து இந்த கைங்கர்யத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன். திருமேனிக்கு அசக்தி ஏற்பட்டவுடன் எல்லாகார்யங்களையும் தாம்முந்தி மனோரதித்து எழுந்தருளப்பண்ணின ஸ்ரீசின்ன

அழகியசிங்கரிடம் நடத்திக்கொண்டுவரும்படி நியமித்து நம்மிருவருக்கும் சரீரம் வேறேதவிர ஆத்மா ஒன்றே என்றும் ஸாதித்தவிட்டுத் தாம் மனோரதித்தபடி ஸ்ரீசின்ன அழகியசிங்கர் நடத்திவருகிற சார்யங்களைப் பார்த்து நம் க்ருஷி பலித்தது என்று மிகவும் ஆநந்தத்துடன் எழுந்தருளியாயிருந்தது. பிறகு தம்மால் மதுராந்தகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கலாசாலையில் தர்க்க வ்யாகரண சிரோமணிகளில் உத்தீர்ணர்களாயும், தன்னிடத்தில் காலக்ஷேபம் செய்தவர்களுமான வித்யார்த்திகளுடனும், தம் கைங்கர்யபரர்களுடனும் பகவத்விஷயமான அநேகச்லோகங்கள் கத்யங்கள் இவைகளை மிகவும் ஆநந்தத்துடன் ஸாதித்துக்கொண்டும் 'ஸ்ரீசின்ன அழகியசிங்கருடன் மூன்று காலங்களிலும் இப்பொழுது இங்கு எல்லாகார்யங்களையும் நடத்திக்கொண்டுபோகிற ரீதியைப் பார்த்தால் எனக்கு இருக்கிற ஸந்தோஷத்தைச்சொல்லமுடியாது' என்று ஸாதித்துக்கொண்டெழுந்தருளியாயிருந்தது. பிறகு 'ஸோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபச்சிதா' என்கிற உபநிஷத்வாக்யப்படி நித்யாநந்தப்ராப்திக்கு நாலுநாள் முந்தி தனக்கு நல்ல ஜ்ஞாபகமிருந்தும் கீழ்சொன்னவர்களுடன்கூட அதிகம் வார்த்தை ஸாதிக்காமலும் ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம் ஶரணாகதிகத்யம் ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம் பீஷ்மஸ்தவம் ஸ்ரீகீதையின்படி ப்ரணவம் இதுகளைத் தவிர்த்து வேறு ஒன்றையும் ஸாதிக்காமலும் தன்னடிச்சோதிக்கு எழுந்தருளியாயிற்று. பிறகு ஸ்ரீவீரராகவன் மர்யாதையெல்லாம் வந்து மேல்நடந்த வைபவங்களைப்பற்றி பத்ரிகையில் எழுதிமுடியாது. நேரில் அநுபவித்தவர்களுக்கே அது அறியத்தக்கது. பரமக்ருபாவானனபடியால் தான் தன்னடிச்சோதிக்கு எழுந்தருளின பிறகும் கீழ்கூறிய காரணங்களினால் இப்படிப் பட்டபெருமை வாய்ந்த ஒரு மஹானை நாமெல்லோரும் இழந்துவிட்டோமென்கிற வருத்தமுண்டாகக்கூடாது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஸ்ரீசின்ன அழகியசிங்கரை ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணியாயிற்றுபோலும்.

ஸ்ரீ:

அபிக்யா வைபவம்

[ஸ்ரீ. உப. அத்தி க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி, ந்யாயாத்யாபகர், ஸம்ஸ்க்ருத கலாசாலை, மதுராந்தகம்.]

ஹெ௦ஜ ஶகூஂ நாரஹாரிவிஹொஹ-ிவ்ருகெ
வாஜவஜெ யொமீ நித்ய௦ ஶுணிஹித
ஊநா ரஜூகாய-ிாதூஜொ யஃ। வெஜாஹா
ய-ிவ்ருகூட நக்ஷூதெ ஸ்ரீ நருஸி௦ஹவி
யாவர௦ வகெ௲ ஷொzயா ஶாஜநு
.நாதா௦ வதிகா௦ யாஊ விஷொஃ॥

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரன் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தை பலமுகமாக வ்ருத்திசெய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஸாக்ஷாநாராயணொ தெவஃ க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும்' என்கிறபடி தானே நாயகாசார்யாதிகளாக அவதரித்து வ்ருத்திசெய்தானென்பது ஸுப்ரஸித்தம். திருமங்கைமன்னனால் மங்களாசாஸநம் செய்யப்பட்ட சிங்கவேழ்குன்றமென்ற திவ்யதேசத்தில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் ஸ்ரீஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகனுக அனுப்ரவேசாவதாரம் செய்ததுமுதல் அவிச்சிந்நமாய் வளர்ந்துவந்தார். பிறகு 42-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தரான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகனுய் அநுப்ரவேசாவதாரம் செய்து, தனதபீப்ஸிதங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டான் என்பது ஶாஸ்த்ரஜ்ஞர்களின் அபிப்ராயம்.

'ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேஶம்' என்கிற

படியே எப்பொழுதும் அநுஸந்திக்கத்தக்கதாக விதிக்கப்பட்ட ஆசார்யாத்நமான ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் திருநாம வைபவத்தை ஸங்க்ரஹமாக விஜ்ஞாபித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் திருநாமத்திலிருக்கும் 'லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதிவ்யபாதுகாஸேவக:' என்கிற விசேஷணமானது கீழ்க்கண்டுள்ள அர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி ஸமர்ப்பித்திருக்கலாம். ஸ்ரீ பரதாழ்வான் சக்ரவர்த்தித்திருமகனை ஆராதிக்க ஆசைப்பட்டு அது நிறைவேறாமல் போகவே தத்ப்ரதிநிதியாக பாதுகைகளைப்பெற்று ஆராதித்துவந்தார். நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரோவெனில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனையும் அவருடைய பாதுகைகளையும் ஆராதித்து வருவதால் லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதிவ்யபாதுகாஸேவகராக ஆகி (இவ்வர்த்தம் இதரேதரயோக த்வந்த்வஸமாஸத்தினால் ஏற்படுகிறது.) ஸ்ரீ பரதாழ்வானுக்கும் மேற்பட்டவரானார்.

வண்சடகோப

ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுக்கு நம்மாழ்வார் (சுனையிலிருந்து உத்ஸவபேரத்தை கோயிலில் ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தபடியால்) கொடுத்த பிருது. இது ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் முதல் 'ஆழ்வார் தம் க்ருபையான ஹம்ஸமுத்திரை' என்கிறபடி ஆழ்வாரின் க்ருபையடியாக வந்த ஹம்ஸமுத்திரையை ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சாற்றிக்கொள்வதாலும், நம்மாழ்வார் மடம் என்று இம்மடத்திற்குத் திருநாமமாகையாலேயும் இவ்வர்த்தங்களை ஸூசிப்பித்துக்கொண்டு ஸார்த்தகமாகிறது.

ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்க

முதல் ஸ்ரீ சப்தம் நம் அழகியசிங்கரின் ஜ்ஞாநாநுஷ்டானவைராக்யஸம்பத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸ்ரீரங்கசப்தம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்கு ஆச்ரமஸ்வீகாரம் ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில் நடந்ததை ஸூசிப்பிக்கிறது. அதவா 'ஹாஷ்ரூம் ரஜூவிவாவாரு' என்கிறபடி பெரியோர்கள் ஸ்ரீரங்கம்போல் ஸ்ரீ பாஷ்யமும் பரமாத்மாவின் சேஷித்வப்ரகாசனம் செய்வதாலே ஸேவ்யத்வத்தை ஸ்ரீ பாஷ்யம் பெற்றதாக பணிப்பார்கள். ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் பரமாத்மாவின் சேஷித்வத்தைப் பரக்க காலக்ஷேபம் ஸாதிப்பதை அடியொற்றி பாஷ்யம்போலே ஸமமாக சொல்லாமல் (உபமானோபமேய ஸ்தலத்தில் பேதம் தோற்றும்) ஸ்ரீரங்கமாகவே 41-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தரான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் திருநாமமிட்டருளினர். அதவா பாவனத்வாதிகுணயோகத்தினாலும் இவ்விசேஷணம் ஸார்த்தகம்.

சடகோப

இவ்விசேஷணம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் பகவத்விஷயப்ராவீண்யத்தையும் ஸ்ரீ சடகோப ஸ்ரீ:' என்று திருவக்ஷரம் சாத்துவதையும் ஸூசிப்பிக்கிறது.

யதீந்த்ர

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரின் அபராவதாரர் என்கிற அம்சத்தை இந்த விசேஷணம் ஸூசிப்பிக்கிறது. தயாஹி — ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை வாசித்து ப்ரவர்த்திப்பித்தல் என்று ப்ரதம கைங்கர்யமாக விதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ பாஷ் காலக்ஷேபத்தை காலக்ஷேபபரர்களுக்கு நிரவதிக உபகாரம் செய்து நடத்தியதாலும் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் அநுஷ்டானத்தைபின்பற்றித் தான் நடத்துவதாலும், ஸ்ரீ பாஷ்யம்போல்விசிஷ்டாத்வைதிகளுக்கு மிகவும் ஆவச்யகமான விசிஷ்டாத்வைதகோசநிர்மாணத்தினாலும், ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் வாக்யார்த்தம் சொல்லி மத்வ ஸ்வாமி முதலியவரிடத்தில் விசிஷ்டாத்வைதமே சிறந்ததுஎன்று ஸ்தாபித்தபடியாலும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பாஷ்யகாரரின் அவதாரபூதர் என்பது மிகையாகாது. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை சிஷ்யர்களுக்கு அநேகதடவை காலக்ஷேபம் ஸாதித்ததுமன்றியில் வைஷம்யமில்லாமல் எல்லா ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களையும் வரவழைத்து மாலோலவித்வத்ஸதஸ்ஸை நடத்தியவர்களுக்கு ரயில்சார்ஜையும் ஸம்பாவனையும் செய்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

மஹாதேசிகன்

நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸ்ரீ தேசிகனை ஸர்

வாத்மநா அநுஸரிப்பதாலும் அத்யாச்சர்யமான க்ரந்தநிர்மாண லோகோபகாரங்களினால் மஹாதேசிகனானார். ததாஹி— நிகமாந்ததேசிகன் அதிபால்யத்தில் 'வூதிஷாவிதவெஊாஷ: வூதிக்ஷிவுவஹிஉூதஃ' என்று ஸ்ரீநடாதூரம்மாள்செய்த அநுக்ரஹத்தைத்தாமே 'ஸ்ரீஉஹூூ௦ ஸூூாஉஸாவிதி' என்று அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் ஸ்ரீரங்கநாதயதீந்த்ரமஹாதேசிகன் (ஸ்ரீகளத்தூர் அழகியசிங்கர்) ஸந்நிதியில் பஞ்சஸம்ஸ்காரம்பெற்றகாலத்தில் 'சுஸள ஸூாஜ' என்று அநுக்ரஹிக்கப்பட்டார். இவ்வர்த்தம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தனியனில் பரக்கக்காணலாம்.

தவிர தேசிகனை மங்களாசாஸனம் செய்யப்புகுந்த குமாரதேசிகன் 'தேசிகன் பால்யத்தில் ப்ராசார்யாநுக்ரஹத்தினால் யோக்யத்வகுணவிசிஷ்டராக ஆனார் என்றும், (யோ பால்யே என்கிற ச்லோகத்தில் இவ்வர்த்தம்காணலாம்) 20 திருநக்ஷத்ரத்திற்குள் ஸகல வித்யைகளை அதிகரித்தபடியால் ப்ராஜ்ஞரென்றும், ஸம்ஸ்க்ருத நூல்களையும் தமிழ் நூல்களையும் செய்தருளினபடியால் ஸேவ்யரென்றும்' அறுதியிட்டார். இதைப்போல் க்யாதிலாபபூஜாவிமுகராகையாலே பவ்யரென்றும் (ய: க்யாதிலாபபூஜாஸு என்கிற ச்லோகத்தினால் அறியலாம்) மங்களாசாஸனம் செய்தருளினார். இவ்விசேஷணங்கள் நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பக்கலில் பரக்கக் காணலாம். ததாஹி— திருச்சுகனூரில் பிள்ளைபாக்கம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் அநுக்ரஹம் நம் அழகியசிங்கருக்கு கிடைத்தபடியால் யோக்யத்வமும், காசீ முதலிய ஸ்தலங்களில் சென்று வித்யையை அதிகரித்ததினால் ப்ராஜ்ஞத்வமும், ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார ஸாரபோதினீமுதலிய ஸம்ஸ்க்ருத தமிழ்க்ரந்தங்கள் செய்தருளினபடியால் ஸேவ்யத்வமும், க்யாதிலாபபூஜாதிகளில் விமுகராகையாலே பவ்யத்வமும் அந்வயித்து ப்ரகாசிக்கின்றன. மேலும் ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் மூலதனத்துடன் கலாசாலா ஸ்தாபனத்தினாலும், ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹப்ரியா வெளியீட்டினால் ஸகல லௌகிக வைதிக ஜநதோஷணத்தினாலும், மாலோலவித்வத்ஸதஸ்ஸினால் பண்டிதஜநஸந்தோஷணத்தினாலும் மஹாதேசிகரானார். ஆகவே ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை நம்மாழ்வார் உடையவர் தேசிகன் இவர்களின் அவதாரம் என்று சொல்வது மிகையாகாது. இப்படிப்பட்ட லோகோபகாரம் செய்தருளின ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் மூலமாக இன்னும் அநேகதர்மகார்யங்கள் ஏற்படக்கூடும் என்று எதிர்பார்த்த ஜனங்களுக்கு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளியது 'ஹா ஹந்த ஹந்த நலிநீம் கஜ உஜ்ஜஹார' என்கிறபடி ஈடுகட்டமுடியாத நஷ்டமாகும்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

[ஸ்ரீ. உப. கல்யாணபுரம், ராமபத்ராசார்ய ஸ்வாமி.]

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தின் ஆஸ்தானகார்யங்களைச் செம்மையாக அநுஷ்டித்துத் தற்சமயம் சில தினங்களுக்கு முன் 42-வது பட்டம் ஸ்ரீ வண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகன் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளியாயிற்று என்பதைக்கேட்டு உலகம் முழுவதும் துக்கஸாகரத்தில் மூழ்கியது என்பது மிகையல்ல.

இந்த அழகியசிங்கர், மடத்தை ஸம்ரக்ஷிப்பதற்காகவும் சிஷ்யர்களின் க்ஷேமத்திற்காகவும் செய்திருக்கும் கார்யங்களையும் ஸம்ப்ரதாயப்ரவசனத்தில் ஈடுபட்டு ஆழ்ந்த கருத்துக்களடங்கிய அரியபெரிய விஷயங்களையும் பண்டிதபாமர வாசியற எல்லோருக்கும் ஸுலபமாகப் புரியும்படி எளிய நடையில் உபந்யாஸங்கள் செய்த அழகையும் நினைத்துப்

பார்த்தால் இவ்வழகியசிங்கர் திருநாட்டிற்கு எழுந்தருளியது நம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ர தாயத்திற்கு ஈடுசெய்யமுடியாத அவ்வளவு பெரிய நஷ்டமே.

இந்த அழகியசிங்கர் இன்னும் கொஞ்ச காலம் இந்த லீலாவிபூதியிலேயே எழுந்தருளி யிருந்தால் லோகக்ஷேமத்திற்காக இன்னும் பல நன்மைகளைச் செய்ய ஸௌகர்யமிருந்திருக் கும். அப்படிக்கில்லாமல் சீக்கிரத்திலேயே திருநாட்டிற்கு எழுந்தருளியதை நினைத்தால் 'காலோ ஹி து³ரதிக்ரம:' [காலத்தை யாரும் மீறமுடியாது] என்பது வ்யக்தமாகிறது. இப்படி நித்யவிபூதிக்கு எழுந்தருளிய அந்த அழகியசிங்கரைக் குறித்து அடியேனுக்குள்ள ஆழ்ந்த துக்கத்தை அந்த அழகியசிங்கரின் திருவடிஸம்பந்தம்பெற்றவர்களுக்கும் அநு பந்திகளுக்கும் இதனால் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். நிற்க

தற்சமயம் உலகத்தில் எங்குபார்த்தாலும் ஜனங்கள் உண்ணஉணவின்றியும் உடுக்கஉடை யின்றியும் தங்க இடமின்றியும் தவிக்கின்றார் கள். இதற்குக் காரணம் பொதுஜனங்கள் வர்ணாச்ரமதர்மத்தைக் கைவிட்டதே. அப் படிக் கைவிட்டதற்கும் காரணம் அவைகளை நாம் ஆசிரியர்களிடம் முறைப்படி கேட்காத தால் அவைகளைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாம லிருப்பதுதான் தர்மத்தைவிட்டுவிட்டு புத்தி யில் தோன்றினபடி செய்கிறோம்.

'ஸந்த்⁴யா ஸ்நாநம் ஜபோ ஹோம: தே³வ-
தாநாம் ச பூஜநம்। ஆதித்²யம் வைச்வ-
தே³வஞ்ச ஷட்கர்மாணி தி³நே தி³நே ॥'

ப்ராஹ்மணனுக்கு ஸ்நாநம், ஸந்த்யோபாஸ னம் ஔபாஸனாதி ஹோமங்கள், பகவதாரா தனம் முதலான தர்மங்களை தினமும் செய் தாகவேண்டுமென்றிருக்கிறதே எத்தனைபேர் இதை அநுஷ்டித்துவருகிறார்கள்?

'புண்யஸ்ய ப²லமிச்ச²ந்தி புண்யம் நே-
ச்ச²ந்தி மாநவா:। ந பாபப²லமிச்ச²ந்தி பா-
பம் குர்வந்தி யத்நத:॥'

மனிதர்கள் புண்யத்தின் பலனான வீடு, வாசல், காசு பணம், முதலான ஸௌகர் யத்தை மாத்ரம் ஆசைப்படுகிறார்களே தவிர அதற்குக் காரணமான புண்யகர்மாவைச் செய்வதில்லை. பாபத்தின் பலனான வ்யாதி, ஹிம்ஸை, நரகம் முதலியவைகளை விரும்புவ தில்லை. ஆனால் பாபத்தை மாத்ரம் எப்படி யாகிலும் முயன்று செய்கிறார்கள் என்கிறார் ஒரு கவி. ஆதலால் 'இது தர்மம்; இதை இப்படிச் செய்யவேண்டும். இதன் பலன் இது. இதைச்செய்யக்கூடாது, செய்தால் கெடு தல் விளையும்' என்று தெரிந்துகொள்ளாமல் ஜனங்கள் அஜ்ஞாநத்தால் க்ருத்யத்தைச் செய்வதில்லை. அக்ருத்யத்தைச் செய்கிறார் கள். இப்படி தர்மத்திற்கு ஒரு வாட்டமும் அதர்மத்திற்கு அபிவ்ருத்தியும் ஏற்படும் ஸமயங்களிலெல்லாம் 'பரித்ராணாய ஸாதூ⁴நாம்' 'ஸம்ப⁴வாமி யுகே³ யுகே³' என்று சொன்ன பகவான்தான் இங்கு அவதரித்து, தலை யெடுத்துத் தாண்டவம் செய்கிற அதர்மத்தை தொலைத்து தர்மத்தை ஸ்தாபித்து, ஜனங் களை தீயநெறியிலிருந்து காத்துத் தஞ்சமளிக் கிறார் என்று சாஸ்த்ரங்கள் சொல்கின்றன. அப்படி பகவான் செய்யுமவதாரங்களில் ஆசார்யாவதாரம் சாலச்சிறந்தது என்பர்.

'ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தே³வ: க்ருத்வா
மர்த்யமயீம் தநும்। மக்³நாநுத்³த⁴ரதே
லோகாந் காருண்யாச்சா²ஸ்த்ரபாணிநா ॥'

என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆகவே அந்த பகவானே தான், ஆசார்யா வதாரம் செய்கிறார் என்பதை வலியுறுத்தவே ஸாக்ஷாத்பகவான் லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனே அதே திருநாமத்தோடு 'ப்ரதி³வேஷு ப⁴வ ந்ருஸிம்ஹ:' என்பதையொட்டி தேவனார்விளாகம் ஸ்ரீக்ரா மத்தில் இந்த மஹானிடம் (43-வது பட்டம் அழகியசிங்கரிடம்) அநுப்ரவேசித்து தற் சமயம் ஆஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளியிருக் கிறபடி.

இப்படி உத்தமமான கல்யாணகுணங்கள் நிரம்பி, ஏராளமான சிஷ்யர்களுக்கு ஆசார்ய

தையை வஹிக்கும்படியான யோக்யதையையும் பெற்று பூர்வாச்ரமம் முதலே நல்ல அநுஷ்டாதாவாகவும், வைராக்யஸம்பன்னராகவும் ஜ்ஞாதாவாகவும், ஆஜாநசுத்தராகவும், பகவத்பக்தி உள்ளவராகவுமிருக்கிற ஓர் மஹானை 43-வது பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய க்ருபாகடாக்ஷத்தாலடைந்து நிறம்பெற்றது. இதனால் நமதழகியசிங்கர் திருவிற்கும் திருவாகிய செல்வனன்றோ! இப்படி அந்த ஸ்தானத்திற்கும் நமது அழகியசிங்கருக்கும் ஏற்பட்ட சேர்க்கை ரஸிகஜனங்களுக்கு பரமலாபமல்லவா!

ஸ்ரீ பெரிய அழகியசிங்கர் குணபக்ஷபாதியாகவே இருந்து இந்த 43ம் பட்டத்திற்கு ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீவீரராகவசடகோபமஹாதேசிகனை நியமனம் செய்தது பொதுஜனங்களெல்லாருக்கும் அளவிடமுடியாத ஆநந்தமே. இப்படி இவ்வழகியசிங்கரைப் பெரிய அழகியசிங்கர் நியமனம்செய்த உள்ளத்தின் பரிபாகத்தை ஆலோசிக்கின்ற நமக்கு 'ஶைத்யம் ஹி யத்ஸா ப்ரக்ருதிர்ஜலஸ்ய' [ஜலத்திற்கு ஸ்வபாவம் குளிர்ச்சியே] என்பதுபோல மஹான்களின் மனோபாவம் தர்ம்யவழிகளில்தானே செல்லும். வேறுவிதமாக இருக்காதன்றோ, என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

இவ்வாறு 43ம் பட்ட ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் பெருமையை 1921-ம் வருஷம்முதல் திருவையாற்றிலிருந்தே நேரிட அனுபவித்திருக்கிறபடியால் எவ்வளவு சொன்னாலும் போதாது. 'ஈதிக்ஷயாணிவ தஸ்மின் ந ஶோபிநு ஶுணக்ஷயாஸ' 'தஸ்யைவ ஶுணஸம்பந்நம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் | லோகபாலோபமம் நாதம் அகாமயத மேதிநீ ॥' என்று பூமிதேவி பெருமாள் ராமபத்ரனைத் தனக்கு நாதனாக ஆசைப்பட்டதுபோல 43-ம்பட்டம் தனக்கு நாதனாக இந்த ஸ்வாமியை ஏற்றுக்கொண்டு 'உபதஸ்த்ரு ஈஹோஹநாணி ஸர்வாண்யஹ்நாணி ராகவம் ஸர்வஸ்ய ஈஷிதாஸ்ஸர்வே ராமம் ப்ராஞ்ஜலயஸ்ததா ॥ ஜஹேஷ வர்ஷோதாரா: கிங்கராஸ்ஸ ராகவ | யச்சிந்த்யஸி ஹ்ருத்யே தத்ஸர்வம் கராவாமஹே ॥' என்றபடி நிர்வாஹ்யமான கார்யங்களில் பணிவிடைசெய்யத் தயாராக இருக்கிறது.

'ஸம்ஸாரஸாகரமக்னாநாம் ஸர்வேஷாம் உத்தாரணம் ஸஸுத்ரஸஹாய: ராஜேந்த்ர வர்ஷதாம் ரவம் தயா ॥' என்கிறபடி ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ வீரராகவசடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகன் நீடூழிகாலம் ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருந்து ஆஸ்தான நிர்வாஹங்களைச் செய்துகொண்டும் காலக்ஷேபாதிகளை ஸாதித்துகொண்டும்

க்ஷாந்த்யாயிஸ்ஸ்விகீர்த்யதாம் ப்ரதிதிநம் விக்ஷாஸ்யம் ஹ்ருத்யதாம் ஸ்வாத்மம் நதந்யாவ்யதாம் வியிவஸாஸ ப்ராவேந ஸந்தோஷ்யதாம் ஸ்ரீதோஷாஜிவிஷஹ்யதாம் நதவ்யா வாக்யம் ஸந்தோஷயதாம் ஸௌவாஸீநீஸீஸ்ஸ்வதாம் ஜநக்ருவா நிவேஷ்யதாம் ஸந்தஸ்ஸஜ்யதாம் ॥

வேதோ நித்யமதீயதாம் ததுதிதம் கர்ம ஸ்வநுஷ்டீயதாம் என்று இம்மாதிரியான ஸதுபதேசங்களையுமநுஷ்டானங்களையும் அதிகாரிகள் எல்லோருக்கும் எப்பொழுதுமனுக்ரஹம் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும்படியும் இந்த சோபை சாச்வதமாக இருக்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீ கோமளவல்லீஸமேத ஸ்ரீ அபர்யாப்தாம்ருதன் திருவடிகளில் எப்பொழுதும் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஸ்ரீ:

சரமச்லோகங்கள்

(3)

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான் ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமி.]

स्वस्ति नन्दननामके दिनकरे सिंहं गते श्रावणे
पक्षे प्राथमिके तिथौ रविदिने उत्तरे फल्गुनीभे ।
श्रीमद्रङ्गशठारिदेशिकयतिश्रेष्ठो गुणाढ्यो गुरुः
श्रीलक्ष्मीनरसिंहदिव्यसंयमिप्रष्ठ्याप विष्णोः पदम् ॥ 1

नन्दनाब्दे सिंहकृष्णप्रथमारविवासरे ।
श्रीरङ्गसंयमीन्द्रोऽपि भेजे स्वीयगुरोः पदम् ॥ 2

किं शक्यते प्रवक्तुं तत्काले सायिसाक्षिकविकारः ।
भगवद्भक्तिसारवतो ब्रह्मानन्दानुभूतिपरिवाहः ॥ 3

श्रीमद्वैष्णववंशवर्यवरयोः वन्द्यप्रसिद्धोदितः
श्रीरामानुजदर्शनस्य विजयः श्रीमद्ध्वजः वाहितः ।
श्रीमद्देशिकसंप्रदायविजयप्रस्थं समास्थापितं
प्रत्येषः क इह प्रभो वरद ते श्रीपादविन्यस्तात्मनः ॥ 4

श्रीरङ्गनाथयतिपादयुगं हृदयेऽधिवसति ध्रुवं ध्रुवमेव निर्भयं स्यात् ।
स्वसंभावनयैव नन्दनं नयसि प्रीयतां जगन्नाथे ॥ 5

भद्रं हन्त हास्यसायावरितः को वा विलक्षं विलोक्य
सन्देहाकान्तिकस्य वास्य जगत्सुखं प्रवक्ता तन्त्रकः ।
दन्तरायं नियमान्तदेशिकशिरां भावं प्रभावत कः
को वा वक्ष्यति नः परात्परशिरां सारस्य सन्त्यागरत् ॥ 6

याते ध्रुवं सर्वविद्याप्रवचननिपुणे रङ्गनाथयतीन्द्रे
तर्कः कालक्षयमेव ध्रुवं प्रतिकविस्रावकृतिर्व्याकृतिश्च ।
वीणासा योगमेव स्तुतिततिरगतिः प्रासमात्मेति भावो
व्यवस्थं यन्त्रशास्त्रं स्वविश्वपि न भवेदुत्तवेदान्तविद्या ॥ 7

परित्यज्य प्रसन्नां परिचितविषयेष्वप्रमेयामपि
विहायाहो प्राज्ञा वदत विगतास्तं कृतिसाराः ।
स्वतन्त्राः सन्तो ये स्व विद्ये निवेशेषु प्रपन्नाः
विद्या विनाशो जगति निविडे स्वस्थतिसारः ॥ 8

हा हन्त हन्त जगदद्भुतं महदेव लोकद्वयस्य कयमेतदहमेदहो ॥

[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 10

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 11

[illegible] ।
[illegible] ॥ 12

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥ 13

[illegible]

(4)

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான். நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாதாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீபெரும்பூதூர்.]

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] । 1

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 2

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 3

[illegible]
[illegible] ।

ப்ரத்யூஹம் பஹுமாநபக்திநிதஸ்ஸாநிவாஸம் ஸ்ரிதாம் ஸாதரம்
ஶக்தோ ஹாஸிவாதவக்ஷஜஜதாதாஸ்யாவயது ஸ்வாஸ்யா ॥ 4

நாநாதிவ்யவதேஷு ரங்கஸம்ஜ்ஞிக ஶ்ரீரங்கநாதேவ்யவஸ்தம்
ஜீர்ணோத்தாரணதவ்யமேவ ஶோதாஸாதாதிநிர்மாணக்ருத் ।
தேவேஶஸ்ய மஹாவநேஷு ஶுஷ்கமஹாவஸ்த்ராதிகேங்கர்யக்ருத்
வஸ்வேந்ஷ்ணவேந்ஷூதீநதோகநிவஹம் வர்ஷாதி நிஷாதய: ॥ 5

ஶ்ரீவ்ருந்தாவநேஷு ஸங்கீர்தநாகஶோரஶோஷவஸாத்
ஸாத்ராஹ்யாம் ஸாவஶிஷ்க்ருதாம் ஸாமஜிதாம் ஸவந்தாயந்ஸதஶீந்
நீத் ।
ஶ்ரீநாதாஹஸிவியாம் ப்ரகடயந் ஸவேந்தவஜீவ்யாம் ஸதா
க்ருஹேஶோவஶோரவஸ்துக்ருதாஸாரம் ப்ரவார்யாவ்யாத் ॥ 6

வோரய்யம் வேஷ்டதஷே ரவஸ்துக்ருதாவாவே வாய்யேவேஷ்விதே
வீக்ஷாரண்யஜஹ ப்ரஸிதவிஹவே வேணோ வஸங்க்ஷாது ।
கதேதே கிஙாக்ருஹாயஹமீக்ருவயா ஶப்த்யஸ்பதிஸ்ஸ்தவே
ஹேஜ ஶாஸ்வதஷேவ தத்வஶோஹோ வேராக்யஸம்வஸய: ॥ 7

ஶ்ரீ:

(5)

[ஸ்ரீ, உப. வித்வான், ஆசுகவி, வில்லூர், ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசார்ய ஸ்வாமி, திருக்குடந்தை.]

நநு நகரே கிருஷ்ணப்ரயாணநிஶி ரவிதிவஸே பரஹம்ஸத்யாத் ।
க்ருபாயாத்ஹீம் ப்ராப மஹாத்மா யோகிவரேண்யா ரங்கஶாஸி: ॥ 1

ஸாந்த்ரோம் பரமோ ஹி ஹம்ஸ இதி யம் ப்ரத்யக்ஷ ஏவ ஹிதோ ரவி:
காந்தாஹ: ப்ரவிவேஶ தஸ்ய தத்தம் ஜ்ஞாத்வா பதம் யோகிராட் ।
ஸவேந்ஷாம் நிஶி வாதரோந்த்ரஹ்நி ஹரிவாம்ஸ்ஸ்வேவ த்ரும் திநே
ஶிக்ஷா தம் பரம் பதம் ஸமஜஸ்த்யம் ஹி ஹம்ஸோத்தம: ॥ 2

ஶ்ரீரங்கஶாஸியோகிநாவதிஸத்யம் ஸ்ரீநியந்தாஸந
ஸ்தாரே தஸ்ய ஶாந்தே ஜகதி யத்யம் பாதம் ஸஶாகாநுஹீந் ।
ஹாஷ்யம் ஹாஷ்யக்ருதா ப்ரவதிந்தஶயோ விஷ்ணுயந் ஹரீதே
காலே காஶவயோதகோஶஜாவே: பாதள வஹத்யாநத: ॥ 3

யோகோரய்யம் ஹி ஶிவ: கஶாநியயா: காலம் ஶாந்தோரய்யம் விதி:
யோகோ யத்ர ஸரஸ்வதீ விஜயதே ஹஸியோ ரஸஜ்ஞாத்ருதா ।

[illegible]
[illegible] 4

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 5

[illegible]
[illegible] 6

[illegible]
[illegible] 7

[illegible]
[illegible] 8

[illegible]
[illegible] 9

[illegible]
[illegible] 10

[illegible]
[illegible]
[illegible] 11

[illegible]
[illegible] 12

———

ஸ்ரீ:

(6)

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான், உத்தமூர் வீரராகவாசார்ய ஸ்வாமி, திருப்பதி.]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1

[illegible]
[illegible]

ராமாநுஜஸ்யார்யவர்யாச்ரிதாநாம் ஸாரஸாரார்த்தவேதிஶ்ஶாஸ்த்ர வேதாந்தஸாராந்
வேதாந்தார்த்தாவதாநப்ரவரவசஸி ச ந்யாஸநிஷ்டாநிதாநம் ॥ 2

ஸ்ருஷ்டா நாரஸிம்ஹே ஸ்திரநவதார்ண: ப்ராப்தஸிம்ஹாஸநஸ்ஸ-
ஞ்சாராச்ச ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹம் ப்ரதித பஹுதர்த்தம் ஸம்ப்ரதாயாபிவ்ருத்த்யை ।
ஶிஷ்யாணாம் ப்ருந்தப்ருந்தைரவிதக்ருத தயா பாம்ஶநாம் விஶிஷ்டாம்
தேநோச்ச்ரீஸஹாதேவ்யவிஹித பராம் ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹப்ரியாக்யாம் ॥ 3

யோऽஸௌ ஶ்ரீபாஷ்யபாடாத்யதிகதநிவஹஸ்யஸ்ய க்ருத்யஜ்ஞாநம்:
ஸாரம் ஶ்ரீதேஶிகஸ்ய த்ரயவிஷயதயா வ்யாபகாராச்ரிதாய ।
வ்யாதேதா யோ திவ்யகாயாப்ரபவநஸரணௌ ஸம்ப்ரதாயோக்திகோஶ-
ப்ராகாரோ ஜீவஶக்திர்தாஸௌ திவி க்ஷிதி ஸ்ரீரங்கவஹ்நௌ ஶாஸி: ॥ 4

க்ஷமாஜ்ஞாநஸிம்ஹாஸந இஹ ரஹிதாஸ்ஸ்யேதீஶ்ராப்தயாவ
ஸ்யாந ஸ்யாந ஸங்கல்பவிவிதரஸை: ப்ராஹரேத தஸ்ய ப்ரகாஶந் ।
நந்தநம் ஶாஸேஶாதேவாஹித தீவ்ரதராஜக்ஷ்யதி ப்ராஜ்ஞதோஷ:
ஶ்ரீரங்கஶ்ரீஶடாரிபதி வந்தநீயோஷ்வாதக்ருஷ்ணக்ருத்வேதீ ॥ 5

வீக்ஷாரண்யாயிதேவ: ஸ்வவரதஜஹதி ப்ரேம பத்நு ஸ்திநீதே
ஶ்ரீரங்கஶ்ரீஶடாரௌ நரஹரிரஹித ஸ்யாநரக்ஷாம் ஸ்வநாதா ।
காயங்காம் ஸஜ்ஜக்ஷ்ய ஶிஷ்யாந் வஶிதரவி ஸ்வாரயோயாரநேஷீத் ।
தஸ்ய க்லேஶம் க்ஷேப்துகாமஸ்தஜவி ஹவதி கிம் நந்தநோ நந்தநோऽஸ்ய: ॥ 6

ஸ்ரீ:

(7)

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான், கருடபுரம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி, மதுராந்தகம்.]

ஶ்ரீரங்கஶ்ரீஶடாரிவந்தநியுக்ஷ்யவேதாந்தவித்ய:
ஸ்வர்ணவ்யாதேஶ்ராஹஹரணநியோ: க்ருஷ்ணஸங்கேர: கடாக்ஷாத் ।
ஶ்ரீமுஷ்ணே ந்ருஹரிஶஜிப்ராப்தஸ்யயாசாஸ்ஸ்நு
ஸ்திக்வா ரங்கே வ்யயிசுஶ தஸம்வத்ஸராத்ராப்தவீரை: ॥ 1

நாந்நா நந்தநஶ்ஶம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய ஸ்வயீரதநதாநந்த ।
ப்ராப்தம் ரஹாக்யரவேதம் வரவேதம் ஹ்ருஸ்வ வரதிதம் ஸ்வயநந்த ॥ 2

த்ருஷ்டிரவி கம்ஹஸஶ்லோகஶோஹநாயேதி பஸ்யதிஷ்ஜயகா ।
த்ருக்ஷ்கா கந்ஹஸதாராஸ்த்ராத்த நரஹரிஸதேவ: ॥ 3

உத்தரவேத்யநதிதம் க்வசிதஸதேவிந்வந்தம் ரவிப்ராப்த்யா ।

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌰𑌵𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍀 𑌸𑌹𑌸𑌾𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌧𑍂𑌃 ॥ 4

𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑌧𑍂𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑌿 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃 ॥ 5

𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌿𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌶𑌮𑌨𑍋𑌯𑌮𑌶𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌯𑌾𑌸 ।
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌏𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌹𑍋𑌮𑌵𑌸𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 ॥ 6

𑌵𑍍𑌯𑌯𑌰𑌾𑌤𑌿𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑍋 𑌯𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌿𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍋𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣 𑌕𑍃𑌤𑌂 ॥ 7

𑌵𑌾𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌰𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 ।
𑌵𑍍𑌯𑌯𑌰𑌾𑌤𑌿𑌯𑌳 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌤𑌾𑌨 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾𑌃 ॥ 8

𑌶𑌿𑌵𑌸𑌕𑌳𑌾𑌰𑌯𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌵𑌵𑍈𑌵 𑌰𑍋𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍁 ।
𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌹𑌨𑍇𑌸𑌵𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌿𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌥𑍁𑌹𑍋𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌿𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 ।
𑌸𑌹𑌷 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯 𑌤𑌤𑌾𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 ॥ 10

𑌸𑌹𑌸𑍋 𑌅𑌯𑌵𑍍𑌯𑌹𑌾𑌵𑌾𑌸 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌣𑍍𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑌜𑌾𑌜𑍍𑌞𑌤𑌃 ।
𑌸𑌜𑌾𑌯𑌾𑌨𑌨𑌶𑍀𑌲𑌸𑌜𑌯𑍋𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ 11

𑌕𑌷𑌾𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌨𑌾 𑌨𑌵𑌾𑌰𑌸𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍋𑌦𑌾𑌨𑌦𑌶𑌃 ।
𑌸𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌅𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑍇𑌵𑌜𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌯𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 ॥ 12

𑌤𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑌿𑌵𑌾𑌦𑌵𑌸𑌰𑍍𑌕𑌹𑌃 ।
𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌿𑌵𑌸𑌵𑌜𑌾𑌵𑌤𑌨𑍍𑌦𑌶𑍀𑌲𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 ॥ 13

𑌵𑌜𑍍𑌞𑌦𑌶𑌨𑍍𑌮𑌵𑌣𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌶𑌾𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌵𑌿 𑌰𑍋𑌕𑍇 𑌕𑌵𑌨𑌜𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌜𑌵𑍇 ॥ 14

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌯𑌤𑌿𑌵𑌤𑍇 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌶𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌮𑌨𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇𑌮𑌤𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
𑌕𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍋𑌵𑍍𑌯 𑌤𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸 𑌸𑌹𑌷 𑌤𑌨𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌨𑍍𑌤𑌹𑍋𑌵𑍋𑌣𑌾𑌹𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍
𑌦𑍇𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇𑌵𑌟𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌨𑌰𑌹𑌿𑌨𑍍𑌤𑍇𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌵𑌦𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌿𑌃 ॥ 15

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑍀𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌾𑌹𑌿𑌯𑌵𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌕𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌰𑌵𑌮𑍍–
𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑌂 𑌹𑌮𑍍𑌮𑍀𑌜𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌣𑍍𑌡𑌕𑌤𑌨𑍍𑌮𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌳𑌵𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑌿𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌗𑌮𑌰𑌮𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌣𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌦𑌃 ॥ 16

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌷𑌦𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌗𑌮𑌰𑍋𑌨𑌿𑌨𑍍𑌮𑌗𑌨𑍍𑌦𑌗𑌦𑌤𑍍𑌸𑌮𑌕𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌞𑌾𑌵𑌰𑍋–
𑌨𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌜𑍍𑌞𑌸𑌵𑌨𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌯𑍈𑌃 ।

பாயாஹாவஶேநார்யவ்ரியஸ்வைவ நித்யாத்⁴வவே: பக்ஷ்மே
தஸ்மை த்ரைகாதேயியாம் ப்ரஸாத³வரத³ம் ஸம்ஸேவ்ய துஷ்டிம் க³த: ॥ 17

வித்³யாகா³ரஞ்ச தத்ராக்ருத க்ருதிப³ஹுமானம் த³க்ஷிணே ராமதீர்த்தாஶ்ச
காஞ்சே ஶ்ரீகாஞ்சதேவார்த்த³நகமத² வயஸ்ஸந்நவித்³யாபி⁴ராமே ।
தத்ராவாய்யாயவப்ரகாஶயதிகீர்த்திம் ஶ்ருத்வா ஸஶிஷ்ய: க்ருத்வா-
ஹாராத்³யர்த்து பா⁴வகாநாம் ஶாந்திருத்³ருஹிதாந்த்ரிஶய்யாமயாம்ஸ்து ॥

ஶ்ரீகாஞ்ச்யாம் கரிஶைலத்³ருஶ்யகருணாவ்ருத்திம் ஸ்வயம் ஹஸ்தயே
ஶ்ரீரங்கா³க³ஸரஸ்தடே விலஸிதாம் தே³வ்யா ஸஹாவஸ்தி²யா ।
ப்³ரஹ்மாநந்த³கரீம் ப்³ருஹஸ்பதிகரிவ்ருத்யக்ஷிதப்ராஸவாம்
பஶ்யந்த்யாமிவர: ப்ரஸாத³ஸஹஜஶ்லோஷாவிஷ்டாம் ஸம்ப்ரதி ॥ 19

காஞ்ச்யா விநிக்³ருஹ்ய வ்ருஷாத்³ரிநாயகாஶாலிதம் ஸஹஜஶேஷ வைஷ்ணவஸு ।
ஶங்கஸ்ய பாண்டிம் ஶ்ரியஸ்வஜாதாம் கோ³விந்தா³நந்த³ கி³ரிம் ப்ரபேதே³ ॥ 20

ஶ்ரீரங்க³ஹ்ருத³யஶேஷ ஶேஷப்ரபா⁴ஷம் ஶ்ரீவாஸஸத்பூஜிதம்
வைகுண்டா²தி³வராஹ்ய நித்யஸஹிதஞ்சாஶாலிதம் ஸந்நிபி⁴: ।
ஸ்துத்வா தம் பவஸா த³யாஶதகதோ ஶேநே தஸா யோகி³ரா-
பா³த்³யாநம் வரயாஸநி ஸ்தி²தஸஹோஸிம்ஹாஸநாரூட்⁴தித: ॥ 21

விகா³ஹ்ய க³ங்கா³ஶயே விஷ்ணுபாதா³ஸக்தாஸங்கோ³ விப⁴க்தாநந்தஷண்ட: ।
சஹோவிசே ஶ்ரீமத்³வண்டிந்த்யஸிம்ஹம் ஸ்வாபதாஸஸேதம் தமிதம் ப்ரதஸ்யே

ஶாகே³ ஸஹஸ்ரவிஷ்டஶாகை³ஶேக்ஷ்யா விஸ்ருஷ்டகே³ஹோரவி வ கிங்க்ருகோஶ ।
பூர்ணஸ்ய தத்³வாஜ்யமம் ப்ரதீத: ப்ராப்யஞ்ச தஸ்மாவகஶேய ஶேநே ॥ 23

தமேவ ஸக்ஷ்ம்யா தவாநிஶாநீம் ஸ வீரரங்கேஶ்வர வாஷ ஸத்ய: ।
ஹகேதஷ ஸம்ப்ரத³ராணநித்யஶ்ரீகேஷா த³யாநியிஹாத்தஸேநா நாஸாரி ॥ 24

பரகாலஸ்வவ்யக்ருதஸூக்திபி⁴: கவிகாமஶோஷஶமணயு வத்ஸல: ।
க்ருதஹோமிஶய்ய இஹ கிம் க்³ருஹே பரே நிஜநாயோரிநரரஞ்சவஸம்யஶீ ॥ 25

கிஜ ஹவந்தே நிஜநாயோரிநரரஞ்சவஸம்யஶீ பரகாலஜஞ்சவஸிவாஸநேத்⁴யாவதார ।
ரஜ்ஞம்ஜித்வதே பந: இதி ஹி த்ரிகாலஹவதகவேதி³ஹிஷ்டவ ந்ருஹரிநித்யவஞ்ஜகே ॥

ப்ரதிவத்ஸரம் ஸ்வஜநநக்ஷத்ரத: பரா த³ஶஹிதிநைஸ்து ஸஶாயு ஸத்ஸத³: ।
ஶ்ருதிஶாஸிஹாஷ்யஸ்வவவிஷ்டப்ரதேஸ்ய ஜஹஷிம் ரஜ்ஞஶங்கோவயோகி³ராட் ॥

இதி நாம வைஷ்ணவவிஶிஷ்டத³ஶநப்ரதிவாதி³தாயத்வபரிஶீலநயத்யயே ।
உதி³தம் ப்ரயத்நஸவிவீக்ஷ்ய ஸத்த்வம் பரிவயத்யிஷ்யதி வரோரவி யோகி³ராட் ॥

பஞ்சவத்ரவரவியாநஜ்ஞ: பஞ்சவஸ்தி²தகா³ரஞ்சிதமை: ॥

வர்தி⁴ஷ்ணுர்தி³வ்யாநந்த³ம் வாதா ரக்ஷாவிஶேஷவித் ॥ 29

ஶ்ரீநிவாஸமஹாயோகி³வம்ஶவம்ஶ்யவராக³ரக: ।
ஶ்ரீரங்க³ஶடஜித்³யோகி³விக்³ரஹம் ஸ ஸதா³ ஹ்ருதி³ ॥ 30

ஶ்ரீ:

(8)

[ஸ்ரீ. உப. களத்தூர் வீரராகவாசார்யஸ்வாமி, வ்யாகரணாத்யாபகர், ஸம்ஸ்க்ருதகலாசாலை, மதுராந்தகம்.]

த்³ருஷ்ட்வா ஶ்ரீரங்க³நாத²ஸ்ய ப்ரயதயதிபதே: வக்ஷஸம்ஸ்காரஹர்ஷா
வாய ப்ரேக்ஷண க்ருஷ்ணாஹிய கோ³ப்ர காரணாவாப்த வேதா³ந்தஸம்பத் ।
ஶ்ரீமத்³ருக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாப்³ஜமுநி நயநே பு³த்³தா⁴யதாஶ்ரீ—
ஸித்³தி⁴: ஶ்ரீரங்க³காயதாத்ஜம் நிஜநவம் ஶோப⁴யாமாஸ ராதா: ॥ 1

தி³வ்யாதா ஹோபி³லஶ்ரீமட² பதிகுரோ ராஜஹம்ஸீ ப்ரியோதே
வக்ஷாரிம் ஶோபி⁴ஷீகேதோ யதிபதிர் அஹோ ரங்க³பர்ஶ்ரீஶமாஸி: ।
மாஹோ ஹோவாப்³யமோக்ஷ்ய தி³பய பரிஷத்³ ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹப்ரியாதோ
ஹோகம் பா⁴ஸாரம்ஸ்ய வித்³யாலயபரிகர நாதோ²ஷயாமாஸ ஹம்ஸ: ॥ 2

மாயாயம் வாசி ஹ்ருத்³யம் ஸ்தி²தஸஹஜவம் ஜ்ஞாநமௌதா³ர்யஸம்பத்
ஶக்திர் லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹோ ஸஹஜவிநயிதா ஹஸ்தவாத்ஸல்யகாஷ்டா ।
நிஷ்டா ஸ்வாவாயமோக்ஷ்யம் ஸமஸ்தநியதா நம்ஷ்டிதிரேவ த்³ருஷ்டம்
ரங்க³ஶ்ரீவர்ஶமாஸ்யதிபதிரஸ்வப்³ராஜநம் ஸாஹ்யஹம்ஸோ ॥ 3

இத³ம் ரங்க³ஶம்ஜிவ்யதிகு³ரோ ஸ்தோத்ரம் கோ³பிதேந ।
ஶ்ரீவீரராக⁴வேணாஸ்மாபி⁴ தத்³வ்யவேஹவாஸ்யகண: ॥ 4

ஶ்ரீ:

(9)

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான். கருடபுரம் வரததேசிகாசார்ய ஸ்வாமி, காஞ்சீபுரம்.]

ஹே நந்த³நந்த³ந தே நாம விபரீதம் ப⁴வேத் கத²ம் ।
ஜக³தாம் நந்த³நஸ்யாஸ்ய கோ³பாஸ்த நந்த³மோஹந: ॥ 1

ஶ்ரீப்ரோக்தோபி க்ஷமாஸஹஸ்ர க்ருஷ்ணவக்ஷ நமோஸ்து தே ।
கியே ப்ரய நமோஸ்தி தாவஸ்து தவ நாதி²ந ॥ 2

ஹே ஸ்தம்பி⁴ஜாதம் தே வாத்ஸல்யம் பத வேக்ஷ்யதாம் ।

[illegible] ॥ 3

‘[illegible] ।
[illegible] ॥’ 4

[illegible] ।
[illegible] ॥ 5

[illegible] ।

[illegible] ॥ 6

‘[illegible] ।’
[illegible] ॥ 7

[illegible] ।
[illegible] ॥ 8

[illegible] ।
[illegible] ॥ 9

[illegible] ।
[illegible] ॥ 10

[illegible] ।
[illegible] ॥ 11

ஸ்ரீ:

சடாரிபஜநம்

[ஸ்ரீ. உப. A. V. நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி, சிரோமணி, அர்ச்சகம்,
ஸ்ரீவீரராகவன் ஸன்னிதி, திருவள்ளூர்.]

[illegible] ।
[illegible] ॥ 1

[illegible] ।
[illegible] ॥ 2

[illegible] ।
[illegible] ॥ 3

[illegible]
[illegible] 4

[illegible]
[illegible] 5

[illegible]
[illegible] 6

[illegible]
[illegible] 7

[illegible]
[illegible] 8

[illegible]
[illegible] 9

[illegible]
[illegible] 10

[illegible]
[illegible] 11

[illegible]
[illegible] 12

[illegible]
[illegible] 13

[illegible]
[illegible] 14

[illegible]
[illegible] 15

[illegible]
[illegible] 16

[illegible]
[illegible] 17

[illegible]
[illegible] 18

[illegible]
[illegible] 19

[illegible]
[illegible] 20

[illegible]
[illegible] 21

[illegible]
[illegible] 22

[illegible]
[illegible] 23

[illegible]
[illegible] 24

ஸ்ரீ:

ஆர்யாதசகம்

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான், மதுராந்தகம் தி. ஈ. வீரராகவாசார்ய ஸ்வாமி, திருவையாறு.]

[illegible]
[illegible] 1

[illegible]
[illegible] 2

[illegible]
[illegible] 3

[illegible]
[illegible] 4

[illegible]
[illegible] 5

[illegible]
[illegible] 6

[illegible]
[illegible] 7

[illegible] 169536

[illegible]
[illegible] 8

[illegible]
[illegible] 9

[illegible]
[illegible] 10

[illegible]
[illegible] 11

ஸ்ரீ:

செய்திகள்

ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனம், திருநாராயணபுரம்

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தில் 42-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி அநேக பிருதாலங்க்ருத ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்க சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் 1-3-53 தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை பரமபதம் அடைந்த விஷயம் தெரிந்தது. ஆகையால் இவ்விடத்திய ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தில் நடைப்பெறவேண்டிய ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனமானது 10-3-53ல் நடந்தேறியது. நம் ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்திற்கு இவ்விடத்திலுள்ள திருநாராயணன் ஸந்நிதியிலிருந்து M. 2 Mannual Page 372-373ல் உள்ள முதல்தரமான மரியாதைகளெல்லாம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்ஸன்னிதியின் பெரிய வெள்ளித் தட்டில் வைத்து, அதை பெரிய தந்தப்பல்லக்கில் எழுந்தருளப்பண்ணி, சத்ர, சாமர, வாத்தியகோஷாதிகளுடன் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இராமாநுஜநூற்றந்தாதி, உபநிஷத் முதலிய பாராயணத்துடனும் பெருமாள் ஸன்னிதிப்ரதக்ஷணமாக நான்கு வீதிகளிலும் புறப்பாடானபிறகு ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தில் க்ரமமாக ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனம் நடந்தேறியது. இதற்கு ஏராளமான வைஷ்ணவப்பெரியோர்களும், ஸ்ரீதேவஸ்தான கைங்கர்யபரர்களும், அதிகாரிகளும், பலப்ரமுகர்களும் வந்து ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடத்தில் தங்களுக்குள்ளபக்திவிச்வாஸத்தை வெளிப்படுத்தி தாம்பூலதட்க்ஷிணைதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டுபோனார்கள்.

கஸ்தூரி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், ஆராதகர், ஸ்ரீ அஹோபிலமடம். மேல்கோட்டை.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸபை, தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் 42-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராயெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகன் திருநாட்டை யலங்கரித்தவிஷயமாக ஷை ஸபையின் சார்பில் ஒரு மாபெரும் கூட்டம் நடைபெற்றது. அதில் ஸ்ரீஸந்நிதிசிஷ்யர்கள் மாத்ரமின்றி இதரஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களும் இதரமதஸ்தர்களும் ஏராளமாகக் கலந்துகொண்டனர். ஸ்ரீ அழகியசிங்கருடைய கல்யாண குணங்களில் ப்ரதானங்களாயும் அஸாத்ருசயங்களாயுமுள்ள ஜ்ஞாநம், அநுஷ்டாநம், வைராக்யம், ஸௌலப்யம், ஔதார்யம், க்ஷமா முதலிய குணங்களைப்பற்றி வெகுவாக ப்ரசம்ஸித்து அநேகர் பேசினார்கள். ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தர்மப்ரசாரவிஷயமாகச்செய்துவந்த கார்யங்களில்

(தொடர்ச்சியை ராப்பர் 3-வது பக்கம் பார்க்க)

ஸ்ரீ:

திருவெவ்வுள்ளூரில் ஸ்ரீமத் அஹோபிலமடம் 42-வது பட்டம் ஸ்ரீமத் அழகியசிக்கர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளியபோது பாடிய

இரங்கற்பாக்கள்

[ஸ்ரீ. உப. வங்கீபுரம், நவநீதம், ஸ்ரீராமதேசிகாசார்ய ஸ்வாமி, ஒப்பிலியப்பன் ஸந்நிதி.]

நேரிசையாசிரியப்பா

அழகிய சிங்கமே! அழகிய சிங்கமே!
பழமறை யின்பொருள் பழுதற வுணர்ந்தோய்
பல்லோர் பரவும் பாவலர் வதியும்
சொல்லரும் பெருமை சூழ்திரு நாடு
நம்பெருந் தெரிசனம் நானிலம் நாட்டிய
எம்பெரு மானா ரீன்றநன் னாடு
நிறைபுகழ் நிலத்து நிறுவிய நீர்மையன்
மறைமுடி யாசான் வழங்குநன் னாடாம்
தொண்டை நாட்டில் சொலவொணாப் பெருமையால்
எண்டிசை பரவுசீர் இஞ்சிமே டதனில்
வேதமுற் றுணர்ந்த வேதியர் குலத்தினில்
ஆதி வராகற் கரியநற் புதல்வனாய்
அவமிலாக் குணத்தனாய் அரும்பெறல் மணியாய்
அவதரித் தனை நீ அரங்கப் பெயரொடு
நின்னைப் பெற்றதால் நின்னருந் தந்தை
மன்னிய தவனென வயங்குபேர் பெற்றனன்
சாமா னியசாத் திரங்க ளனைத்தும்
ஏமாப்புடன் நீ இகலறக் கற்றனை
அருமறை யந்தநூல் நுட்ப மனைத்தும்
ஒருமுறை யதனில் உறுதியாக் கண்டனை
ஒழுக்க மதனைக் குறிக்கோள் கொண்டே
இழுக்கற நின்கடன் இயற்றி நின்றனை
வைதிக வுலகியல் வழிவழு வாத
மெய்ம்மிகு தலைவனை விழைந்தநல் லறிஞர்
அருங்கலை யறிவும் அழியா வொழுக்கமும்
மறைநூல் வகுத்த வழிபிற ழாமையும்
நின்பால் நிலவும் நீர்மை நினைந்தே
அன்பால் அகோபில ஆத்தா னத்துத்
தலைவனாக் கியுனைத் தனிமகிழ் வெய்தினர்
கலைவல! நீயும் கருத்துட னாங்கு

பல்லாண் டுகளாய்ப் பகரரும் பத்தியின்
மல்லார் திரடோள் மாநர சிங்கனை
மங்கையர் கோன்புகழ் சிங்கவேழ் குன்றனை
நின்கையால் பூசனை நேர்மையோ டாற்றிக்
கடலினு மிகுத்த காதலோ டுன்னடி
திடமுடன் பணிந்து சீடரா யவர்பால்
அருள்புரிந் தவரை யளித்திட வெண்ணித்
திருவிலச் சினையைத் திருந்தவே பொறித்திட்டு
அளவிலா வருள்கொண் டனுதினம் ஆர்வமொடு
இளகிய நெஞ்சுடன் இன்னமு தினியநல்
லாசா னுரைபொதி யரும்பொரு ளவர்க்குக்
கூசா துரைத்துக் கொடுமனந் தீர்த்தனை
அவர்பர மதனை அணிநர சிங்கன்
பவத்துயர் தீர்க்கும் பதமதி லேற்றிப்
பேறுபெற் றதாய்நீ பெருமகிழ் வடைந்தனை
வீறுபெற் றதாய்நீ மிதமிகப் படைத்தனை
மாலோல னவ்வையை மாண்புடன் நிறுவிச்
சீபா டியமாஞ் சீர்மிகு நூலை
ஐயந் திரிபற அறிந்தவர்க் கரும்பொருள்
அள்ளிக் கொடுத்தே அளவிலா துவந்தனை
நின்உடல் நலமது நேர்மையாய்ச் சபையை
நடத்தற் கிலாது நலிவுறு போழ்திலும்
அளவிலாப் பொருளை 'அஞ்சல்' வழியாய்ச்
சேர்த்து மகிழ்ந்தனை செயலிது புரிவார்
ஆருளர் உலகில் அருங்குணக் குன்றே!
துயமனு விளங்கு தொல்லரும் பதியாம்
வியன்தரு மேன்மை மதுராந் தகமாம்
தலமதில் கல்விக் கழகம் படைத்துப்
பலகலை யளித்தனை பலசீ டர்க்கு
ஞானநல் லொளியது நானிலம் பரவ
ஊனமில் நம்தரி சனச்சுவை யுணரச்
† சீர்'ந்ர சிங்கன் காதலி' யென்ன
பார்குளாம் பத்திரிக் கையினை நடாத்தினை
மாதந் தொறும்வெளி யாகுமிவ் விதழினை
ஆதரத் தோடே யநுபவிப் போர்தாம்
சம்பிர தாய நுட்ப மறிந்து
உம்பர் போற்று முணர்வினை யுறுவர்
இதுவரை யிருந்த அழகிய சிங்கருள்
இதுபோற் செயலை இயற்றினர் உளரோ?
நின்னுடல் மூப்பினின் நெகிழ்ந்ததே யாயினும்
துன்னுசி ராசான் தூமொழிச் சுவைதனை
நல்கிய சீடர்க்கு நன்மை பயக்கச்
சொல்லுங் காலை சோர்வு நீங்கி
இளம்பரு வந்தனை யெய்தி னற்போல்
விளங்கு முறையை வியந்தனர் பல்லோர்

† நரசிங்கன் காதலி – ந்ருஸிம்ஹப்ரியா

உரியகா லத்துநீ உயர்பத மெய்திடின்
அரியதாம் நின்னிகர் ஆசாற் பெறுவது
என்றுநீ யுன்னி இயம்பரு மறிவன்
வென்றவன் புலனை விழுமிய குணத்தன்
திருவிண் ணகரான் திருவடி நிழலினை
உறைவிட மாகக் கொண்டே யுவந்தனன்
ஒருவனை ஆய்ந்தெடுத் துளக்களிப் புடன்நீ
துறவுமந் திரமும் தூயமுக் கோலும்
செந்நிற வாடையும் சீருட னளித்தே
உன்னறம் நடத்தற் குறுதுணை கொண்டனை
மேவிய துணையொடு சீர்நர சிங்கன்
ஏவுநற் பணியைப் பரிவுடன் நிகழ்த்தினை
இவ்வண மிருவரு மெண்ணரு நலத்தைச்
செவ்வனே யாற்றிடுஞ் சிறப்பினைக் கண்டோம்
அகோபில சம்பிர தாயத் தார்க்கும்
முனித்திர யத்து முறையுள எமக்கும்
பேதம் மின்றி மேதகு நல்குதல்
கண்டவர் யாரும் கழிமகிழ் வுற்றனர்
சோதிநன் ஞட்டிற் சுடர்மிகு நாதன்
ஆதரம் பெருகநீ யாற்றிடும் பணியை
நாடிப் பெறவே நந்தன வாண்டில்
மாசித் திங்கள் தேய்பிறை முதலாந்
திதியை ஏற்றதாத் தேடி யன்பொடு
விதியா லுனைக்கொடு விண்ணுலகேகினன்
ஆருத் துன்ப மடைந்தநின் சீடர்
தீராப் பிரிவால் தீரா விடருற்றுர்
அவர்படு துன்பம் அறைதற் கெளிதோ?
இனியநின் குணமுணர் எம்போல் வார்பலர்
இனையநின் பிரிவால் இடர்மிக எய்தினர்
இங்ஙனே நிற்பிரி வெய்தினர் யாவரும்
செங்கட் கருமுகில் திருவுளம் நினைந்து
நின்பிரி வுத்துயர் நீங்கத் —
திருவிண் ணகரான் திருவருள் புரிக.

—o—

ஸ்ரீ:

2

[ஸ்ரீ. உப. திருப்பூந்துருத்தி, V. க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி, சென்னை.]

நேரிசை வெண்பா

1 அந்தோ கொடிதே யகோபிலத்தின் வான்புகழைச்
சந்ததமுந் தான்வளர்த்த தண்ணரங்க — செந்தம்மை
நீத்துப் பிரிந்தேக நீங்காத் துயரிலெமை
வீழ்த்திப் புரிந்த விதி.

2 காரைக் குரிச்சிவரு கற்பகத்தின் பொற்புடைய
சீரிலக்ஷ்மி நாரசிங்க தேசிகனார் - ஆரருள்கொண்
டேற்றுஞ் சுடர்விளக்கா மின்னரங்கர் சென்றனரால்
போற்றறிய பொன்னாடு புக்கு.

3 நாவீறு கொண்டொளிரு நன்முனிவர் சீரங்கன்
மாவீறு கொண்டணையு மாலோலன் – சேவடிக்குத்
துன்றும் பணிபுரிந்து தூய்மைப் புகழ்நிறுத்திச்
சென்றனரால் சிங்கன் பதம்.

4 தெய்வக் கவிவாருஞ் செப்பரிதா மாலோலன்
றுய்ய சபையமைத்த தொல்புகழ்சே – ரையன்
திருவரங்க தேசிகனார் சென்றனரால் சோதி
யிருவிசும்பில் மால்வா ழிடம்.

5 சிங்கப் பிரானுகக்கச் செய்ய மறைகமழும்
மங்கலநல் மாதமலர் மாண்புறவே – யிங்களித்த
சீரங்க தேசிகனார் சென்றனரால் சேண்விசும்பி
லாருந் திருமா லகம்.

6 மதுரஞ் செறிந்த வடமொழிக்கோர் கோயில்
மதுராந்த மாநகரிற் றங்க – மதுரமொழித்
தேசிகனார் சீரங்கன் சென்றனரால் நித்சூரவர்
வாசஞ்செய் மாகப் பதம்.

7 செஞ்சொன் மறையுணர்ந்து தீஞ்சொல் உரைத்தடியார்
தஞ்சேம மேதமதாத் தாங்கருது – மிஞ்சிமே
ரோ னரங்க னுயர்விசும்பி லெய்தினனால்
சீரார் திருமால் சழல்.

8 கல்விக் கடலாய்க் கலைகட் கிருப்பிடமாய்ச்
செல்வ மறையிரண்டின் சேவதியாய் – எல்லா
நலனு மொருங்கமைந்த நல்லரங்கர் சென்றார்
கலங்சாப் பெருநாட்டின் கண்.

9 இற்றைநா ளிவ்வுலகை நீத்துநீ யேகினுமுன்
வெற்றுடம்பு சென்றதலால் வேறில்லை – மற்றுனது
மன்னும் புகழுடம்பை மாணரங்க மாமுனிவா!
எந்நாளுங் காண்போ மினி.

10 போற்றி வணங்குவோம் பொன்னரங்கர் வண்புகழைச்
சாற்றி யவர்மலர்த்தாள் தாம்பணிவோம் - ஆற்றவே
ஒவா தெமைப்புரப்பா னுய்த்ததற்கா வெந்தம்மை
மாவீர ராகவனார் மாட்டு.

ஸ்ரீ:

42-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான், மதுராந்தகம் தி. ஈ. வீரராகவாசார்யர் ஸ்வாமி, திருவையாறு.]

ஸ்ரீவைஷ்ணவதர்சநத்தைப் பலபடியாலும் வளர்த்தருளி அவ்வழியாலே ஸ்ரீமதஹோபில மடாஸ்தானத்திற்குத் தனிச்சிறப்பை விளைவித்த ஆசார்யஸார்வபௌமனை இவ்விருள் தருமாஞாலம் இழக்கநேர்ந்தது. ஜ்ஞாநம், சீலம், விநயம், ஔதார்யம், மார்தவம் ஆகிய குணங்கள், தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலுமமுதுமொத்தாப்போல் இவ்வழகியசிங்கரிடம் சேர்ந்து திறம்பெற்றிருந்தமையை நாடு நகரமும் நன்கறியும். நாற்பத்திரண்டாவது ஆஸ்தானநிர்வாஹத்தில் தாம் மூர்த்தாபிஷேகம் பெற்றவன்று தொடங்கி பரமபதிக்கும்திவஸமறுதியாக ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகன் செய்தருளியிருக்கும்நன்மைகள் நமது நாவிற்கும் நினைவிற்கும் நிலமல்ல.

ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் ஸ்தாபநம் பெற்றிருக்கும் ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜானது நம் அழகியசிங்கரின் பரமௌதார்யகுணத்திற்குச் சிறந்த வுதாஹரணமாக விளங்காநிற்கின்றது. மஹாராஜர்களும் மற்றும் பல ப்ரபுக்களும் வேதவேதாங்கங்கள் தழைத்தோங்குவதற்கென்றே யமைத்துள்ள பற்பல வித்யாலயங்கள் காலவித்யாஸத்தினால் ஆங்கில நாகரீகமுறையே பரவி ஸமபங்க்திபோஜனமும் ஸதாசாரவைமுக்யமும் வேரூன்றியதனால் வைதிக வித்யையானது சீர்கெட்டுக்கிடக்குமது யாவரும் அறிந்தவிஷயம். இங்நிலையில் ஸநாதநதர்மத்தில் அபிமாநமுள்ளவர்கள் குருகுலவாஸமுறையில் வித்யாக்ரஹணம்பண்ணியுய்வதற்கென்றே நம் அழகியசிங்கரால் இவ்வித்யாலயம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பல தடவைகள் தாமே யருளுவதுண்டு. வேதம், திவ்யப்ரபந்தம், தர்கம், வ்யாகரணம் ஆகியவை வைதிகரான அத்யாபகரைக்கொண்டு வைதிகர்களான வித்யார்த்திகளுக்கு அத்யாபநம் செய்யப்படுமதை இந்த காலேஜ் ஒன்றிலேதான் நாம் காணமுடியும். இதில் உத்தீர்ணராய் சிரோமணி பட்டம் பெற்றவர்களும் 'உண்டியேயுடையேயுகந்தோடுமிம்மண்டல'த்தைச்சேர்ந்தவராய் வேதாந்தவிமுகராகாமைக்காக அவர்களுக்குப் போதுமான லௌகிக ஸௌகர்யங்களை அமைப்பித்து க்ரந்தசதுஷ்டயத்திலும் காலக்ஷேபம் நடத்தி சாச்வதமான ஆத்மக்ஷேமத்தையும் தந்தருளிய இந்த மஹாகுணமும் நம் அழகியசிங்கரிடமே அமைந்திருந்தது.

இவ்வாறு வித்யார்த்திகளை ஸாமாந்யவிசேஷ சாஸ்த்ரநிஷ்ணாதர்களாக்கியருளியதோடு மட்டும் த்ருப்தியடையவில்லை ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் கருணை. ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத தர்சநஸ்தரான வித்வான்களனைவரையும் சேர்த்து மாலோல ஸபையில் ப்ரதிவருஷமும் பத்து தினங்களில் இரண்டு வேளைகளிலும் சாஸ்த்ர விசாரம் செய்வித்தருளி தாரதம்பங்களைக் கணிசியாது ஸமமான ஸம்மானம் செய்து உகப்பித்தருளின வள்ளல், நம் அழகியசிங்கரையன்றி மற்றொருவர் உளரோ?

தேசகாலவைகுண்யத்தால் சாஸ்த்ரபாண்டித்யம் பெறமுடியாமல் வருந்தும் ஆஸ்திகர் பலர் இக்காலத்தில் மெலிந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இவர்கள் நமது ஸ்ரீவைஷ்ணவதர்சநத்தின் சுவையையறிந்து தாங்கள் ஸம்ப்ரதாயாசார்யர்கள் திவ்யகடாக்ஷபாத்ரராகவேண்டும் என்கிற கருணையினால் 'ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியா' என்னும் ஸமாசார பத்ரிகையொன்றை ப்ரதிமாஸம்ப்ரகாசம் செய்வித்தருளியதும் இவ்வாசார்யஸார்வபௌமனேயன்றோ!

இவ்வாறு ஸாமாந்ய விசேஷ சாஸ்த்ராதிகாரிகளான வித்யார்த்திகளுக்கும் உத்தீர்ணரான பண்டிதர்களுக்கும், அல்லாத ஸாதுக்களுக்கும் அவரவர் அதிகாராநுகுணமாக ஹிதங்களைத்தேடி அம்முகத்தாலே அவர்களையுய்வித்தருளி ஸர்வருக்கும் ஸர்வவிதபந்துவாய்

எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கரைப் போற்றியுகப்பதும் புந்தியில் கொள்வதும், பொங்கு புகழ் சாற்றிவளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே' என்று ஒவ்வொருவரும் நினைத்திருக்க ப்ராப்தம்.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஆஸ்தானாதிபத்யம் பெற்று ராஜ்யாச்ரமமுனியாய் ஸேவைஸாதிப்பதற்கு முன்பும் பூர்வாச்ரமத்திலே ஸ்வாமியின் பற்பல பெருமைகளை நேரில் ஸேவிக்க அடியேனுக்கு வாய்த்ததுண்டு. திருக்குடந்தை மன்னார்குடி போன்றவிடங்களில் ஸபைகளில் ஸ்வாமி திருவாய்மலர்ந்தருளிய உபந்யாஸங்கள் அதிமதுரமாகவும் ம்ருதுவாகவும் பண்டித பாமர ரஞ்ஜகங்களாயமையும். அர்ச்சாவதார வைபவத்தை ஸ்வாமியிடம் பலதடவை கேட்பாற்கும் மேன்மேலேயும் சுச்ரூஷையே யுண்டாகும். அப்படி நவம் நவமாகவிருக்கும். உபந்யாஸப்ரஸங்கத்தில் சிறியகதைகள்மூலம் தத்வார்த்தங்களை ஸாதித்து ச்ரோதாக்களுக்கு ஹ்ருதயங்கமமாக்கியருள்வது ஸ்வாமிக்கே உரியதென்னலாம்.

> ‘மூலதோ ப்ரஹ்மரூபாய மத்யதோ விஷ்ணு-
> ரூபிணே । அக்ரத: சிவரூப-
> ாய வ்ருக்ஷராஜாய தே நம: ॥’

என்பதாக ஓர் ச்லோகத்தில் சைவ வைஷ்ணவ ஸம்வாதம் அழகாக அமைத்து உபந்யஸித்தருளியது நினைவிற்குவருகிறது. ‘யொயொ ஜஜ ஸஸஜஜ:’ என்கிறபடியே ஸ்வாமி ஸாதிப்பதெல்லாம் சாஸ்த்ரார்த்தஸாரமாயிருக்கும். ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித்திருமகனை மங்களாசாஸநம் செய்தருள்வதற்காக உபஹாரபாணியாய் அவஸர ப்ரதீக்ஷணம் செய்துகொண்டிருக்கும்படி ஒரு ஸமயம் நேரிட்டது. ‘ஸமர்ப்பணத்திற்கு விளம்பமாகிறதே உபஹாரத்தை சுசிஸ்தலத்தில் வைத்தருளலாமே’ என்று அடியேன் விஜ்ஞாபித்தேன். ‘சுமப்பதும் ஸமர்ப்பிப்பதுமிரண்டும் கைங்கர்யம்தானே.’ ‘சுமந்துமாமலர் நீர் சுடர் தூபங்கொண்டு’ ‘புனைந்த கண்ணி நீர் சாந்தம் புகையோடேந்தி வணங்கினால்’ என்று ஆழ்வார் இதையும் கைங்கர்யமாகவே நிஷ்கர்ஷித்தருளினாரே’ என்று பதில் அருளியாயிற்று. இந்த திவ்யஸூக்தியை அடியேன் எப்பொழுதும் நினைத்திருப்பன்.

‘பயிலுஞ்சுடரொளி, நெடுமாற்கடிமை’களில் ஆழ்வார் அருளிய ‘புருஷார்த்தகாஷ்டை நம் ஸ்வாமியிடம் நிலைபெற்றுநின்றது. ‘நீறு செவ்வே யிடக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும்’ தன்மைவாய்ந்தவர் நம் ஸ்வாமி. ஓர் சிறியவன் ஸ்வாமியை தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கும்போது ப்ரதிப்ரணாமம் செய்தருளியாயிற்று. ‘அநுக்ரஹம் செய்தருளலாகாதோ’ என்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டேன் அடியேன். ‘இருவருக்கும் பாகவதத்வமுண்டானால் ஒருவரைப்பற்றவொருவர்க்கு சேஷத்வமும் சேஷித்வமும் வருகை, பரஸ்பரோபகார்யோபகாரகபாவாதிகளிற்போலே கூடுமே’ என்று மந்தஹாஸத்துடன் உத்தரம் அருளியாயிற்று. சுருங்கச்சொல்லில் ‘ரஹஸ்யத்ரயஸாரோக்தாம் நிஷ்டாம் ச்ரேஷ்டாம் ப்ரயச்சமே’ என்பதாக ப்ரார்த்தனாஷ்டகத்தில் நயினாராசார்யார் ப்ரார்த்தித்த நிஷ்டை நம் அழகியசிங்கரிடம் ஆஜாநஸித்தமாகவே யமைந்திருந்ததென்றே சொல்லலாம். ‘தான் குற்றவாளனாகவுமாம் தானிப்போது குற்றம் செய்யாதேயிருக்க ஜன்மாந்தர துஷ்க்ருதத்தாலேயாகவுமாம் சில பாகவதர் தன்னை வெறுக்கில் ஏதேனுமொரு விரகாலேயவர்களை க்ஷமை கொள்ளுகிறமுகத்தாலேயீச்வரனை க்ஷமை கொள்ளவேணும். இங்ஙனே செய்யாதபோது பகவதபிமான பாஹ்யனுமாய் வைஷ்ணவப்ரக்ருதியாயிருக்கிற தனக்கு ஸ்வரூபமென்னலாம்படியந்தரங்கமான பாகவதசேஷத்வத்தையும் ஸ்வபாவமாய் நிற்கிற சமதமாதிகளையுமிழந்தானும், இவற்றையிழக்கைதானே யிவனுக்கு வதமும் தண்டமும்’ இத்யாதியான தேசிகோபதேசங்களை ஸ்வாநுஷ்டானமுகத்தாலே நடத்திக்காட்டிய விம்மஹாகுணம் பெற்றவர் நம் ஸ்வாமி.

கீர்த்திமூர்த்தியான சேட்டலூர் பகவத்விஷயம் ஸ்வாமி திருக்குடந்தை ஸபையாரின் விசேஷ ப்ரார்த்தனைக்கிணங்கி குடந்தைக்

கோவலன் மங்களாசாஸநத்திற்கு ஒரு ஸமயம் எழுந்தருளியாயிற்று. அதுஸமயம் நம் ஸ்வாமியும் விசிஷ்டாத்வைத ஸபைக்கு பரீக்ஷாதிகாரியாகையாலே அங்கே எழுந்தருளியாயிற்று. இவ்விரண்டுமஹான்களுக்கும் க்ரந்தமூலமான ஓர் சர்ச்சை நடந்துவந்தகாலம் அது. அதனால் இருவரும் பரஸ்பரம் பராங்முகராகவிருக்கக் கூடுமென்று பலர் எண்ணியிருந்தார்கள். க்ரந்தமூலவிவாதத்திற்குப் பிறகு இருவருக்கும் ப்ரதமஸமாகமம் குடந்தையிலே ஸ்ரீதேசிகன் திருவீதியலங்கரித்தருளும் ஸமயம். திருக்கையிலே உபஹாரத்துடன் எழுந்தருளியாயிற்று நம் ஸ்வாமி. அங்கே சேட்டலூர் ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருப்பதைக்கண்டு உள்ளம் பூரித்து, 'அடியேன் தாஸன்' என்று சொல்லிக் கொண்டு அணுக, சேட்டலூர் ஸ்வாமியும் பரமஸம்ப்ரமத்தோடே புளகாங்கிதராய் இருவரும் ஹார்தமான ப்ரேமபாரவச்யத்தோடே ப்ரணமங்கள்செய்து ஸரஸஸல்லாபங்கள் செய்துகொண்டே திருவீதியில் அநுயாத்ரையாய் எழுந்தருளியதை அடியேனுள்பட பலர் ஸேவித்து 'மெய்யடியார்கள்தம் ஈட்டம் கண்டிடக் கூடுமே லதுகாணும் கண்பயனாவதே' என்ன பாக்யம்பெற்று க்ருதார்த்தராயினர். மறுதினம் மாலையில் அமுதன் ஸந்நிதியில் சேட்டலூர் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸம். விஷயம் 'ஆராவமுதே' என்கிற பாசுரம். உபந்யாஸமும் ஆராவமுதமாகவேயமைந்தது. உடலம் நீராயலைந்து கரையவுருக்குகின்ற நெடுமால் ப்ரமேயம். ப்ரமாதா சேட்டலூர் ஸ்வாமி. ப்ரமாணம், ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தி. வித்வத் ஸபைக்காகவும் மற்றும் பலவிடங்களிலிருந்தும் குழுமியிருந்த லௌகிக வைதிக வித்வத்ப்ரமுகர் கோஷ்டி. உபந்யாஸம் முடிந்ததும் நம் ஸ்வாமி அபிநந்தனரூபமாக ஸுமார் 45 நிமிஷம் சிறியதோர் உபந்யாஸம் செய்தருளியாயிற்று. ஆநந்தபரீவாஹரூபமாயமைந்த ஆகாரவிசேஷங்களையும் பாரவச்யத்தையும் எழுதிக் காட்டமுடியாதே. அப்பொழுது நம் ஸ்வாமி அருளியவமுதமொழிகளாவன —

'ஸ்ரீசேட்டலூர்ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேவநாதனைத் தவிர்த்து தேவுமற்றறியேன் என்றிருப்பவர். இம்மஹானை இப்படி ஈடுபடுத்தியது உண்மையில் இந்த சுபாச்ரயத்தின் வைலக்ஷண்யமே. ச்ரவணாநந்தநிமக்னரான ஸாமாஜிக மஹான்கள் ஸந்நிதியில் உபந்யாஸவைகரியைப்பற்றி அடியேன் ஜ்ஞாபிக்கவேண்டியதில்லை. இப்பாசுரத்தையும் விசேஷார்த்தங்களையும் பலகாலும் நாம் ஆசார்யர்பக்கல்கேட்டிருக்கிறோம். ஆனாலும் இதுவோர் அற்புதமமாகவேயமைந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு விஷயமும் அபிநவமாகவும் ஸாம்ப்ரதாயிகமாகவும் அமைந்த அழகை என்னவென்பது. இதற்குமேலும் ஸாதிக்கும் வன்மை வாய்ந்தவரே நம் சேட்டலூர் ஸ்வாமி. சென்னையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்சநத்தில் பல லௌகிக ப்ரபுக்களை ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதராக்கி நமது தர்சநத்திற்கும் மஹோபகாரம் செய்துவருகிறார். பல்லாண்டு பல்லாண்டாக இம்மாதிரியாக லோகோஜ்ஜீவனம் செய்துகொண்டு பாங்காக எழுந்தருளியிருக்க வேணும் இம்மஹான்' இத்யாதி.

பிறகு ஸபை கலைந்தபிறகும் 'உதாரா: ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்' என்கிறபடியே இருவருக்கும் ஸரஸஸல்லாபம் சிரகாலம் நடைபெற்றது 'ஸத்ருசைச்வஸக்ஷா' என்று ஸாதித்து நம் ஸ்வாமியிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டார் ஸ்ரீ சேட்டலூர் ஸ்வாமி. 'ஸதாம் ஹி ஸந்தோ ந ஸஹந்தேவ...' என்பதாகப் பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலே ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித்திருமகன் பணிதி. இது உலகவியற்கை. இதற்கு மாறுபட்ட உயர்ந்தநிலையை நம் ஸ்வாமியிடமே காணலாகும். இவ்வாறாக குணவிசேஷங்களைப் பன்னி உரைக்குங்கால் பாரதமாம். 43-வது ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்துவரும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் அதே நிலையைப் பின்பற்றி ஸநாதநதர்மத்திற்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவதர்சநத்திற்கும் விசேஷாபிவ்ருத்தியைச் செய்துகொண்டு பல்லாண்டு பல்லாண்டாக ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருளும்படி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனை ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஸ்ரீ:

ஸம்பாதகரின் குறிப்புகள்

[illegible]

[illegible]

சென்ற மாசிமீ 19உ ஞாயிற்றுக்கிழமை யன்று ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகா ஸேவக ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகனுகிய ஓர் ஆசார்யரத்நத்தை இந்த லீலாவிபூதியிலிருந்து தன்னுடைய நித்யவிபூதிக்கு அபஹரித்துக்கொண்டு போய் விட்டான் ஸர்வேச்வரன். 'நாம் சேதநர்களுக்கு அவரவர் கர்மாநுகுணமாகப் பலம் கொடுக்கவேண்டியபடியால் இவ்வுலகத்தோருக்கு இவ்வாசார்யச்ரேஷ்டரின்சேர்க்கையைக் கொடுத்துவந்த ஸுக்ருதவிசேஷம் இன்றோடு முடிவடைகிறதாகையால் நாம் நமது கடைமையைச் செய்யவேண்டியதுதான்' என்கிற எண்ணத்துடன் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் ஸ்ரீபெரிய அழகியசிங்கரைத் தன்னுடைய மாகவைகுந்தத்தேற்றியருளினனென்று சாஸ்த்ரரீதியில் கூறுவர்கள். ஆனுல் அவன் அப்படிச் செய்யும்போது, கடந்த 25 வருஷகாலமாய் இந்த ஸ்ரீஅழகியசிங்கரின் ஸம்ச்லேஷத்தால் தான் அடைந்திருந்த ஓர் விலக்ஷணமான மஹாநந்தத்தையும் இழக்கநேரிடும் என்பதை ஸர்வஜ்ஞனை அவனும் மறந்துவிட்டான்போலும். இல்லையேல் அலப்யலாபமாகக் கிடைக்கப்பெற்று இதுவரையில் தான் அநுபவித்துவந்த ஓர் அத்விதீயமான வ்யக்தி தன்னைவிட்டுப் பிரிய அநுமதிக்க அவனுக்கு எங்ஙனம் மனம் வந்திருக்கக்கூடும்?

* * * * * * *

தை மாதம் உத்திராடத் திருநக்ஷத்திரத்தின்போது நடைபெறவேண்டிய மாலோல வித்வத்ஸபை நடக்கமுடியாமல் ஸ்ரீஅழகியசிங்கருக்குத் திருமேனியில் தளர்ச்சி யேற்பட்டிருந்தது. மாசி மாதம் உத்திராடத்திருநக்ஷத்ரத்தின்போதும் திருமேனி குணமடையாதபடியால் வித்வான்களை நேரில் அழைத்து ஸபையை நடத்தமுடியவில்லை. ஸ்ரீஅழகியசிங்கர் பரம ஔதார்யத்துடன் எல்லாருக்கும் தபால்மூலம் ஸம்பாவனை அனுப்பும்படி நியமித்தாயிற்று. கூடியசீக்கிரத்தில் திருமேனி ஸ்வஸ்தமாகி ஸ்ரீஅழகியசிங்கர் யதாபூர்வம் எழுந்தருளியிருந்து எல்லோரையும் அநுக்ரஹிக்கும்படியிருக்குமென்று பூர்ணமாய் நம்பியிருந்தோம். அந்த நம்பிக்கை வெகு சீக்கிரத்தில் நிஷ்பலமாகிவிட்டது. ஸ்ரீஅழகியசிங்கர் திருமேனித்தளர்ச்சி அதிகமாகி நிர்யாணம் ஸமீபித்துவிட்டது. சரமதசையிலும் ஸ்ரீஅழகியசிங்கர் வேறு எவ்வித ஸ்மரணமுமில்லாமல் திருக்கண்களை மூடியவண்ணம் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்த்யநுஸந்தானபூர்வக பகவத்ஸ்மரணத்துடன் சாந்தஸ்வரூபராய் தன்னடிச்சோதிக்கு எழுந்தருளியாயிற்று. இவ்விஷயத்தை அருகிலிருந்து நேரில் அநுபவித்த ஸ்வாமிகள் சொல்லக் கேட்கும்போது நமக்கு மயிர் கூச்சலேற்படுகிறது. ஸ்ரீஅழகியசிங்கரின் பிரிவால் லோகமனைத்தும் துயரக்கடலிலாழ்ந்து நின்றது.

* * * * * * *

ஸ்ரீஅழகியசிங்கரின் பிரிவை ஒருவாறு தரிப்பதற்கு அம்மஹாசார்யனின் பெருமையை அடியார் எல்லோரும் பரக்கப்பேசி கலந்தநுபவிக்க இம்மலர் வெளியிடப்பெறுகிறது. இது ஒரு மாதம் முன்பே வெளிவந்திருக்க வேண்டியது. ஸ்ரீஅழகியசிங்கரின் மஹாராதன கைங்கர்யத்தில் எவ்வகையிலேனும் ஈடு

பட்டு க்ருதார்த்தராகவேணுமென்று சிஷ்யர்களனைவருக்குமிருந்த ஆவலினால் அச்சாபீஸில் வேலை தடைபட்டுவிட்டது. மேலும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் பெருமையைப்பற்றி நன்கறிந்த பல வித்வான்களிடமிருந்து வ்யாஸங்கள் கிடைக்கவும் சற்று விளம்பமேற்பட்டது. ஆகையால் இந்த மலரை வெளியிடுவதில் எதிர்பாராதவகையில் தாமதம் நேர்ந்துவிட்டது. க்ருபை செய்து இந்த விளம்பத்தை க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று வாசகமஹாசயர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

*   *   *   *   *   *   *

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவைராக்யங்கள், பகவத்பக்தி, பாகவதப்ரதிபத்தி, ஆத்மகுணங்கள், அர்ச்சாவதார ராஸிக்யம், ஆச்ரிதவாத்ஸல்யம், வித்வத்பக்ஷபாதித்வம் முதலிய திருக்கல்யாணகுணங்கள் ஸர்வலோகவிதிதங்களே. இம்மலரிலுள்ள வ்யாஸங்களும் சுலோகங்களும் அவற்றின் பெருமையை ஏகதேசமாத்ரமே சொல்லுகின்றன. இடமின்மையால் இன்னும் பல வ்யாஸங்களையும் ச்லோகங்களையும் ப்ரசுரிக்க இயலவில்லை. அன்பர்கள் இதற்கு எம்மை மன்னிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

*   *   *   *   *   *   *

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் பெருமைக்கேற்றவகையில் சரமகைங்கர்யம் சீரியமுறையில் நடந்தேறிய விவரம் நாடுநகரமும் நன்கறியும். சுருங்கச் சொல்லில் ஸமீபகாலத்தில் இதுவரையில் எங்கும் கண்டிராத அளவுக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஒருங்கே திரண்டு மிகுந்த சிரத்தையுடனும் பக்தியுடனும் 43-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீவீரராகவசடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகன் நியமனப்படி கைங்கர்யத்தை விமர்சையாக நடத்திவைத்தார்கள்.

*   *   *   *   *   *   *

நம்முடைய தர்சனத்தின் அபிவ்ருத்திக்காக இந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் செய்திருக்கும் கார்யங்களைப்பார்த்து உலகோரனைவரும் மிகவும் வியக்கின்றார்கள். தாம் ஆஸ்தானநிர்வாஹத்தை ஏற்றதுமே ப்ராசீன வித்யா ப்ரசாரத்திற்காக ஓர் கலாசாலையையும், வேதாந்தவித்யாபிவ்ருத்திக்காக மாலோல வித்வத்ஸபையையும், ஸகலாஸ்திகஜநஹிதத்திற்காக ஓர் பத்ரிகையையும் ஏற்படுத்தி யிருப்பது யாவராலும் போற்றப்பட்டு வருகிறது. தமக்குப்பிறகு ஆஸ்தாநநிர்வாஹத்திற்கு எல்லாவிதத்திலும் தகுதியுள்ள அழகியசிங்கரை நியமித்து ஸம்ப்ரதாயப்ரசாரம் அவிச்சின்னமாக நடந்துவரும்படி செய்த பேருதவியையும் ஸாதுக்கள் மிகவும் பாராட்டுகின்றனர்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த ஓர் அவதார புருஷரின் பெருமையை எவ்வண்ணம் பேசிமுடிப்பது? இம்மலரில் செய்யப்பட்டிருக்கும் முயற்சி ஓர் ஆரம்பமாத்திரமே யொழிய வேறில்லை யென்பதுதான் பொருத்தமுள்ளது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அஹோபில மடம் 42-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் சரமகைங்கர்ய மஹாராதனம்

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான், பாதூர், தூப்புல், ராமபத்ராசார்யஸ்வாமி, சிரோமணி.
ஸ்ரீ அஹோபிலமடம், திருவள்ளூர்.]

ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் 42–வது பட்டம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக ஸ்ரீ வண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீ ரங்க சடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகன் நந்தன வருஷம் மாசி மாதம் 18ந் தேதி (1–3–53) திருநாட்டிற்கெழுந்தருளியாயிற்று. உடனே சென்னை, காஞ்சீபுரம், திருப்பதி, ஸ்ரீரங்கம் முதலியவிடங்களுக்குக் காட்டுத்தீபோல் இச்செய்தி பரவி அங்கிருந்து ஆயிரக்கணக்கான சிஷ்யகோடிகள் எழுந்தருளிவிட்டனர். திங்கட்கிழமை காலை சத்ரசாமரங்களுடனும், வாத்யகோஷங்களுடனும் கஜதுரகங்கள் முன் செல்ல பரமைகாந்திகளான 25 ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீ வீரராகவன் வஸந்தோத்ஸவத் தோட்டத்திலிருந்து புதுக்குடங்களில் உபநிஷத்பாராயணத்துடன் முக்கிய வீதிகளில் ப்ரதக்ஷிணமாகத் திருமஞ்ஜன தீர்த்தம் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்தனர். பிறகு ஸ்ரீ சின்ன அழகியசிங்கர் நியமனப்படி ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்கு திருமஞ்ஜனம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் பூர்வாச்ரம தௌஹித்ரன் ஸ்ரீ. உ.ப. வித்வான், புரிசை, நடாதூர், க்ருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமியால் வெகு விமரிசையாக பண்ணிவைக்கப்பட்டது. ஜனத்திரள் காலையிலிருந்தே கட்டுக்கடங்கவில்லை. நாழிகையாக ஆக பஸ்களிலும் ரயிலிலும் வந்த வண்ணமிருந்தனர். ஸ்நபனாதிகள் செய்யப்பட்டு திருமஞ்ஜனமான பிறகு ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனமாகி காஷாயம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டு ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களும் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

பிறகு விசித்ரமான பட்டுக்களாலும் மாலைகளாலும் வாழைமரங்களாலும் தோரணங்களாலும் அலங்க்ருதமான ப்ரஹ்மரதத்தை அஹமஹமிகயா போட்டியிட்டுக்கொண்டு விவித வாத்யகோஷத்துடன் எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு வந்தனர். அப்போது ஸ்ரீ சின்ன அழகியசிங்கர் முன்செல்ல உபயவேதபாராயணங்களைப்பண்ணிக்கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான ஸ்வாமிகள் புடைசூழ்ந்து வந்தனர், திருவள்ளூரில் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே ஜனத்திரளாயிருந்தது. இவ்வண்ணம் ப்ரஹ்மரதம் வீதிப்ரமணமாகி ஸ்ரீவீரராகவன் ஸன்னிதிவாயிலிலுள்ள பதினாறுகால் மண்டபத்தில் கொண்டு வைக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை திருப்புட்குடலையில் எழுந்தருளப்பண்ணி ப்ரஹ்மரதத்தில் எழுந்தருளிவித்தார்கள்.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் திருமாமணிமண்டபப்ராப்தியை அனைத்துலகிற்கும் அறிவிக்க விரும்பிய எவ்வுள்கிடந்த எழிலரசு ராத்திரியிலிருந்தே பெரியமணியை முழக்கி அதிர்வெடிகளையும் பேரிநாதங்களையும் தன் கைங்கர்யபரர்களைக்கொண்டு எழுப்பினான். பிறகு, தன்னிடம் அளவிலா ப்ரேமைகொண்ட ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்குத் தனது மாலை பரிவட்டங்களைத் தனது முதலிகளைக்கொண்டு வெகு விமரிசையுடன் தங்கப்பல்லக்கில் ஸகல பரிஜனங்களுடனும் பிருதங்களுடனும் நான்குவீதிகளிலும் ப்ரதக்ஷிணமாகக் கொண்டுவந்து ப்ரஸாதிக்கும்படி நியமித்தான். இம் மரியாதை நடந்ததை கண்டநுபவித்தவர்கள் மெய்ம்மறந்து "கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம்" என்று சொல்லி அழகியசிங்கரை கண்ணீர் மல்கியபடியே ஸேவித்தவண்ணமிருந்தனர்.

உடனே ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை ப்ருந்தாவனத்திற்கு எழுந்தருளப்பண்ணினார்கள். வழியில் 'தன்னை விட ஔதார்யத்தாலும் ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களாலும், சமதமாதிகல்யாணகுணங்களாலும் சீரியன்' என்று பெயர் வாங்கித் தனது அபீஷ்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றி ஸ்ரீஸன்னிதியை உச்சஸ்திதிக்குக் கொண்டு வந்ததற்குப் போரவுகந்த ஸ்ரீசடகோபமஹாதேசிகனும் தனது மாலை பரிவட்டங்களாலும் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளாலும் அநுக்ரஹித்தார். அங்கிருந்து கிழக்குக் குளக்கரை வழியாக எழுந்தருளி தென்குளக்கரையிலுள்ள பூர்வாசார்ய ப்ருந்தாவனங்களிலும் மர்யாதையாகி

அங்கேயே ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்குஸமாச்ரயண ஆசார்யரான ஸ்ரீ களத்தூர் அழகியசிங்கருடைய ப்ருந்தாவனத்திற்குப் பக்கத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட திருப்புட்குழிக்குள் எழுந்தருளப்பண்ணியாயிற்று. அங்கு யதாவிதி ஸம்ஸ்காரங்களான பிறகு திருப்புட்குழி மூடப்பெற்றது. ஸ்ரீ சின்ன அழகியசிங்கர் அத்யந்தம் விரஹாஸஹராய் அவப்ருதஸ்நானத்திற்கெழுந்தருளி அவ்விடத்தில் அநேகரூபாய்கள் தக்ஷிணையாக வழங்கியாயிற்று.

அவப்ருதஸ்நானமானதும் நேராகஆச்ரமத்திற்கு எழுந்தருளி, விச்வரூபம்முதல் இஜ்யை பர்யந்தமான அன்று நடக்கவேண்டிய ந்ருஸிம்ஹாராதனங்களையும் செய்தருளி, ப்ருந்தாவநத்திலும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய ப்ரஸாதங்களை சத்ரசாமராதிகளுடன் கொண்டுபோய் நித்யாராதனத்தை கூடவிருந்து நடத்திவைத்தாயிற்று. மறுநாள் காலை உபயவேதபாராயணங்களும், ஸ்ரீபாஷ்யாதிக்ரந்தசதுஷ்டயேதிஹாஸபுராணபாராயணங்களும் உபக்ரமிக்கப்பட்டு நடந்துவந்தன. பத்து தினங்கள் நித்யாராதனங்களும் மஹாராதன த்வாதசாராதனாதிகளும் வெகு விமரிசையாக அபசாரலேசமுமன்றிக்கே விநய பக்தி ச்ரத்தைகளோடும் யதேஷ்டமாக பூரிதக்ஷிணைகளோடும் ஸ்ரீ. உப. புரிசை, க்ருஷ்ணமாசார்யரைக்கொண்டு நடத்திவைத்தாயிற்று. இக்கைங்கர்யத்தில் முதல் நாள் முதற்கொண்டே "தீயதாம் புஜ்யதாம்" என்கிறபடி விசேஷமாக பாகவதாராதனங்கள் நடத்தப்பட்டன.

இவையனைத்தையும்விட இயல்கோஷ்டி மிக அழகாக நடந்தது. காலை 7மணிக்கு அபிகமனாராதனமானதும் இயல்கோஷ்டி புறப்பட்டது. ஸ்ரீபெரிய அழகியசிங்கரின் திருவுருவப்படம் நன்கலங்கரிக்கப்பட்டு கஜேந்த்ரன் மேல் ஏற்றுவித்து சத்ரசாமரவாத்தியங்களுடன் முன்செல்ல, பின்பு ஸ்ரீ சின்ன அழகியசிங்கருக்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹனுடையவும் ஸ்ரீ வீரராகவனுடையவும் மாலை பரிவட்டமர்யாதைகளாகி ஆயிரக்கணக்கான ஸ்வாமிகள் த்வாதசோர்த்வபுண்ட்ரங்களுடன் கையில் கரும்புடன் மாலைசந்தனாதிகளால் அலங்க்ருதர்களாய்ப் புடைசூழ, என்றுமே கண்டிராதபடி கோஷ்டி கோஷ்டியாக ராமாநுஜநூற்றந்தாதி ஸேவித்துக்கொண்டு செல்ல பின்னால் பரமைகாந்திகளான அநேக ஸ்வாமிகள் உபநிஷத் பாராயணத்துடன் வரிசை வரிசையாக எவ்வுள்கிடந்தானின் முக்கிய வீதிகளில் வலம் வந்தனர். ஆங்காங்கு பூர்ணகும்பங்களும் உபஹாரங்களும் ஸமர்ப்பித்து க்ஷேத்ரவாஸிகள் ஆநந்தமெய்தினர். பிறகு ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்திற்கு 10 மணிக்குத் திரும்பி வந்து இயல் சாற்றுமறையும் ஸம்பாவனைகளும் நடந்தன. கோஷ்டிக்கு தீர்த்தமாகி ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸ்ரீசடாரி ஸாதித்தாயிற்று. அநந்தரம் கோஷ்டியில் ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் ஆஸ்தான வித்வான், தேசிகதர்சனவிஜயத்வஜ, புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமி, அழகியசிங்கரின் சரமச்லோகங்களை வாசித்து, அழகியசிங்கரின் ஜ்ஞாநாநுஷ்டானவைராக்யாதிகளையும் ஔதார்யத்தையும் போற்றி, ஸம்ஸ்க்ருதகலாசாலாஸ்தாபன ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹப்ரியாப்ரகாசன மாலோலவித்வத்ஸபாஸங்கலனாதிகளான ஸம்ப்ரதாயஸ்தாபனார்த்தமான கார்யங்களையும், இதைவிட தனக்குப் பிறகு ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாராதனத்திற்கு சின்ன அழகியசிங்கரை நியமித்ததையும் புகழ்ந்து பேசினார். பிறகு விசேஷமாகத் ததீயாராதனம் நடந்து பூரிதக்ஷிணையும் ஸ்த்ரீபுருஷர்களனைவருக்கும் வழங்கப்பட்டது.

அன்றிரவு கண்ணன் டோலோத்ஸவம் கண்டருளினார். அப்போது அநேக வித்வான்கள் அழகியசிங்கர் விஷயமாக ச்லோகங்களை எழுதி வாசித்தனர். பாராயணத்தில் அந்வயித்த ஸ்வாமிகளுக்கு கமனாகமனவ்யயத்துடன் யதாயோக்யம் ஸம்பாவனைகளை அநுக்ரஹித்தாயிற்று. எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகள் இக்கைங்கர்யத்தின் வைகரியைக் கண்டு வியந்து 'ந பூதோ ந பவிஷ்யதி' என்று ஸ்துதி பண்ணிக்கொண்டு சென்றனர்.

ஸ்ரீ பெரிய அழகியசிங்கரின் பிரிவாலுண்டான சோகங்களனைத்தும் ஸ்ரீசின்ன அழகியசிங்கரின் தர்சன ஸ்மரணங்களால் நீங்கி நாம் "நமக்கார் நிகர் நானிலத்தே" என்றும், "இனியென்ன குறை நமக்கே" என்றும் பெருமைப்படும்படி நம் ஸம்ப்ரதாயம் தழைத்தோங்கிவளர மாலோலன் அநுக்ரஹிப்பானாக.

ஸ்ரீ:

மங்களம்

[ஸ்ரீ. உப. நாவல்பாக்கம், யஜ்ஞவராஹ தாதாசார்யஸ்வாமி, சிரோமணி, ஸ்ரீபெரும்பூதூர்.]

जयी तत्सर्वशास्त्राय वेदान्तज्ञानवार्धये ।
श्रीमते रङ्गशठजिद्योगीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ 1

पादाब्जरङ्गनाथार्यशठारिपदसंश्रिते ।
तन्मनाय योगिवर्याय सङ्गहीनाय मङ्गलम् ॥ 2

वर्णश्रीकृष्णसूरीन्द्राद्वयवेदान्तसंपदे ।
शान्तिदान्तिमनोज्ञाय प्राज्ञाय भवतु मङ्गलम् ॥ 3

प्रेक्षावद्भिः सुविख्यातरक्षणव्रतविद्यया ।
वीक्षारण्यपदावासदीक्षितायास्तु मङ्गलम् ॥ 4

सत्रीन्द्रकृतावासयोगान्तकस्तुते ।
महतीं वादशालां यः स्वके तस्यास्तु मङ्गलम् ॥ 5

विद्वत्त्वं सर्वपूर्व्यं मानेशाव्यं महामहा ।
संस्थाव्याप्यावसरायास्मै योगीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ 6

श्रीनृसिंहप्रियाव्याप्तवप्त्रकां व्रतिमालिकाम् ।
जनयित्रे सज्जनये सज्जनायास्तु मङ्गलम् ॥ 7

शिवकाञ्चीं शुभवदे हृत्प्रविष्टाय धीमते ।
मङ्गलपरिवर्तनवेदकायास्तु मङ्गलम् ॥ 8

नारायणयते मामे बहुमाने नृपार्चिते ।
उत्तराषाढताराया कृतीर्णाय मङ्गलम् ॥ 9

देवाधिराजवारणसंस्कृतमानसः ।
काञ्चीमच्छयोऽसौ तस्मै भवतु मङ्गलम् ॥ 10

श्रीहस्त्यादिमहागुरूणां बहुवारं सदीयताम् ।
ग्रावयित्रे सविशदं व्यक्तवाचेऽस्तु मङ्गलम् ॥ 11

निगमान्तगुरूक्तादिविवरितृः ।
व्याव्याम् श्रीभाष्यस्य यश्शेने तस्य मङ्गलम् ॥ 12

नन्दने कम्महावीयव्यगहानावसरे ।
स्वर्ताय मोक्षदा श्रीराज्यं देशिकेन्द्राय मङ्गलम् ॥ 13

श्रीवण्शठारियोगीन्द्रपादाब्जविजयध्वजः ।
श्रीरङ्गशठजिद्योगी चिरं विजयतां भुवि ॥

इत्थं यज्ञवराहेण ताताचार्येण निर्मितम् ।
कृपासाराः प्रतिदिनं भजन्तो भवि मङ्गलम् ॥

42-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்;

ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

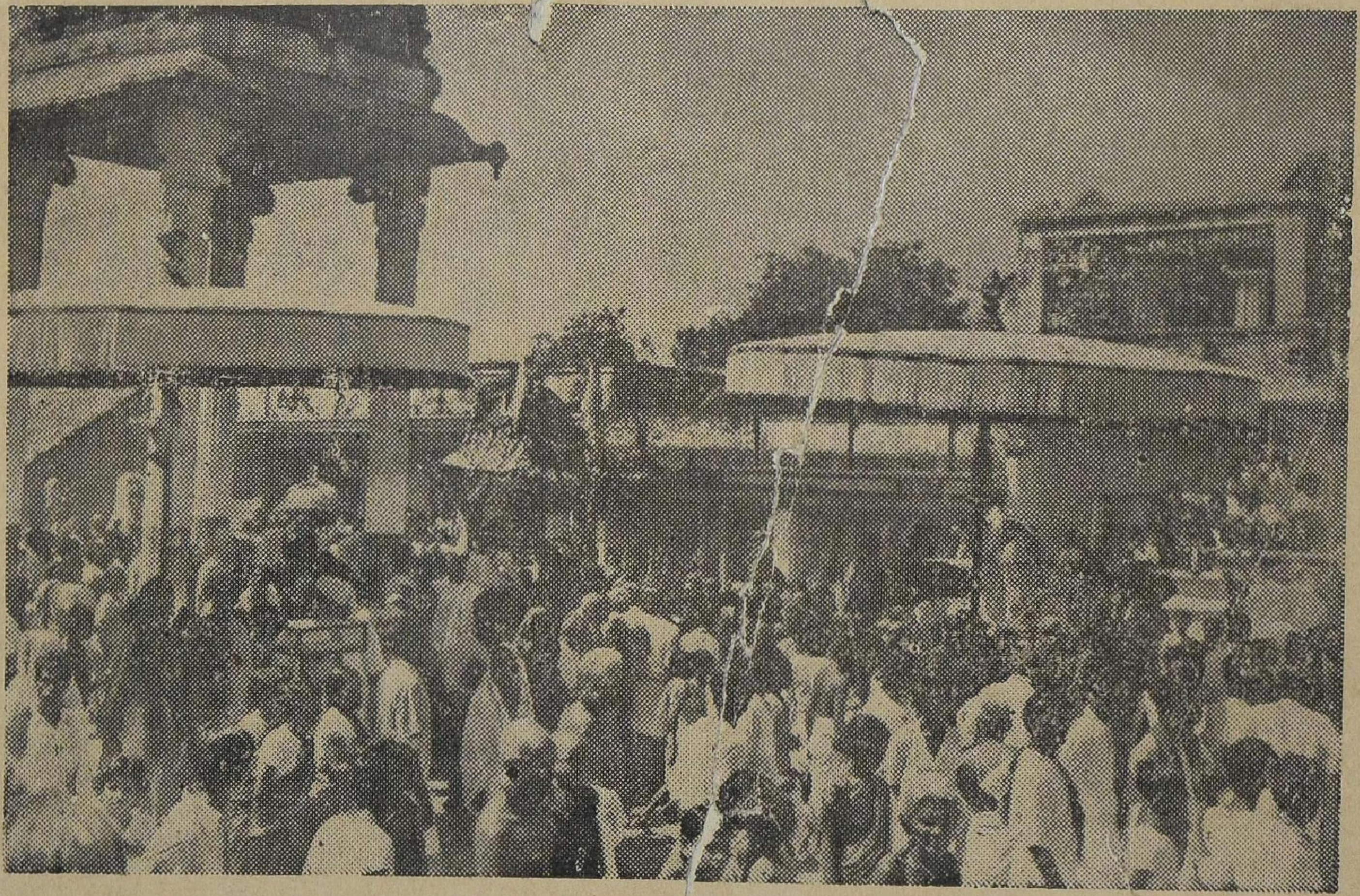

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ப்ரஹ்மரதத்தில் எழுந்தருளுதல்